TİİKP
1. Kongre Belgeleri

AYDINLIK
YAYINLARI

TİİKP
1. KONGRE BELGELERİ

TİİKP
1. Kongre Belgeleri

AYDINLIK
YAYINLARI

Birinci Baskı : Şubat 1978

AYDINLIK
YAYINLARI
No: 47

03 SA 7519

Yönetim Yeri
Nuruosmaniye Cad. 34/204
Cağaloğlu — İstanbul

Yazışma ve İsteme Adresi
PK 242, Aksaray — İstanbul

Dizgi _ Baskı
Doyuran Matbaası

İÇİNDEKİLER

Sunuş 7
TİİKP 1. Kongre Bildirisi 9
Hüseyin Gazi Yoldaş Tarafından Kongreye Sunulan Merkez Komitesi Siyasal Raporu 14
Parti Bayrağı 60
Tüzük 61
Program 68
Toprak Devrimi Programı 81
Yurt Savunması Üzerine Karar 84
Kürt Millî Meselesi Üzerine Karar 89
Özeleştiri 98
Merkez Komitesinin «Dogmatizme, Öznelciliğe, Aceleciliğe ve Dar-Kapıcılığa Karşı Mücadele Kampanyasını Yönlendirme Kararı» *(Temmuz 1976)* 112
Şehitleri Anma ve Partiye Kabul Kararı 146
TİİKP 1. Kongresinin Bütün Ülkelerin Proletaryasına ve Komünist Partilerine Mesajı 147
Çin Komünist Partisine Mesaj 148
Hüseyin Gazi Yoldaşın Kapanış Konuşması 152

MARKSİST-LENİNİST PARTİ VE ÖRGÜTLERİN TİİKP 1. KONGRESİNE MESAJLARI

Almanya Komünist Partisi 157
Arjantin Komünist Partisi (Marksist-Leninist) 160
Avusturya Komünist Birliği 163

Belçika Marksist-Leninist Komünist Partisi 164
Endonezya Komünist Partisi 166
Fransa Marksist-Leninist Komünist Partisi 168
Hollanda Marksist-Leninist Birliği Hareketi 170
İspanya Emekçiler Devrimci Örgütü 172
İsveç Komünist Partisi 173
İsviçre Komünist Partisi Marksist-Leninist 175
İtalya Birleşik Komünist Partisi 177
Norveç İşçilerin Komünist Partisi (Marksist-Leninist) 180
Portekiz Komünist Partisi (Marksist-Leninist) 182
Portekiz Partinin Yeniden İnşası İçin Komünist Birlik (Marksist-Leninist) 184
Uruguay Devrimci Komünist Partisi 187
Yunanistan Marksist-Leninist Komünist Partisi 189

SUNUŞ

Bu kitapçıkta İtalya'nın Milano kentinde Şafak Yayınevi tarafından yayınlanan Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi 1. Kongre belgelerini yayınlıyoruz. 9-10 Eylül 1977'de Türkiye'de toplandığı belirtilen TİİKP 1. Kongresi, gerek yurt içinde, gerek yurt dışında yankılar uyandırmıştır.

Bu belgeler, Türkiye'nin siyasi tarihini araştırmak ve öğrenmek isteyenlerin için çok değerli bir kaynak niteliğindedir. Bütün siyasi gerçekleri halka açıklamak ve halkın her şeyi öğrenmesini sağlamak ilkesini benimseyen yayınevimiz, bu belgeleri yayınlamakla önemli bir yayın görevini yerine getirdiği inancındadır.

AYDINLIK

TİİKP 1. KONGRE BİLDİRİSİ

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin 1. Kongresi, 9-10 Eylül 1977 günlerinde gizlilik şartları altında Türkiye'de toplandı. 1. Kongreye daha önce yapılan yerel kongrelerden delege seçilen işçiler, yoksul köylüler ve aydınlar katıldı. Kongre, Partinin eski savaşçılarını, Partinin emekçi yığınlardan aldığı taze kanı ve oportünist akımlara karşı mücadele ederek Partiye yeni katılan proleter devrimcileri bir araya getirmekteydi.

1. Kongre, Türkiye Komünist hareketinin elli yedi yıllık kazançları ve özellikle TİİKP'nin sekiz yıldan beri emperyalizme, gericiliğe ve revizyonizme karşı yürüttüğü mücadeleler temeli üzerinde toplandı. Kongre zamanımızın en büyük Marksisti Mao Zedung yoldaşın ölümünün birinci yılına rastlayan 9 Eylül günü, büyük öğretmen ve önderin anısına saygı duruşunda bulunarak çalışmalarına başladı.

TİİKP 1. Kongresi, Partinin, Sovyet modern revizyonizmine, revizyonist İ.Bilen kliğine, Aren-Boran oportünizmine, M.Belli ve H.Kıvılcımlı'nın darbeci-milliyetçiliğine, maceracılığa, tasfiyeciliğe, TSİP revizyo-

nizmine ve en son Üçlü Oportünist Blokun sosyal-emperyalizme ve revizyonizme teslimiyet çizgisine karşı mücadeleler içinde oluşan ideolojik, siyasal ve örgütsel çizgisini kesin olarak belirledi. 1. Kongre, daha önce bütün Parti örgütlerinde ve yerel kongrelerde tartışılmış olan Parti Tüzüğünü, Programı, Toprak Devrimi Programını, Yurt Savunması Üzerine Kararı ve Kürt Milli Meselesi Üzerine Kararı oybirliğiyle kabul etti; Merkez Komitesinin Siyasal Raporunu onayladı; Partinin 1970-1972 yıllarındaki hatalarını tahlil eden Özeleştiriyi benimsedi; Merkez Komitesinin «Dogmatizme, Öznelciliğe, Aceleciliğe ve Dar-Kapıcılığa Karşı Mücadele Kampanyasını Yönlendirme Kararı» doğrultusunda yürütülen düzeltme hareketinin yeni bir atılımla devam ettirilmesini kararlaştırdı; Parti şehitlerinin anılması ve Partinin önderliğinde mücadele ederken şehit düşen proleter devrimcilerin Partiye alınması kararını aldı; uluslararası komünist harekete ve 11. Kongresini zaferle sonuçlandıran Çin Komünist Partisine mesajlar yolladı ve yeni Merkez Komitesini seçti.

1. Kongre, başından sonuna kadar revizyonizme karşı kararlı mücadele ruhunun hakim olduğu canlı bir tartışma ortamı ve güçlü bir birlik anlayışı içinde çalıştı. Kongre, TKP'nin kuruluşunun elli yedinci yılına rastlayan 10 Eylül 1977 günü Merkez Komitesi Başkanı Hüseyin Gazi yoldaşın yaptığı konuşmadan sonra, coşkun bir devrimci hava içinde Enternasyonal Marşı ile kapandı.

TİİKP 1. Kongresi, Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü-

lerin önderliğindeki TKP'nin kızıl bayrağını Türkiye işçi ve köylülerinin elinde yükseklere kaldırma ve devrim davasını zafere ulaştırma azmini bütün halkımıza ilan etmeyi kararlaştırdı. Partimiz önderliğindeki Türkiye halkı, TKP adını sahtekarca kullanan, sosyal-emperyalist uşağı ve karşı-devrimci İ.Bilen kliğini ezecektir.

TİİKP 1. Kongresi, Üç Dünya Teorisine sımsıkı sarıldı. Mao Zedung yoldaşın proleter enternasyonalizminin bayrağını yüksek tutan Üç Dünya Teorisi, bugün uluslararası komünist hareketin sınıf çizgisidir. Kongre, devrimin ve savaşın etkenlerinin birlikte yükseldiği bugünkü dünya şartlarında, iki süper devlete ve özellikle savaşın esas kaynağı olan Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı dünya birleşik cephesinin kurulması için mücadeleyi daha da güçlendirmek kararı aldı.

TİİKP 1. Kongresi, Partinin temel çizgisini onayladı. Parti, emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi, işbirlikçi burjuvaziyi ve toprak ağalığını milli demokratik devrimle yıkarak halkın demokratik diktatörlüğünü kuracak, durmaksızın sosyalizme geçecek, proletarya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirerek Komünizm amacına ulaşacaktır. Kongre, içinde bulunduğumuz aşamada devrimimizin baş düşmanlarının iki süper devlet olduğunu, Sovyet sosyal-emperyalizminin Türkiye devrimi için daha büyük bir tehlike oluşturduğunu, milli bağımsızlık ve savaşa hazırlık merkezi görevine sımsıkı sarılmamızın gereğini karara bağladı.

TİİKP 1. Kongresi, Partinin ideolojik ve siyasal çizgisinin düzgün bir şekilde belirlendiğini ve doğru bir örgütsel çizginin yaratılmasında önemli adımlar atıldığını tespit etti; Partinin önüne, proletaryanın gerçek öncüsü ve halkın önderi olmak için geniş emekçi yığınlarla birleşme görevini koydu. Bu göreve uygun olarak ideolojik, siyasal ve örgütsel inşa alanlarında önümüzdeki dönemde tutulacak halkayı ve başlıca görevleri belirledi.

TİİKP 1. Kongresi, iki süper devlet arasındaki çelişmelerin Türkiye devrimi için çok elverişli şartlar yarattığına dikkat çekti; halkımızın, sınıfımızın ve Partimizin önünde büyük devrimci zaferlerle dolu parlak bir gelecek bulunduğunu ortaya koydu. 1. Kongre, Türkiye'deki proleter devrimcilerin revizyonizme ve oportünizme başkaldırarak hızla Partimiz saflarında birleşmesini ve emekçilerin gittikçe daha geniş ölçüde Partimiz bayrağı altında toplanmasını, bu parlak geleceğin bugünkü habercileri olarak sevinçle karşıladı.

1. Kongre, Partinin sekiz yıllık mücadelesinin büyük bir zaferidir. Parti bayrağını yükseğe kaldıran bu kongre, Türkiye komünist hareketinin tarihinde bir dönüm noktasıdır. TİİKP 1. Kongresi, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini programımızın baş köşesine perçinleyerek ve revizyonizme karşı on bin yıllık mücadele azmini çelikleştirerek, Partimizin Türkiye devrimini zafere ulaştırmadaki kararlılığını göstermiştir.

TİİKP 1. Kongresi şu çağrıyı yayınlamaktadır :

Türkiye'nin yiğit işçileri ve yoksul köylüleri!

TİİKP saflarında birleşin!

Bütün ülkelerin proletaryası ve ezilen halklar birleşin!

HÜSEYİN GAZİ YOLDAŞ TARAFINDAN KONGREYE SUNULAN MERKEZ KOMİTESİ SİYASAL RAPORU

I
PARTİMİZİN YENİDEN İNŞASI VE İKİ CİZGİ ARASI MÜCADELE

Yoldaşlar,

Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnülerin Türkiye Komünist Partisini yeniden inşa etmek amacıyla geçici bir Merkez Komitesi kurmamızdan bu yana sekiz yıl geçti. Parti bayrağını yeniden yükselttiğimiz 21 Mayıs 1969 günü, proletarya hareketimizin tarihinde bir dönüm noktasıdır.

Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnülerin önderliğindeki TKP, uzun yıllar boyunca Marksizm-Leninizme ve proleter enternasyonalizmine bağlı kalmış, İkinci Enternasyonal oportünizmi ve Troçkizm gibi ihanet akımlarına karşı Lenin ve Stalin'in yanında saf tutmuştu. Şefik Hüsnülerin partisi, burjuvazi ve toprak ağalarının baskı ve zulmüne göğüs germiş, işçi sınıfını örgütlemeye en büyük önemi vermişti. Parti, 1951 yılında hakim sınıfların yeni bir saldırısına uğradı ve ağır

darbeler yedi. Yakup Demir-İ. Bilen kliği işte bu şartlarda Partiyi tasfiye ettiler. Onlar yurt dışında Kruşçev-Brejnev revizyonistlerine uşaklık eden modern revizyonist bir tekke kurdular. «TKP» adını, bu tekkenin reklam tabelası olarak sahtekarca kullandılar. Stalin'e ve Şefik Hüsnü'ye bağlı kalan Reşat Fuat ve Kerim Soyka gibi proleter devrimciler ise Partiyi devam ettiremediler, örgütsüzlüğe ve dağınıklığa düştüler.

1960'lara öncü müfrezesinden yoksun olarak giren proletarya, halkın yükselen mücadelesine önderlik edemedi. Halk yığınlarının 1960'tan sonraki mücadelesi, işte bu nedenle, revizyonizmin ve reformculuğun, daha sonra da maceracılığın etkisi altında kaldı.

1920 yılında kurulmuş olan Partimiz, Yakup Demir revizyonistlerine ve TİP'in başındaki oportünist kliğe karşı mücadele içinde yeniden hayat kazandı. Revizyonistler parlamenter yolu savunuyor, ABD emperyalizmine karşı mücadelenin önüne barikatlar kuruyor, «faşizm gelir, uslu durun» teorisi ile kitle mücadelesine karşı çıkıyor ve sosyalizme geçiş aşamasında olduğumuzu ileri sürüyorlardı. Revizyonizme karşı mücadelede devrim yolunu, ABD emperyalizmi ve işbirlikçilerine karşı kararlı mücadeleyi ve milli demokratik devrim aşamasında bulunduğumuzu savunduk.

Proletarya partisini örgütlemek için harekete geçen yoldaşlarımız, o zaman Yakup Demir ve TİP oportünist kliğine karşı mücadele eden herkesle birleşmeye ve Partiyi bu birlik temeli üzerinde inşa etme-

ye çalıştılar. Ne var ki, bu çabalar başarısız kaldı. M. Belli ve bazı genç devrimciler, devrim için bir proletarya partisini örgütlemenin zorunluluğunu reddettiler; darbecilik, maceracılık ve milliyetçilik yolunu seçtiler.

Partiyi yeniden örgütleme kararını almakla, Mihri Belli'nin örgütlü mücadeleyi reddeden revizyonist çizgisine karşı da mücadele bayrağını açıyorduk. Bu mücadeleyi ilk başta devrimci kadrolar ve kitleler önünde açık olarak yürütmedik, Mihri Belli'nin revizyonist çizgisi ile aramıza kesin bir sınır çizmedik. Çünkü merkezinde Sovyet revizyonizmi olan modern revizyonizme karşı her alanda tutarlı ve açık bir tavır almış değildik. Henüz Türkiye devriminin yolunu aydınlatan berrak bir programımız yoktu.

1969 yılı sonunda Mihri Belli revizyonizmi ile her türlü bağa son verdik. Büyük öğretmen Mao Zedung' un safında yer alarak modern revizyonizme karşı mücadele bayrağını kaldırdık. Mao Zedung'un Kruşçev-Brejnev revizyonizmine karşı açtığı mücadele ve bizzat önderlik ettiği Büyük Proleter Kültür Devrimi, bütün dünya komünistlerine yapılan tarihi bir çağrıydı. Revizyonizmle aramızdaki bağı koparmamız ve uluslararası komünist hareketin yanında açıkça saf tutmamız, Mao Zedung'un bu tarihi çağrısına Türkiye Marksist-Leninistlerinin verdiği cevaptır.

1970 yılının başından itibaren Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un büyük devrimci davasını savunmamız ve bu uğurda revizyonizmden ve maceracılıktan gelen saldırılara kararlı olarak göğüs

germemiz, Türkiye proletarya hareketinin tarihini etkileyen bir olaydır. İşte bu sayededir ki, Partimiz Marksizmi Türkiye devriminin somut pratiği ile birleştirmek yönünde gelişmiştir. Her şeyden önemlisi, Mao Zedung Düşüncesinin bayrağı artık işçilerin ve yoksul köylülerin elinde, sınıfın elinde yükselmeye başlamıştır.

1970 yılında Partimizin ideolojik temellerini attık ve uluslararası komünist hareketin genel çizgisini savunduk. Türkiye devriminin temel meselelerinde doğru bir ideolojik tutum aldık. Kruşçev revizyonizminin «bütün halkın devleti», «bütün halkın partisi», «barışçı geçiş», «barışçı yarış», «barış içinde bir arada yaşama» teorilerine karşı çıktık; proletarya diktatörlüğünü, proletarya partisini, devrim yolunu, emperyalizme karşı kurtuluş savaşlarını, Leninist barış içinde bir arada yaşama ilkesini ve proleter enternasyonalizmini savunduk; Sovyetler Birliği'nin revizyonist tekelci burjuvazinin diktatörlüğü altında sosyal-emperyalist bir ülke haline geldiğini geniş halk yığınlarına anlattık ve sosyal-emperyalizmin dünyadaki ve Türkiye'deki emellerini açıkladık. Türkiye toplumunun tarihi gelişimini, 1908 Jön Türk devrimini, Kemalist devrimi, Kemalist iktidar dönemini, Milli Şefin ve Bayar-Menderes'in faşist diktatörlüklerini, 27 Mayıs 1960 hareketini ve yakın tarihimizdeki gelişmeleri düzgün bir şekilde tahlil ettik. Türkiye komünist ve işçi hareketinin devrimci köklerine sarıldık. Şefik Hüsnü önderliğinde 1926 yılında ortaya konan programın devrimci çizgisini savunduk; Boran, Belli ve Kıvılcımlı revizyo-

nistlerinin burjuva devlet teorilerini yıktık. Gene onların parlamentocu veya darbeci ve milliyetçi görüşlerine ağır darbeler indirdik. Maceracılığın eninde sonunda teslimiyete ve revizyonizme varacağını o zamandan ortaya koyduk. Türkiye toplumunun temel niteliğini doğru olarak tespit ettik. Önümüzdeki devrimci adımın milli demokratik devrim olduğunu, bu devrimin ancak proletarya önderliğinde zafere ulaşabileceğini ve kesintisiz olarak sosyalizme geçilerek proletarya diktatörlüğü altında devrimin devam ettirilmesi yolunu savunduk. Gerici devlet mekanizmasının parçalanmasını temel alan ve özü toprak devrimi olan doğru bir milli demokratik devrim programını geniş halk yığınlarının önüne koyduk. Türkiye'deki toprak meselesini köylülerin devrimci atılımına dayanarak çözen düzgün bir toprak devrimi programı tespit ettik. Kürt milli meselesini cesaretle ele aldık ve Kürt milletinin kendi kaderini tayin hakkını, iki milliyetten halkın sımsıkı birleşerek devrim yolunda ilerlemesini, milli eşitlik ve özgürlüğü, her türden şovenizme karşı tek başımıza savunduk. Devrim için halk yığınlarına güvenmeyen maceracı görüşleri mahkum ettik.

Merkez Komitemizin 1971 yılında ortaya koyduğu Program, Tüzük ve Toprak Devrimi Programı taslakları, 1970 yılındaki ideolojik inşanın ürünleriydi. Partimiz böyle sağlam bir ideolojik temele sahip olduğu içindir ki, belli bir gelişme içinde düzgün bir siyasal çizgi yaratabilmiştir ve bugün de doğru bir örgütsel çizgi oluşturmanın mücadelesini vermektedir.

Bu doğru ideolojik çizgi ve programı, revizyoniz-

me karşı mücadele yanında, M. Belli'nin maceracı dostlarına ve tasfiyeci akıma karşı mücadele ederek yarattık. Gerek M. Belli ile birlikte Marksizme karşı bir İlkesiz Birlik Cephesi kuran maceracılar, gerekse daha 1970 ortalarında saflarımızda boy gösteren tasfiyeciler, ideolojik alanda Aren-Boran revizyonizminin bir devamıydılar. Bunlar Aren-Boran revizyonizminin ideolojik temelleri üzerinde maceracı bir siyasal ve örgütsel çizgi izlediler. Tasfiyeciler, Mao Zedung yoldaşın düşüncelerini Leninizmden kopardılar, Leninizmin modasının geçtiğini ileri sürdüler. Kitlelere güvenmeyen ve her an karşı-devrimin aleti olabilen başıbozuk bir maceracılığı savundular. Halk cephesini reddettiler. «Herkesi birden devirme» taktiğini ve «sürekli faşizm» teorisini savunarak faşizme karşı mücadeleyi baltaladılar. Tasfiyecilerin bütün görüşleri, Troçkizmin «saf ve doğrudan proleter devrimi» teorisine varıyordu. Onlar, gerek Türkiye komünist hareketinin, gerekse halkımızın devrimci geçmişini inkar ederek her şeyin kendileriyle başladığını iddia ettiler. Kitle örgütlerinde çalışmaya, her türlü olanaktan yararlanmaya sırtlarını döndüler, işçi sınıfını reddederek köy romantizmine daldılar ve en sonunda köylülüğün devrimdeki rolünü de reddettiler. Kürt milli meselesini emperyalizme karşı mücadele ve devrim meselesinden koparark milliyetçiliğe battılar. Tasfiyeciler, bölücülük ve hizipçiliğin kara bayrağını kaldırarak proletarya hareketini tasfiye etmeye çalıştılar. Onlar, revizyonizmin ve maceracılığın Partimiz saflarındaki temsilcileriydi. Modern revizyoniz-

min yarattığı ideolojik kargaşalıktan beslendiler ve o sırada Türkiye'de güçlü bir şekilde esen maceracı akımla birleştiler. Tasfiyecilik, uluslararası alanda Mao Zedung yoldaşa karşı revizyonist karşı-devrimi temsil eden Lin Biao'nun yanında saf tutuyordu.

Merkez Komitemiz, tasfiyeci şefleri doğru yola getirmek için büyük bir sabır gösterdi, onları eğitmeye ve düzeltmeye çalıştı. Fakat onlar, dediğim dedik diyen küçük burjuva tutumundan kurtulamadılar. Bütün kibirliler gibi en sonunda yorulup yollarda kaldılar. Onların «TKP (ML)» ve «TİKKO» adını verdikleri tekkeleri, Türkiye'deki devrimci gelişmeye ancak birkaç yıl dayanabildi ve yalnız Marksizm düşmanlığı ile bölücülüğün aleti olarak en sonunda tarihin çöplüğündeki yerini buldu.

*
* *

Proletarya partisini yeniden inşa kararı alındıktan ancak bir yıl sonra örgütsel inşa yolunda bazı adımlar atabildik. Çünkü o zaman mesele, en başta Partinin ideolojik ve siyasal çizgisini yaratmaktı. **İkincisi**, o günkü devrimci birikim proleter devrimci hareketimizin çevresinde değil, İlkesiz Birlik Cephesinin çevresinde toplanmıştı. Yerel devrimci çevreler, geniş ölçüde Mihri Belli revizyonizminin etkisi altındaydı. Modern revizyonizmin işçi sınıfı ve Anadolu'daki devrimci çevreler üzerindeki etkisi kırılmamıştı. Maceracılık, revizyonizmin körüklediği bir rüzgar halinde özellikle genç devrimcileri oradan oraya savuru-

yordu. Proleter devrimci hareketimizin çevresinde çoğunluğu aydınlardan ve öğrencilerden oluşan çok az sayıda devrimci bulunuyordu. Üçüncüsü, 1950'lerde modern revizyonizmin yıkıma uğrattığı Türkiye komünist hareketinden hiç bir örgütsel miras kalmamıştı. Yalnız örgütsel miras değil, proletarya hareketinin elli yıllık örgütsel tecrübesi de geniş ölçüde karanlıkta bulunuyordu. Revizyonistler, TKP'nin devrimci tecrübesini karanlığa gömmek ve unutturmak için ellerinden geleni yapmışlardı. Bu nedenle yeniden inşa çalışmasına bütün bunlardan yoksun olarak başlıyorduk.

Geçici Merkez Komitemiz, 1970 yılında «Sosyalist Kurultay» şiarını işte bu şartlarda ileri sürdü. Gerçekten de o günün meselesi revizyonizmi kesin bir ideolojik yenilgiye uğratmak ve proleter çevrelerini Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi temelinde birleştirmekti. Örgütsel inşaya girişmek için her şeyden önce var olan devrimci birikimi kucaklamak amacıyla bir mücadele açmak gerekiyordu. Sosyalist Kurultay, halkın öncü güçlerini kucaklamaya yönelen, sınıfın en uyanık kesimlerini Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi temelinde birleştirme amacına hizmet eden doğru bir siyasetti. Sosyalist Kurultay, tekkeciliğe karşı sınıfa dayanma siyasetiydi; revizyonizme karşı ideolojik seferberlik siyasetiydi. Ne var ki, Sosyalist Kurultay siyasetimiz başarısızlığa uğradı. Bunun bir nedeni, revizyonist ve maceracı rüzgarın o günlerde güçlü bir şekilde esmesidir. Fakat daha da önemli olan neden, Sosyalist Kurultay siyasetinin doğ-

ruluğuna kendi saflarımızda, hatta Merkez Komitemiz içinde dahi inanmayanların oldukça kalabalık olmasıdır. Özellikle tasfiyeci akımın başını çekenler, bu sınıf siyasetine karşı çıkarak tekkeciliği savundular, ideolojik mücadele siyasetine karşı çıkarak geniş devrimci çevreleri revizyonizme terk etmenin teorisini yaptılar.

Parti, örgütsel inşaya, bu olumsuz etkenleri içinde taşıyarak girişti. 15-16 Haziran mücadelesi sonunda kurduğumuz fabrika komiteleri, örgütsel inşayı sınıf temelinde yükseltmek için iyi bir başlangıçtı. Ne var ki, o zaman tasfiyeciler, işçi sınıfı içinde örgütlenmenin «revizyonizm» olduğu propagandasını yayıyordu. İstanbul yönetimine hakim olan tasfiyeci şefler, 15-16 Haziran mücadelesinden hemen sonra İstanbul'u terk ederek köy romantizmine daldılar, işçi sınıfı içinde örgütlenme çalışması yürüten kadroları bu çalışmadan vazgeçirdiler ve revizyonist yola çektiler. 15-16 Hazirandan sonra kurulan fabrika komiteleri, onlara göre «silahlı mücadele yolunu kapayan dikenli tellerdi».

Partinin bu olumsuz şartlarda girişti̇ği örgütsel inşa çalışması, daha çok terör şartlarında gizli çalışmayı sürdürecek bir örgütsel aygıtın hazırlanmasına yönelikti. Henüz işçi sınıfı ve yoksul köylülükle önemli sayılacak bağlar kuramamıştık. Bu yüzden örgütsel inşa emekçi önderlerine dayanmıyordu.

Parti, 12 Mart faşist diktatörlüğü altında tamamen illegal şartlarda çalışmak zorunda kaldı. Bu dönemde fabrikalardaki ve köylerdeki bazı öncü unsurlarla ve

bazı yerel devrimci çevrelerle birleşme yolunda adımlar atılmıştır. Örgütlenme, 12 Mart öncesindeki dar çerçeveyi bir ölçüde aşmıştır. Parti, öncü unsurlara biraz daha açılabilmiştir. Ancak o zaman, doğru bir örgütsel çizgi belirlemiş değildik. Örgütsel alanda bir plan, adım adım yerine getireceğimiz görevler ve hedefler tespit edilmemişti. Diğer yandan dogmatizmin ve öznelciliğin yol açtığı yanlış siyasetler, örgütlenmeyi duruma uygun olmayan ileri hedeflere (mesela, silahlı mücadeleyi kısa bir zamanda hazırlama hedefine) yöneltiyor ve aceleci çalışma tarzı, var olan örgütlenmeleri dağıtıyordu. Bu yüzden gizlilik de ihlal ediliyor ve polisin saldırısı karşısında dayanıksız bir örgütlenme yapılıyordu.

Merkez Komitemiz, 12 Mart dönemi adı verilen 1971-1972 yıllarının muhasebesini **Özeleştiri**'mizde özetlemiştir. Kısaca belirtirsek, Partimiz revizyonizme karşı Marksizmi savunmakla ve Türkiye devriminin temel meselelerini doğru çözmekle birlikte dogmatizmin ve öznelciliğin etkisi altındaydı. Siyasal çizgimize ise «sol» siyasetler yön veriyordu. Bütün bunlar örgütsel alanda ve çalışma tarzında aceleciliğe yol açıyordu. Henüz çeşitli mücadele alanlarında, mücadele tarzında ve örgütlenme konusunda yönlendirici planlar ve siyasetler geliştirebilmiş değildik.

*
* *

Partimiz, özeleştiride belirttiğimiz nedenlerle 12 Mart döneminde ağır darbeler yedi. Ama mücadele

polisin işkencesi altında ve hapishanelerde devam etti. Partimiz, ağır bir yenilgiye uğramasına rağmen, 12 Mart döneminden birliğini ve disiplinini koruyarak çıkan ve faşizmin önünde teslim olmayan tek siyasal hareketti. Bütün kabadayı görünüşüne ve palavralarına rağmen, maceracılığın revizyonizme ve faşizme nasıl teslim olduğunu o dönem gördük. Partimiz üyeleri hapishanelerden ayakları üstünde yürüyerek çıktı, çünkü biz Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesine sarılmıştık.

Partinin ağır yenilgisi şartlarında, Yurt Dışı Bürosu tamamen tasfiyeci görüşleri kabul eden özünde aşırı sağcı bir özeleştiri yayınladı. Bu özeleştiri ideolojik alanda Marksizmin reddedilmesine dayanıyordu, siyasal planda Türkiye gerçeklerinden kopuktu, örgütsel olarak hiziplerarası bir konfederasyon savunuyor ve Partinin tasfiyesine yöneliyordu. Nitekim bu özeleştiriden sonra Partinin yurt dışı örgütü tamamen dağıldı ve tasfiyecilerin eline geçti.

12 Mart faşist diktatörlüğünün yarattığı yenilgi ortamından yararlanan revizyonistler, vargüçleriyle teslimiyetçilik ve yılgınlık yaydılar, eski maceracıların önemli bir kesimini ve dönekleri saflarına alarak güç topladılar. Partimiz, revizyonizmin yaydığı dönekliğe, teslimiyete ve pasifizme karşı kararlı bir mücadele verdi, özellikle TSİP revizyonistlerine ağır darbeler indirerek devrimci safların toparlanmasını sağladı. Partimiz, 1973 baharından itibaren halkın mücadelesinin canlanmaya ve faşist diktatörlüğün gerilemeye başladığını doğru bir şekilde tespit etti. Bugün devam

etmekte olan devrimci yükselişi başından gördü. Bu Marksist tutumumuz sayesinde, revizyonistlerin yaydığı «faşizm gelir, uslu durun», «provokasyon olur, eylem yapmayın» ve «faşizmin tırmanışı» gibi teslimiyetçi teorileri yıkarak, özellikle 1974 yazından itibaren emperyalizme ve faşizme karşı aktif bir mücadeleye giriştik. Partimiz gene 12 Mart döneminde revizyonistlerin ve maceracıların CHP kuyrukçuluğunu yaymakta birbirleriyle yarıştıkları şartlarda, reformculuğa karşı tek başına mücadele etti ve zor günlerin devrimcisi olduğunu gösterdi.

1970'ler dünya durumunda ve Türkiye'de önemli değişikliklerin yaşandığı yıllardı. Bu yıllarda Sovyet sosyal-emperyalistlerinin, özellikle Avrupa ve yurdumuz üzerindeki baskı ve tehdidi ağırlaştı. Doğu Akdeniz ve Kıbrıs, iki süper devletin rekabetinden doğan kargaşalıklara sahne oldu. Türkiye bu şartlarda 1974 yılı Temmuzunda bağımsız Kıbrıs devletinin topraklarının bir bölümünü işgal etti. Böylece yurdumuz iki süper devlet arasındaki rekabetin girdabına daha da fazla çekildi. ABD emperyalizminin Türkiye'deki etkinliği, dünya halklarının ve halkımızın mücadelesi sonucu her alanda artık hızla sarsılmaktaydı. Sovyet sosyal-emperyalizminin Türkiye üzerindeki etkinliği özellikle ekonomik alanda görülmemiş şekilde artmaktaydı. Yeni Çarlar yurdumuzun efendisi olmak emeliyle siyasal alanda da çok yönlü bir taarruza girişmekteydiler.

Partimiz, Kıbrıs'a yapılan askeri müdahaleye daha birinci gününden itibaren tek başına karşı çıktı.

Faşistlerin başını çektiği ve İ. Bilen, TSİP, Mihri Belli, B. Boran gibi revizyonistlerin körüklediği şovenizm dalgasının bütün yurdu kapladığı şartlarda Partimizin gösterdiği bu yüksek cesaret, proleter enternasyonalizmine, Doğu Akdeniz ülkelerinin birliğine ve yurdumuzun geleceğine olan bağlılığımızın bir ifadesidir. Kıbrıs'a yapılan askeri müdahaleye karşı tutum, revizyonizmle proleter enternasyonalizmi arasındaki sınırı bir kere daha belirlemiş ve maceracıların da revizyonistlerle beraber şovenizm safında yer aldıklarını bir kere daha ortaya koymuştur.

1970'lerde dünya şartlarında görülen ve Kıbrıs müdahalesinden sonra Türkiye'yi güçlü bir şekilde etkileyen gelişmeler, Türkiye devriminin baş düşmanlarını ve bugünkü merkezi görevini yeniden belirlememizi gerektiriyordu. Partimiz, 1975-1976 yıllarında siyasal inşa meselesine en büyük önemi verdi ve yeni şartlarda Türkiye devriminin temel meselelerini çözdü. Merkez Komitemiz, devrimi ilerletmek için her alandaki siyasetlerimizi açık bir şekilde belirledi.

Parti, Türkiye emekçilerinin önüne koyduğu yeni siyasetlerini cesaretle savundu, «Bağımsızlık bayraklarını yükseltelim» şiarıyla geniş kitlelere yöneldi, Türkiye'nin ilk önemli tarım işçileri grevini örgütledi ve çeşitli bölgelerde yoksul köylülerin toprak ve özgürlük mücadelelerine önderlik etti.

İki süper devleti hedef alan devrimci siyasetimiz halk yığınlarının desteğini kazandı. Partimizin revizyonist cereyana meydan okuyan bu cesur tutumu, milli demokratik devrimimizin ilerlemesinde önemli bir

rol oynamıştır. Yarattığımız güçlü devrimci akım, eskiden revizyonizmin ve maceracılığın etkisi altında kalan geniş devrimci çevreleri de etkilemiş, ,bazı eski maceracı akımları da peşinden sürüklemiştir. Yoldaşlar, bu olay, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin ne kadar güçlü bir silah olduğunu bir kere daha kanıtlamıştır. Kitlelere güvenen proleter devrimci tutum zaferin biricik güvencesidir.

Partimiz, yeni şartların gerektirdiği siyasetleri ortaya koyarken ve kitlelere götürürken, kendi içindeki revizyonizm mikrobuna karşı da kararlı bir mücadele vermiştir. 1975 yılında açtığımız «**Revizyonizm Mikrobuna Karşı Mücadele Kampanyası**» önemli başarılar kazanmıştır.

*
* *

Bu dönemde, ideolojik ve siyasal mücadele alanında gösterdiğimiz başarılı ilerlemeyi örgütsel inşa alanında gösteremedik. Partimiz, «**Dogmatizme, Öznelciliğe, Aceleciliğe ve Dar-Kapıcılığa Karşı Mücadele Kampanyası**»nı başlattığı 1976 yılı başına kadar düzgün bir örgütsel çizgi yaratamadı. Partinin ideolojik ve siyasal etkinliğinin çok güçlü bir şekilde yayıldığı bu dönemde, Parti, bu etkinin meyvalarını örgütsel alanda toplayamadı. Bunun nedeni, dogmatizm ve öznelcilik gibi hastalıkların örgütsel çizgide ve çalışma tarzında aceleciliğe ve dar-kapıcılığa yol açmasıydı. Örgütsel alanda planlar ve siyasetler geliştirilmedi, kaptan dümene geçmedi ve yön göstermedi; örgütsel inşa kendi

haline bırakıldı. Parti, örgütsel alanda tutucu davrandı, örgütsel çizgimize 12 Mart döneminin şartlarından kurtulamayan bir anlayış yön verdi. Bu anlayış, locallar siyaseti dediğimiz dar-kapıcı örgütsel siyasete yol açtı. Bu dönemde Parti, yurt çapında serpilen proleter devrimci çevreleri örgütsel olarak kucaklamadı, taze kan alarak örgütün her kademedeki önderliğini yeni kadrolarla beslemedi.

Merkez Komitemizin Temmuz 1976'da yayınladığı «Dogmatizme, Öznelciliğe, Aceleciliğe ve Dar-Kapıcılığa Karşı Mücadele Kampanyasını Yönlendirme Kararı», örgütlenme ve çalışma tarzındaki hatalarımızı derinlemesine tahlil etmiş ve düzeltme hareketine yön vermiştir. Merkez Komitemiz ve ona bağlı Örgütlenme Büromuzun o zamandan beri **oldukça** düzgün bir örgütsel çizgi geliştirmeye başladığını elle tutulur ve gözle görülür bir olgu olarak tespit ediyoruz.

Parti son kampanyamızdan beri örgütsel inşa meselesine büyük bir dikkatle eğildi, hataları düzeltmek için etkili bir hareket başlattı, yeni örgütsel planlar ve örgütlenme siyasetleri geliştirdi, proleter devrimci çevrelerle birleşmek yolunda önemli adımlar attı. Partimiz sadece eski kadroya dayanmayı bir yana bıraktı ve alttan yeni devrimci kadrolar çıkarmak yolunda ilerledi, kitle örgütlerinde ve meslek örgütlerindeki mücadeleye önderlik etmeye başladı, şartlara uygun ve iyi işleyen bir mekanizma kurma yolunda adımlar attı. Partinin kadroları ve üyeleri localardan çıkarak kitlelerle kaynaşma yolunda ilerlediler. Partinin önderliği Parti mekanizmasının başına geçti ve bütün

Partiyi yönetmeye başladı. Son bir yıllık dönem içinde sadece öncü müfrezede değil, genel olarak taraftarlarıyla birlikte bütün harekette önemli bir sıçrama olmuştur. Örgütsel inşa yolunda yeni tecrübeler edinilmiştir. Önümüzdeki dönem, bu yeni örgütsel çizginin kitleler içinde sınanacağı, daha da derinleştirilip hatalarından arınacağı yıllar olacaktır.

Parti, 1976 ve 1977 yıllarındaki ideolojik, siyasal ve örgütsel inşayı revizyonizme ve onun uzantısı olan Üçlü Oportünist Bloka karşı mücadele içinde ilerletti. Üçlü Oportünist Blok, Mao Zedung yoldaşın Marksizme yaptığı büyük katkıları reddediyor, özellikle bugün dünya devriminin anahtarını veren «Üç Dünya Teorisi»ne saldırıyor, sosyal-emperyalizm ve revizyonizme teslim oluyor, her an revizyonizm ve faşizmin tertiplerine alet olan başıbozuk bir mücadele çizgisi izliyordu. Diğer yandan gene Üçlü Oportünist Blok, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi ve doğru siyasal çizgi temelinde tek bir proletarya partisinde birleşmeye karşı çıkıyor, hizipler arasında pazarlıklar yoluyla feodal bir prenslik kurma yolunu savunuyordu. Dünya komünist hareketine ve proleter devrimci harekete düşmanlık ve bölücülük, Üçlü Oportünist Blokun içine işlemişti. Üçlü Blokun bu çizgisi, kanlı 1 Mayıs tertibinde karşı-devrimin aleti olma noktasına varmıştır. Partimiz, Üçlü Oportünist Blokun şefleriyle yürüyenlerin halkla yürüyemeyeceğini tespit ederek, Üçlü Blokla hiç bir ortak yanı bulunmadığını geniş yığınlara açıklamıştır.

Partimiz, kararlı bir ideolojik mücadele ile, Üçlü

Oportünist Blokun sosyal-emperyalizme ve revizyonizme teslimiyet çizgisini yere çalmış ve Türkiye'nin bütün proleter devrimcilerini Parti bayrağı altında birleştirme yolunda önemli adımlar atmıştır. Şimdi Üçlü Blokun tabanında esen rüzgar, Partimizin yarattığı Marksizm rüzgarıdır. Bu rüzgar önümüzdeki dönemde bir fırtınaya dönüşecek ve oportünist derebeylerinin şatolarını yıkacaktır.

II
DÜNYA DURUMU

Yoldaşlar,

Bugün dünyada büyük bir kargaşalık hüküm sürmektedir. Dünya halklarının emperyalizme, sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı yürüttüğü kahramanca mücadele büyük zaferler kazanmaktadır. Devletler bağımsızlık, milletler kurtuluş, halklar devrim istiyor. Bu tarihi akım, artık karşı konulamayan coşkun bir sel halini almıştır. Üçüncü Dünya, insanlık tarihinin tekerleğini döndüren büyük itici güçtür; emperyalizme, sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı mücadelenin esas gücüdür. Uluslararası proletarya, dünya devriminin önderidir. İki süper devletin hegemonyacılığına karşı dünya halklarının en geniş birleşik cephesi adım adım gerçekleşmekte ve güçlenmektedir.

Çağımızın en büyük sömürücüleri ve zalimleri olan Sovyetler Birliği ile Birleşik Amerika arasındaki hegemonya yarışı dünyanın her köşesinde kendini göstermektedir. Onlar arasındaki rekabet genel, uzun sü-

reli ve mutlaktır; işbirliği ise kısmi, geçici ve görecelidir. İki süper devlet arasındaki ilişkide belirleyici olan, denge değil, dengesizliktir. Dünya halklarından ağır darbeler yiyen ABD emperyalizminin yıldızı sönmektedir. Bu kocayan emperyalist, esas olarak hegemonya alanlarını koruma çabası içindedir. Sovyet sosyal-emperyalistleri genç bir emperyalist olarak dünyanın yeniden paylaşılmasını talep etmekte ve bu amaçla çok yönlü bir taarruza geçmektedir. Hitler'in izinden giden Yeni Çarlar, esas olarak askeri güçlerine dayanarak yayılma peşinde koşmaktadırlar. İki süper devlet arasındaki rekabetin odak noktası, bir kanadında yurdumuz Türkiye'nin de yer aldığı Avrupa'dır. Böyle giderse onlar arasındaki rekabet eninde sonunda yeni bir dünya savaşına yol açacaktır. Dünyanın paylaşılması masasına sonradan oturan Sovyet sosyal-emperyalistleri savaşın esas kaynağıdır.

Yeni Çarlar sosyal-emperyalist karakterlerini gizlemek için sosyalizm maskesi takmakta, «yumuşama» ve «barış» üzerine nutuklar çekerek savaş hazırlıklarının üzerine perde örtmek istemektedir. Ne var ki, sosyal-emperyalizmin gerçek yüzünü tanıyan dünya halkları, her geçen gün daha geniş saflar halinde bu en tehlikeli ve saldırgan süper devlete karşı ayağa kalkmaktadırlar. Sosyal-emperyalist Rusya'nın hırsı boyundan büyüktür. Onlar, gerek ülkelerinde, gerekse uluslararası alanda büyük güçlükler içindedir. Sovyet sosyal-emperyalistleri ile Üçüncü ve İkinci Dünya arasındaki çelişmeler keskinleşmekte, revizyonistler arasında yeni bölünmeler başgöstermektedir.

Dünya halklarının mücadelesi karşısında Yeni Çarlar da, tıpkı eskileri gibi yıkılmaktan kurtulamayacaklardır. Tarih boyunca hiç bir emperyalistin önünde boyun eğmeyen yiğit Türkiye halkı, her iki süper devletin mezara gömülmesinde kendi üzerine düşen görevi yapacak, bu zalimlerin yıkılmasına önemli bir katkıda bulunacaktır.

Bugün savaşın ve devrimin etkenleri birlikte yükselmektedir. İster savaş devrime yol açsın, isterse devrim savaşı önlesin, dünya halklarının geleceği parlaktır.

Partimiz, dünya proleter devriminin zaferini her şeyin üzerinde tutmaktadır ve proleter enternasyonalizmine sımsıkı bağlıdır. Bütün ülkelerin proletaryasını, ezilen halkların ve bağımsızlık isteyen devletlerin mücadelesini canla başla destekliyoruz. Aramızda tarihten gelen güçlü dostluk bağları olan Arap halklarının işgal edilmiş topraklarını kurtarmak ve yiğit Filistin halkının kendi devletini kurmak için emperyalizme, siyonizme ve süper devletlerin müdahalesine karşı yürüttükleri mücadeleyi kendi mücadelemiz olarak görüyoruz. Yüreğimiz ayağa kalkan siyah Afrika ile beraber çarpmaktadır. Zimbabve, Namibya ve Azanya halklarının sömürgeciliğe, ırkçılığa ve süper devletlerin hegemonyacılığına karşı mücadelesinden yanayız. Tayland, Birmanya, Malezya, Filipinler ve Endonezya halklarının komünist partiler önderliğinde yürüttükleri silahlı mücadelelerin zaferine inanıyoruz. Üçüncü ve İkinci Dünya ülkelerinin, süper devletlerin sömürü, baskı, müdahale, denetim ve saldırılarına

karşı verdikleri mücadeleleri destekliyoruz. Üçüncü ve İkinci Dünya ülkelerinin süper devlet hegemonyacılığına karşı birleşmelerinden ve eşit ilişkiler kurmalarından yanayız.

Başında Hua Guo-feng yoldaşın bulunduğu ÇKP önderliğinde Çin halkının, Başkan Mao'nun davasına bağlı kalarak Dörtlü Çeteyi ezmesini ve proletarya diktatörlüğü altında devrimi kararlılıkla devam ettirmesini proleter enternasyonalist duygularla selamlıyoruz.

Kore Emek Partisi ve Kore halkının Kim İl Sung yoldaş önderliğinde anayurdunu bağımsız ve barışçı yoldan birleştirmek için yürüttüğü mücadelenin yanındayız. Kore, Kamboçya, Arnavutluk ve diğer sosyalist ülkelerin sosyalizmin kuruluşunda kazandıkları bütün başarıları sevinçle karşılıyoruz. Bu ülkelerin emperyalizme ve revizyonizme karşı kazandıkları her başarı, dünya devrimi için önemli bir destektir. Romanya halkının Sovyet sosyal-emperyalizmi ve modern revizyonizmden gelen baskılara ve yıkıcılığa karşı bağımsızlığı ve sosyalizmi korumak için gösterdiği direnişle dayanışma halinde olmak Partimiz ve Türkiye halkının görevidir.

Bugün dünyanın bütün ülkelerinde modern revizyonizme karşı Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un bayrağını yükselten, dünya komünist hareketinin devrimci mirasını devralan Partiler ve örgütler mücadele etmektedir. Partimiz bugüne kadar gerçek komünist partilerin birçoğu ile resmi ilişki kurmuştur, bazıları ile ise halen görüşmeler yapmakta-

dır. Dünyanın bütün gerçek komünist partileriyle proleter enternasyonalizmi temelindeki dayanışmamızı sağlamlaştırmalı, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini uluslararası proletaryayı birleştiren teorik temel olarak savunmalıyız.

Partimiz, bütün ülkelerin proletarya partilerini eşit olarak görmektedir. Herhangi bir parti, diğerleri karşısında ağabey rolü oynayamaz. Biz, proletarya partileri arasındaki fikir ayrılıklarının ikili görüşmeler yoluyla çözülmesinden ve uluslararası komünist hareketin birliğini sağlamlaştırmak için özel bir çaba gösterilmesinden yanayız. Merkezinde Sovyet revizyonizmi olan modern revizyonizme karşı kararlı mücadele, uluslararası komünist hareketi birleştiren çelikten harçtır. Zamanımızın en büyük Marksist-Leninisti olan Mao Zedung yoldaşın ortaya koyduğu Üç Dünya Tahlili, bugün dünya proleter devriminin stratejisini çizmekte ve bütün ülkelerin proletaryası ile dünya halklarına ışık tutmaktadır. Partimiz, mızrağın ucunu büyük öğretmen Mao Zedung yoldaşa yönelten, uluslararası komünist hareket içinde bölücülük yapan ve Brejnev revizyonistlerine hizmet eden çabaları mahkum etmektedir.

Sömürgecilik, emperyalizm ve hegemonyacılık üzerine kurulmuş olan eski dünya gün geçtikçe temellerinden sarsılıyor. Eski dünyanın çürüyen koca ağaçları yıkılırken, halkların yeni devrimci dünyasında genç fidanlar filizleniyor, renk renk çiçekler açıyor. Devrimci fikirlerle silahlanan halklar, kendilerine yepyeni bir dünya kuruyorlar.

III
TÜRKİYE'NİN YAPISI VE MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM

Yoldaşlar,

Yurdumuz, yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkedir. Türkiye, emperyalizm ve sosyal-emperyalizmin sömürü, baskı ve denetimi altında olan bir Üçüncü Dünya ülkesidir. Ortaçağ kalıntıları, köylerden fabrikalara kadar ekonomik, toplumsal, siyasal ve kültürel hayatımızın her alanında varlığını devam ettirmekte ve halkımızı ezmektedir. Türkiye'de emperyalizmle işbirliği eden bir avuç büyük burjuva ve toprak ağasının diktatörlüğü hüküm sürüyor.

Halkımız, yüzyıllar boyunca sömürü ve zulme karşı nice mücadeleler vermiş, bağımsızlığına ve özgürlüğüne tutkun olan yiğit bir halktır. Anadolu köylülerinin Baba İshak, Şeyh Bedrettin, Börklüce Mustafa ve Pir Sultan Abdal gibi halk kahramanları önderliğinde Selçuklu ve Osmanlı feodallerine karşı sayısız ayaklanmalarda yarattığı mücadele geleneği bugünlere kadar yaşayarak gelmiştir.

Türkiye halkı, Osmanlı merkezi-feodal devletinin ve yerel feodallerin sömürüsü yanında, 18. yüzyıldan sonra Avrupa kapitalizminin sömürüsüne de uğradı. Feodal sömürünün ağırlığı ve yabancı kapitalizm, Türkiye'nin gelişmesini engelleyen başlıca etkenler oldu. İlkönce ticaret yoluyla ve daha sonra da emperyalizm çağında sermaye ihraç ederek yurdumuza giren ya-

bancı kapitalizm, imalat ve el sanatlarımızı söndürerek milli kapitalizm yolundaki gelişmemizi engelledi.

Emperyalizm, yurdumuzda bir yandan feodal ilişkilerde belli çözülmelere yol açtı ve kendine bağımlı bir kapitalizm geliştirdi, öte yandan feodal güçlerle ittifak ederek feodalizmin tasfiyesini önledi. Türkiye böylece 19. yüzyılın sonlarından itibaren yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülke niteliği kazandı.

Türkiye halkı emperyalizme ve feodalizme karşı yüz yılı aşan bir süreden beri milli demokratik devrim için mücadele ediyor. 1908 yılındaki Jön Türk devrimi ve 1919-1922 yılında silaha sarılan işçi ve köylülerimizin kan ve can pahasına zafere ulaştırdıkları Milli Kurtuluş Savaşımız, devrim tarihimizin dönüm noktalarını oluşturmaktadır. Ne var ki, bu devrimler milli burjuvazinin önderliğinde yürütüldüğü için halkımızı kalıcı zaferlere ulaştıramadı. Kurtuluş Savaşımızın burjuva önderliği daha sonra feodalizme karşı bazı uygulamalara girişmekle beraber, esas olarak toprak ağalarıyla ittifak yaptı, emperyalizmle uzlaştı ve emekçileri insafsızca sömüren bir diktatörlük uyguladı. Bu nedenle devrim, toprak devrimi aşamasına geçmeksizin milli kurtuluş hareketi aşamasında kaldı ve feodalizmi tasfiye edemedi.

Türkiye, daha sonra İkinci Dünya Savaşında Alman emperyalizmi ile işbirliği eden Milli Şefin faşist diktatörlüğünden ve 1950'den itibaren ABD işbirlikçisi Bayar-Menderes'in faşizminden geçerek 27 Mayıs 1960'a ulaştı. Reformcu burjuvazinin önderliğindeki 27 Mayıs 1960 hareketi, halkın ve gençliğin mücadelesi-

ne dayanarak Bayar-Menderes'in faşist diktatörlüğünü yıkmakla beraber, daha başından emperyalizme teslim olmuş ve gericilikle uzlaşmıştı. Sonuç olarak, Türkiye, yarı-sömürge ve yarı-feodal bir ülke olmaktan kurtulamadı. Bugün Türkiye'de sınıflara damgasını vuran işte bu toplumsal yapıdır.

İşçi sınıfımız, gerek sayısı, gerekse büyük fabrikalarda ve belli bölgelerde toplanmış olması bakımından güçlüdür. Öte yandan geri toplumsal yapı dolayısıyla işçi sınıfımızın önemli bir kesimi dağınık bir şekilde küçük işletmelerde çalışmakta ve ortaçağdan kalma baskılar altında yaşamaktadır. Gene büyük bir kitle oluşturan tarım işçilerimiz de feodal baskılardan kurtulmuş değildir.

İşçi sınıfımızın büyük bir kesimi sendikalarda örgütlenmiştir. Bu sendikalar önemli ölçüde büyük burjuvazi ve revizyonistlerin denetimi altındadır. Buna rağmen işçi sınıfımızın ekonomik örgütlenmesi yaygındır.

Yüz yılı aşan bir mücadele geleneği olan Türkiye proletaryası, özellikle son on beş yıl içinde çeşitli direnişler ve 15-16 Haziran mücadelesinden geçerek önemli tecrübeler kazandı. Bütün bu özellikler, işçi sınıfımızın önümüzdeki mücadelede üstleneceği önder rol açısından iyi bir temel yaratmaktadır. Her şeyden önemlisi, işçi sınıfımız, modern revizyonistlerin 1950' lerde tasfiye ettiği öncü müfrezesine bugün sahiptir.

Nüfusumuzun yüzde 60'a yakınını oluşturan köylüler, toprak ağalığının, tefeciliğin, büyük tüccarların ve emperyalizmin sömürü ve baskısı altındadır. Köy-

lük alanlarda gelişen kapitalizm, yarı-sömürge, yarı-feodal yapıyı ortadan kaldırmamakta, fakat demokratik devrimi daha da zorunlu kılmaktadır. Köylük alanlardaki üretim ilişkileri hem kapitalizmin, hem de serfliğin unsurlarını iç içe barındırmaktadır.

Köylülerimizin yüzde 30'u tamamen topraksızdır, yüzde 53'ünün toprağı kendisine yetmemektedir. Köylü nüfusumuzun yüzde 83 gibi büyük bir kısmını oluşturan tarım işçileri ve yoksul köylüler milli demokratik devrimimizin köylük alanlardaki en güvenilir güçleridir. Köylülerimizin yüzde 10'unu oluşturan orta köylüleri de katarsak, toprak devrimi ve yurt savunmasının esas gücünü oluşturacak 25 milyonluk bir devrim ordusu ortaya çıkmaktadır. Zengin köylüler ise, bir yandan emperyalizmin, büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının baskısı altındadır, öte yandan tarım işçilerini ve yoksul köylüleri sömürmektedir.

Türkiye bir küçük burjuva denizidir. Köylerdeki küçük mülk sahipleri dışında şehir küçük burjuvazisi, dar gelirli memurlar, öğrenciler ve aydınlar da önemli bir güç oluşturmaktadırlar. Küçük burjuvazi, emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin ve feodal kalıntıların sömürü ve baskısı altındadır.

Yurdumuzda emperyalizmle **doğrudan** bağları olmayan milli burjuvazinin dayandığı temelin oldukça geniş olduğunu söyleyebiliriz.

Çeşitli emperyalist ülkelere bağlı işbirlikçi burjuvazi, emperyalizmin hakimiyeti dolayısıyla ekonomimizin kilit noktalarını elinde tutmaktadır. Büyük holdingler, sahip oldukları sermayeden kat kat fazlasını

denetlemektedir. Büyük ticaret burjuvazisi, büyük burjuvazinin hâlâ en önemli kesimidir. «Büyük sanayici» denenler ise, geniş ölçüde yabancı emperyalistlerin ithalatçısıdır veya bankalar aracılığıyla yabancı tekellere bağımlıdır. Büyük burjuvazi, bu nedenlerle Türkiye'de bağımsız bir sanayi geliştirememektedir.

Toprak ağaları ve tefeciler, emperyalistlerin ve işbirlikçi burjuvazinin köylük alanlardaki müttefikidir. Büyük toprak sahiplerinin küçük bir kesimi kapitalist niteliktedir; önemli bir kesimi ise yarı-feodal sömürü ve baskı yöntemleriyle geniş köylü yığınlarını ezmektedir. Şeyhler ve aşiret reisleri de toprak ağaları sınıfının bir parçasıdır.

Ülkemizde nüfusu 10 milyona yaklaşan Kürt milliyeti, Türk hakim sınıflarının milli baskı ve zorla eritme siyaseti altında ezilmekte ve sömürülmektedir. Kürt milliyeti, yarı-feodal yapının en kuvvetli olduğu Doğu Anadolu bölgesinde yaşamaktadır. Kürt milliyetinin milli eşitlik ve özgürlük mücadelesi, devrimimizin önemli bir gücünü oluşturmaktadır.

Bugün Türkiye halkının önündeki devrim, milli demokratik devrimdir. Son yüzyılın tarihinin bize öğrettiği en önemli gerçek şudur: Ekim Devrimiyle açılan emperyalizm ve proletarya devrimi çağında, emperyalizmi ve feodalizmi ancak proletarya önderliğindeki halk devrimi kesin olarak yıkabilir.

Yurdumuzdaki temel çelişme, Türkiye halkı ile emperyalizm ve feodalizm arasındaki çelişmedir.

Milli demokratik devrimimizin düşmanları, em-

peryalizm, sosyal-emperyalizm, işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarıdır.

Milli demokratik devrimimizin önderi proletaryadır. İşçi sınıfının önderliği, milli demokratik devrimimizin zaferinden sonra kesintisiz olarak sosyalizme geçerek kalıcı zaferlere ulaşmanın ve sınıfları tamamen ortadan kaldırma yolunda ilerlemenin biricik güvencesidir.

Devrimimizin itici güçleri, işçi sınıfı, köylülük ve küçük burjuvazidir. Milli burjuvazinin devrime katılan kesimi devrimimizin müttefikidir. Emekçi halkın önemli çoğunluğunu oluşturan köylülük, devrimimizin dayanacağı esas güçtür.

İki süper devletle Türkiye halkı arasındaki çelişme diğer çelişmelerin gelişmesini etkileyen ve belirleyen baş çelişmedir. Bu nedenle devrimimizin baş düşmanları iki süper devlet, yani Sovyetler Birliği ile Amerika Birleşik Devletleri'dir. Sovyet sosyal-emperyalistleri, baş düşmanlarımız içinde daha tehlikeli olanıdır.

Bugün Türkiye devriminin merkezi görevi, milli bağımsızlık ve savaşa hazırlık mücadelesidir. Milli bağımsızlık mücadelesinin içeriği, tam bağımsızlık için mücadele yanında, hegemonyacılığa karşı Türkiye'nin devlet bağımsızlığını ve egemenliğini savunmak ve savaş tehlikesine karşı hazırlanmaktır. Bütün bu görevler iç içedir ve birbirinden ayrılmaz.

Bu merkezi görevimizi, özü toprak devrimi olan milli demokratik devrim hedefine ulaşmak amacıyla ele almalıyız. Köylülerin toprak ağaları ve tefecilere

karşı toprak ve özgürlük için yürüttükleri mücadeleyi ve tüm halkın sosyal kurtuluş mücadelesini milli bağımsızlık mücadelesiyle birleştirmeliyiz. Türk ve Kürt milliyetlerinden halkımızın iki süper devlete ve özellikle Sovyet sosyal-emperyalistlerine karşı devrimci birliğini güçlendirmeli, bu birliğin sağlam temeli olarak, milli eşitlik ve özgürlüğü savunmalıyız. Kırk milyonluk Türkiye halkının iki süper devlete karşı en geniş yurtsever ve demokratik cephesini işçi-köylü ittifakı temelinde inşa etmeliyiz.

Türkiye halkı milli demokratik devrimi kendi gücüne dayanarak gerçekleştirecektir. Hiç bir yabancı güç, Türkiye halkı adına devrimimizi başaramaz. Devrimci savaş, halk yığınlarının savaşıdır, ancak yığınları seferber ederek ve ancak yığınlara güvenerek zafere ulaştırılabilir.

IV
SİYASAL DURUM VE GÖREVLER

Siyasal Durum

Yoldaşlar,

Türkiye bugün gittikçe derinleşen bir ekonomik ve siyasal buhran içindedir. Yurdumuzdaki başlıca çelişmeler her geçen gün keskinleşmekte, iki süper devletin Türkiye üzerindeki hegemonya yarışı şiddetlenmektedir.

Halkın mücadelesinde 1973 yılından itibaren ya-

vaş yavaş başlayan yükseliş bugün devam etmektedir. Partimiz, geçen yıl halkın mücadelesindeki bu yükselişi, işçi sınıfının ve hakim sınıfların durumunu tahlil ederek «MC'yi yıkmak için tüm çalışanların grevi» şiarını ileri sürmüştü. Yüz binlerce işçinin Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kurulmaması için yaptığı büyük siyasal grev, tutumumuzun doğruluğunu ortaya koydu. Bugün nesnel şartlar, halkın mücadelesindeki yükselişin bundan sonra daha büyük bir hızla devam edeceğini gösteriyor. Emperyalizmin ve feodalizmin sömürü ve baskısının yol açtığı yoksulluk, sefalet, işsizlik, pahalılık yanında zulüm ve zorbalık geniş halk yığınlarını her gün daha fazla siyasi mücadelenin içine çekmektedir. İki süper devlet arasındaki ve hakim sınıflar içindeki çelişmeler halkın mücadelesi için elverişli şartlar yaratmaktadır.

Özellikle Kıbrıs harekatından sonra ABD emperyalizminin yurdumuz üzerindeki etkinliği sarsılmaktadır. Öte yandan Sovyet sosyal-emperyalistleri, ekonomik alanda Türkiye üzerinde en etkili emperyalist devlet olma yolundadır. Sovyet sosyal-emperyalizmi, Türkiye'nin içinde bulunduğu güçlüklerden yararlanarak yeni mevziler ele geçirmeye çalışmaktadır. Yeni Çarlar, özellikle ekonomimizin kilit noktalarını ve elektrik enerjisi ihtiyacımızı denetim altına alarak, Brejnev'in de belirttiği gibi siyasi hegemonya için elverişli bir zemin yaratma çabasındadır. Daha da önemlisi, Sovyetler Birliği'nin bütün Avrupa üzerinde olduğu gibi Türkiye üzerinde de askeri baskı ve tehdidi ağırlaşmaktadır. İki süper devletin Türkiye üzerinde-

ki hegemonya mücadelesinin barışçı yoldan bir sonuca ulaşması düşünülemez.

Büyük burjuvazi ve toprak ağaları bugüne kadar Sovyet sosyal-emperyalistlerine karşı teslimiyetçi bir siyaset izlediler. Bu teslimiyetçi siyaset, bugün Sovyetler Birliği ile «Dostluk ve İşbirliği Anlaşması» adı altında bir siyasal belge imzalama noktasına kadar varmıştır. Kıbrıs topraklarının bir kesimine asker çıkaran ve Ege'de Yunanistan'a karşı düşmanca bir siyaset izleyen hakim sınıflar, ister istemez süper devletlerden birine muhtaç duruma düşüyorlar. Rus sosyal-emperyalizmi, bölgenin tek efendisi olmak amacıyla Türkiye ile Kıbrıs ve Yunanistan arasındaki çelişmeleri şiddetlendirmek için her türlü manevrayı çevirmekte, Türkiye ile bu ülkeler arasında savaş kışkırtmaktadır.

Bugün Türkiye'de ABD emperyalizmi ile işbirliği eden büyük burjuva ve toprak ağası kesimiyle, Sovyet sosyal-emperyalizminin beşinci kolu görevini üstlenen revizyonistler, karşı-devrimin güçlerini oluşturuyorlar. Bu iki karşı-devrimci kamp, efendileri arasındaki rekabete bağlı olarak birbirleriyle şiddetli çelişmeler içindedir.

Yurdumuzda 12 Martta kurulan faşist diktatörlük, devlet iktidarının dizginlerini elinde toplamış, halka karşı azgın bir saldırıya girişmiş, fakat hakim sınıflar içindeki karşıt eğilim olan reformcu CHP'yi kapatamamış ve parlamentoyu ortadan kaldıramamıştı. Türkiye'de 12 Mart faşist diktatörlüğünün kurulması, dünya çapında Amerikancı faşist diktatörlüklerin yı-

kılması yönündeki akıma ters düşen bir olaydı. Dünya halklarının ve halkımızın mücadelesi sonucu ABD emperyalizminin çöküşe gittiği şartlarda, 12 Mart faşizmi de 1973 baharından itibaren gerilemeye başladı.

Hakim sınıflar içinde yükselen eğilim, faşizm değil, reformculuktur; yani halka bazı ödünler verme eğilimidir. Öte yandan halkın yükselen mücadelesine karşı hakim sınıfların saldırgan kesimleri MHP etrafında toplanmaktadır. AP'deki en gerici kanadın MHP ile gittikçe daha sıkı bir şekilde birleşmesinin temelinde yatan gerçek de budur. MHP, toprak ağalığına dayanmak yanında milliyet ve mezhep kavgalarını kışkırtarak ve faşist yalan dolana başvurarak kitlelerin uyanık olmayan kesimleri üzerinde belli bir etki yaratmıştır. Faşizm, bu noktada maceracılardan da yararlanmaktadır.

Yurdumuzda faşizm, gerek dünya ve gerekse Türkiye çapında çökmekte olan güçleri temsil etmektedir. Faşizmin önündeki gelecek yıkılmaktır.

Diğer karşı-devrimci mihrak olan revizyonist akımın Türkiye toprağında dayandığı bir temel yoktur. Sahte TKP, Sovyet sosyal-emperyalizminin beşinci kolu niteliğindedir. Bütün güçlerini Yeni Çarlardan alan revizyonistler, esas olarak sınıflarından kopmuş ve yozlaşmış bazı burjuva aydınlarına ve bürokratlara dayanmaktadırlar. İ. Bilen kliği, bazı sendika ağaları aracılığıyla sosyal-faşist yöntemlere dayanarak işçi sınıfını denetim altına almaya çalışıyor. Revizyonizm, Sovyet sosyal-emperyalizminin yükselişine ve Türkiye'de yeni mevziler kazanmasına paralel ola-

rak tırmanmaktadır. İ. Bilen kliği, halkın faşizme karşı mücadelesi saflarına sızarak güç toplamaya çalışmaktadır. Revizyonistlerin «Ulusal Demokratik Cephe» taktiği, faşizmden kurtulmak isteyen halkı, Rus sosyal-emperyalizminin ağına düşürmek amacını taşıyor. Revizyonistlerin geleceği yoktur, çünkü onlar tarihimizin gördüğü en azgın emperyalist uşaklarıdır ve efendileriyle birlikte yıkılmaya mahkumdurlar.

Büyük burjuvazinin daha çok Avrupa ülkelerine yakın kesimi ve zengin köylüler ise, CHP'nin temsil ettiği reformcu akımı oluşturuyorlar. Bu kesim, iki süper devletle uzlaşmakla beraber, aynı zamanda onlarla belli çelişmeler içindedir, siyasal planda ise liberal ve reformcu bir tutuma sahiptir.

Bugün halkın güçleri gelişmekle beraber geniş ölçüde örgütsüz ve dağınık durumdadır. Bu dağınıklığa ve örgütsüzlüğe ancak proletarya ve onun devrimci partisi son verebilir. Partimiz, emekçi halkın önderlerini bağrında toplayacak ve Türkiye halkını milli demokratik devrim saflarında birleştirecektir.

Türkiye'de bir zamandır bütün sınıf güçlerinde görülen parçalanma dönemi son bulmakta, kutuplaşma eğilimi artık ağır basmaktadır. Ara güçlerin ortadan kalkması süreci başlamıştır.

Siyasal Görevler

Esas darbeyi iki süper devlete ve özellikle Sovyet sosyal-emperyalistlerine yöneltmeli ve iki süper devlet arasındaki çelişmelerden yararlanmalıdır. Partimiz, milli bağımsızlığın ve halkın düşmanı MC'yi yıkma

mücadelesinde tüm çalışanların genel grevini hazırlamak için çalışmalıdır. Revizyonistlerin karşı-devrimci «Ulusal Demokratik Cephe» taktiğini açığa çıkartmalı, emekçi yığınları revizyonizme karşı mücadeleye seferber etmeliyiz. Reformcu burjuvazi ile mücadeleyi, revizyonizmle ve faşizmle uzlaştığı noktalarda yoğunlaştırmalıyız. Türkiye hakim sınıfları ile iki süper devlet arasındaki bütün çelişmelerden yararlanmalı, Türkiye hakim sınıflarını mümkün olduğu kadar iki süper devlete karşı çıkmaya zorlayan bir siyaset izlemeliyiz.

Türkiye'nin bağımsızlığını birinci derecede ilgilendiren Kıbrıs ve Ege meselelerinin önümüzdeki dönem alevleneceği bugünden gözükmektedir. İki süper devletin Kıbrıs'tan ellerini çekmeleri için mücadele etmeli, Kıbrıs'ın her iki milliyetten halkının, bağımsız, egemen, toprak bütünlüğüne sahip, milli eşitlik ve özgürlüğün hüküm sürdüğü demokratik bir Kıbrıs için yürüttüğü mücadeleyi desteklemeliyiz. Partimiz, Türk ordusu da dahil bütün yabancı askerlerin Kıbrıs'tan geri çekilmesini kararlı olarak savunmaya devam edecektir.

Ege meselesinin Yunanistan ve Türkiye yararına, hakkaniyet temelinde barışçı yollardan bir an önce çözülmesi için gösterilecek çabaları olumlu karşılıyoruz. Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Türkiye ile Yunanistan arasında savaş kışkırtmasına kararlı olarak karşı çıkmalı, «Yunan halkıyla dostluk» şiarını yükseltmeliyiz. Ege Denizi, iki süper devletin hegemonya yarışına ve sömürüsüne kapatılmalı, Türkiye ile Yu-

nanistan arasında bir barış ve dostluk denizi olmalıdır. Ege'nin zenginliklerinden iki ülke halkı birlikte yararlanmalıdır.

Yeni Rus çarlarının, ekonomik, kültürel, siyasal ve askeri alanlarda yurdumuz üzerinde kurmak istedikleri denetime, baskıya ve sömürüye karşı somut bir mücadele yürütmeliyiz. Yeni Çarlarla yapılması düşünülen **İşbirliği Anlaşmasına** karşı kampanyamızı devam ettirmeli, elektrik enerjimizin şalterini Sovyet sosyal-emperyalizminin pençesinden kurtarmak için mücadele etmeli, Boğazların Rus savaş gemilerine kapatılması şiarını yükseltmeli, Türkiye'nin Boğazlar üzerinde kayıtsız şartsız egemenliğini savunmalıyız. Esas olarak Rus çarlarından gelen savaş tehdidine karşı hazırlıklı olmalı, halkın silahlanmasına ve öz kaynaklarımıza dayanan yurt savunması siyasetimizi uygulamalıyız.

ABD emperyalizmine karşı her alanda yurdumuzun bağımsızlığı için mücadele etmeliyiz. Ülkemizde tek bir yabancı asker, tek bir yabancı üs istemiyoruz.

Avrupa ülkeleri ile Türkiye'nin bağımsızlığına ve özgür ekonomik gelişmesine aykırı olarak kurulan her türlü ilişkinin karşısındayız. Avrupa ülkeleri ile ülkemizin yararına olan eşit ekonomik ve siyasal ilişkiler kurulmasından ve dostluktan yanayız.

Türkiye'nin komşumuz Orta Doğu ülkeleri başta olmak üzere bütün Üçüncü Dünya ülkeleriyle iki süper devlete karşı sımsıkı birleşmesini savunuyoruz. Balkan ülkeleri arasındaki dostluk ve işbirliğinin her alanda geliştirilmesini, Balkanlarda Sovyet sosyal-em-

peryalistlerinin yayılma emellerine ve savaş tehdidine karşı güçlü bir cephe oluşturulmasını halkımızın ve bütün dünya halklarının yararına görüyoruz. Akdeniz ülkeleriyle, iki süper devletin hegemonyacılığına karşı dostluk ve işbirliğinden yanayız. İki süper devlet Akdeniz'den defolun, Akdeniz Akdenizlilerindir!

Önümüzdeki dönemin önemli bir siyasal görevi de siyasal özgürlükler için mücadeledir. Yıllardan beri emekçi halkın örgütlenme ve düşünceyi açıklama özgürlüklerini ortadan kaldıran 141-142. Maddeleri, onları icat eden Mussolini'nin yanına göndermek için kitle hareketini yükseltmeliyiz. İşkencelerden ve katillerden hesap sormak, 12 Martın karanlık güçlerine karşı mücadelenin temel sloganıdır.

Kürt milliyeti ve diğer azınlık milliyetler üzerindeki baskılara karşı çıkmalı, milli eşitliği ve Kürt milletinin kendi kaderini tayin hakkını savunmalıyız. Kürtlerin demokratik hakları ve acil talepleri için mücadelede yeni bir atılım başlatmalıyız. Hem Kürt, hem Türk milliyetinden kitleler ve hem Sünni, hem de Alevi mezhebinden halk içinde çalışarak, her iki milliyetten ve bütün din ve mezheplerden halkın iki süper devlete ve feodalizme karşı sımsıkı birleşmesi için mücadele etmeliyiz. Milliyetler ve mezhepler arasında kavgalar kışkırtan faşizme, revizyonizme ve her türden şovenizme karşı çıkmalı, bazı maceracı akımların ve milliyetçilerin ezilen milliyet içinde milli intikamcılık körükleyen tutumlarıyla mücadeleye önem vermeliyiz.

Rusya'nın beşinci kolu revizyonistler ve ABD iş-

birlikçileri işçi sınıfımızı bölmeye ve pençeleri altında tutmaya çalışıyorlar. Revizyonizm, işçi sınıfı içindeki baş düşmanımızdır. Sendikalar içindeki mücadelede «Kıralım revizyonist zinciri, sendikalar işçinindir» şiarını yükseltmeliyiz. Türk-İş, DİSK ve diğer sendikalardaki işçilerin eylem birliğini savunmalı, sendika rekabetinin işçi sınıfını bölmesine karşı çıkmalı, işçilerin sendikal birliği için mücadele etmeliyiz. DİSK içinde, sosyal-emperyalizmin beşinci kolunu kırmak için işçi kitlesini harekete geçirmeliyiz. Revizyonizme karşı işçi kitlesiyle birleşen bütün yurtsever sendikacılarla ittifak yapmalıyız. Türk-İş'e işçilerin hakim olması için çalışmalıyız. Faşist sendikacılığı temsil eden MİSK'in yayılmasını önlemeli ve bu konfederasyonun yıkılması için mücadele etmeliyiz.

İşçi sınıfımız, iş güvenliği, sekiz saatlik işgünü, genel grev hakkı ile yaşama ve çalışma şartlarının düzeltilmesini istemektedir. Küçük işletme ve atölyelerde çalışan iki milyon sendikasız işçi, zanaatkar ve çırak, ortaçağ karanlığının yıkılması için mücadele etmekte, iş güvenliği, sendikalarda örgütlenme, ücret eşitliği ve sosyal güvenliğe kavuşma taleplerini ileri sürmektedir. Partimiz, işçi sınıfının, şehirlerdeki yarı-proleter ve işsiz yığınlarının başına geçmeli, onların bütün haklarını kararlı olarak savunmalıdır.

Elli yıldan fazla zamandır toprak masalıyla aldatılan yoksul köylülerimizin toprak ve özgürlük mücadelesi yükselecektir. Partimiz, geniş köylü yığınlarını kendi devrimci bayrağı altına çağırmalı, «Toprak, özgürlük, tefeci ve banka borçlarının iptali» şiarlarını

yükseltmelidir. Toprak ve hürriyet, ancak köylü yığınlarının proletarya önderliğinde aşağıdan yukarı doğru yürütecekleri iktidar mücadelesiyle kazanılabilir. Ancak tarım işçilerinin ve yoksul köylülerin yönettiği Köylü Komiteleri, köylüden yana bir toprak reformu uygulayabilir. Partimiz, köylü yığınları içinde TOPRAK DEVRİMİ programımızın ve Yurt Savunması siyasetlerimizin propagandasını yapmalı, geniş köylü yığınlarını köylü komiteleri, köylü birlikleri ve topraksız derneklerinde, tarım işçilerini sendikalarda örgütlemeli ve demokratik bir Tarım İş Kanunu için mücadele etmelidir. Köylük alanlarda tarım işçilerine ve yoksul köylülere dayanmalı, orta köylülerle ittifak etmeli, zengin köylüleri mümkün olduğu kadar bağımsızlık ve demokrasi safına kazanmalı, büyük toprak ağaları ve tefecileri tecrit etmeliyiz.

Kadınların feodal baskılardan kurtulması ve eşitliğe kavuşması için, özellikle emekçi kadınlar içindeki çalışmaya önem vermeli, bu uğurdaki mücadeleyi devrimci mücadele ile birleştirmeliyiz.

Gençliğin can güvenliği, öğrenim özgürlüğü, antiemperyalist ve demokratik bir eğitim için yürüttüğü mücadeleye önderlik etmeliyiz. Öğrenci kimliği olan herkes, okullarına can korkusu olmaksızın gidebilmeli ve öğrenim görmelidir. Dar gençlik grupları içine kapanıp kalmamalı, geniş gençlik yığınlarına yönelerek, onları aktif mücadeleye seferber etmeliyiz. Daima en geniş gençlik kitlesi açısından düşünmeli, faşizmin ve revizyonizmin gençlik üzerindeki ideolojik etkilerine karşı mücadele etmeli, bu etkiler altındaki

gençlere dostça yaklaşmalı, maceracı ve düellocu eğilimleri yenmeliyiz.

Aydınlar içinde revizyonist kültür ve sanata karşı yeni bir mücadele cephesi açmalı, özellikle sosyal-emperyalistlerin aydınları köleleştirme siyasetine karşı kararlı bir mücadele yürütmeliyiz. Aydınların emekçi halkla birleşmesi ve devrimcileşmesi için çalışmalıyız. Memurların grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı için mücadelelerine önderlik etmeliyiz.

Partimiz, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme darbe indiren, halkın yeni iktisadi, demokratik ve sosyal haklar kazanmasına yönelen bütün mücadelelere önderlik etmelidir. Hayat pahalılığına, vurgunculuğa, işsizliğe, gecekondu yıkımına ve konut sıkıntısına karşı halkı mücadeleye sevketmeli, bu mücadeleler içinde kitleleri kendi tecrübeleri ile eğiterek devrim saflarına kazanmalıyız.

Mücadelede daima yığınlara güvenmeli, emperyalistlerin ve yerli hakim sınıfların iznine bağlı olmayan, uzun süreli bir mücadele yürütmeliyiz. Güç toplama amacını gütmeli, fırsat kollamalı, düşmanları teker teker devirme taktiğini uygulamalı, birleşebileceğimiz bütün güçlerle birleşmeliyiz. Haklı bir zemine dayanan, faydalı ve ateşkesler yapan bir eylem çizgisi izlemeliyiz. Geniş halk yığınlarını devrimden uzaklaştıran, faşizmi ve revizyonizmi güçlendiren maceracılığa karşı kararlı bir ideolojik mücadele vermeli, faşistlerin ve revizyonistlerin kışkırtma ve tertiplerine karşı uyanık olmalıyız.

Parti, dar gruplar içine kapanıp kalmamalı, hal-

kın çoğunluğu açısından düşünmelidir. Gözümüzü geniş yığınların durumundan ve ruh halinden ayırmamalıyız.

Partimiz, kitle hareketinin fırtınalarını daima sevinçle karşılamalı, kitle eyleminin başında bulunmalıdır. Partimizin kadroları, emekçi kitlelerin sevincini ve acısını paylaşmalı, kaderini onlarla birleştirmeli, halkın yorulmaz bir hizmetkarı olmalıdır.

Kitlelere güvenmeyen, kitlelerin insiyatifini geliştirmeyen, onların devrimci gücünü sınırsız olarak desteklemeyen her eğilim, Partimiz saflarından temizlenmelidir. Partimizi, kitle hareketinin büyük dünyası ve fırtınaları içinde çelikleştirmeli ve halkımızın gerçek önderi haline getirmeliyiz.

İdeolojik Görevler

İdeolojik inşada, bugün kavrayacağımız halka, revizyonizme karşı mücadeleyi, özellikle Türkiye'nin somut pratiği ile ilgili konularda yoğunlaştırmaktır. Bunun için Türkiye gerçeğini araştırmalı, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini Türkiye'nin somut pratiği ile kaynaştırmalı, revizyonizme karşı on bin yıllık mücadele azmi ile savaşmalıyız. Revizyonizmin devrim saflarındaki uzantısı olan Üçlü Oportünist Blokun sosyal-emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşma çizgisinin etkilerini kökünden temizlemeli, bütün proleter devrimcileri Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin Türkiye şartlarına düzgün olarak uygulanması temelinde birleştirmeliyiz. Dogmatizmi ve öznelciliği altetmek için, özellikle emperyalizm ve sosyal-

emperyalizmle Türkiye arasındaki ilişkilerin, burjuvazinin durumunun ve köylük alanlardaki sınıfların araştırılmasına öncelik vermeliyiz. Bu araştırmalar birçok temel konularda ayağımızı daha sağlam bir şekilde yere basmamızı sağlayacaktır. Öte yandan faşizme karşı ideolojik mücadeleye önem vermeli, ırkçı-turancı ve gerici ideolojilerin halk yığınları içindeki etkilerini temizlemeli, faşist yalan dolanı açığa çıkarmalı ve çürütmeliyiz.

İdeolojik inşada halkın çoğunluğu açısından düşünmeli ve hareket etmeliyiz. Bizi Türkiye devriminin temel meselelerinden uzaklaştıran boş tartışmalara girmemeli, ideolojik inşanın tuğla tuğla örülmesine hizmet eden bir ideolojik çalışma ve mücadele yürütmeliyiz. İdeolojik çalışmada, kitabi bilgilere değil, hayatın Marksist-Leninist kavranışına, yani canlı düşüncelere öncelik vermeliyiz.

Sanat ve edebiyat alanında revizyonizme karşı bir eleştiri kampanyası başlatmalı, proleter devrimci sanat ürünlerinin yaratılmasını teşvik etmeliyiz.

Bugün Partimiz saflarındaki ideolojik düzeyin geri olduğunu görüyoruz. Bütün Partide ideolojik çalışmayı canlandıran bir eğitim kampanyası başlatmalıyız. Ayrıca emekçiler içinden önderler ve teorisyenler yetiştirmek için bir Parti okulu açmalı, eğitim kursları düzenlemeliyiz.

Partimiz, iki çizgi arası mücadeleyi kararlı olarak ve açık bir şekilde yürütmediği 1971-1972 yılında bölünmeye uğramış, bu mücadeleyi kararlı olarak ve düzgün bir şekilde yürüttüğü 1973-1977 yıllarında ise

birliğini güçlendirmiştir. Bu nedenle iki çizgi arasındaki ideolojik mücadeleyi Parti dışında ve içinde kararlı olarak sürdürmeliyiz.

Örgütsel Durum ve Görevler

Yoldaşlar,

Özellikle son kampanyamızdan sonra yaptığımız atılım, Partimizi işçi sınıfının gerçekten öncü müfrezesi ve halkın önderi haline getirmek yolunda ilerlediğimizi göstermektedir. Partimizin üye sayısı son bir yıl içinde dört misli artmıştır. Buna rağmen, Partimiz saflarında mücadele etmek isteyen proleter devrimcilerin büyük kısmını hâlâ örgütsel olarak kucaklayabilmiş değiliz. Partimizin halk kitleleri içindeki etkisi, artık dostun düşmanın hesaba katmak zorunda olduğu bir düzeye yükselmiştir. Bu gelişme daha da hızlanarak devam edecektir. Partimizin üyelerinin yüzde 32'si sanayi işçisi, yüzde 16'sı köy emekçisidir. Yani işçiler ve yoksul köylüler Parti üyelerimizin yüzde 48'ini oluşturmaktadır. Öğrencilerin oranı yüzde 13'tür. Parti üyelerinin yüzde 39'u ise, Partinin profesyonel kadrolarından, kafa emekçilerinden, aydınlardan, memurlardan, öğretmenlerden, köy öğretmenlerinden ve teknik elemanlardan oluşmaktadır. Partimiz saflarındaki işçilerin ve köy emekçilerinin oranı hızla yükselmektedir. Partimizin emekçi karakteri önümüzdeki birkaç yıl içinde daha da güçlenecektir.

Üyelerimizin yaş ortalaması 24'tür. Orta yaşlı ve yaşlı emekçiler Partimizin saflarına gittikçe daha fazla katılıyorlar. Bu yoldaşlar Partimize tecrübe ve ol-

gunluk getirmekte, halkın daha geniş kesimlerine açılmamızı sağlamaktadırlar. Kadın üyelerimiz henüz yüzde 17 oranındadır. Üzerlerindeki baskı ve sömürü katmerli olan kadın emekçiler, yurdumuzun her yerinde devrimci fikirleri ve örgütlenmeyi hararetle karşılıyorlar. Partimiz, kadın emekçiler içindeki çalışmayı güçlendirmek ve daha çok sayıda kadın yoldaşı saflarımıza kazanmak kararındadır.

Partimiz, çeşitli milliyetlerden proleter devrimcileri birleştirmek konusunda başarılı olmuştur. Kürt milliyetinden yoldaşlarımızın oranı yüzde 42'dir. Diğer azınlık milliyetlerden üyelerimiz ise Partimizin yüzde 3'ünü oluşturuyor. Bütün milliyetlerden proletaryanın birliğini Partimiz saflarında çelikleştirmeliyiz.

Örgütsel inşada **kavrayacağımız halka**, proletaryanın ileri unsurlarını Partimiz saflarında örgütlemektir. Bunun için her şeyden önce bir örgütçüler kadrosu eğitmeliyiz.

Örgütsel inşa, sınıfından kopmuş unsurlara değil, fabrikaların ve köylerin proleter devrimci öncülerine dayanmalıdır. Parti, fabrika ve köylerde temel örgütler kurulmasına en büyük önemi vermelidir. Bu amaçla dar ve içine kapanık bir çalışmadan kurtulmalı, geniş kitlelere seslenen ve geniş kitlelere açılan bir çalışmaya girmeliyiz. Partinin eli ekmek tutan emekçi önderlerine dayanması, pusulayı şaşırmadan ilerlemesinin güvencesidir.

İkinci olarak, emekçiler içinde yeni önder kadrolar yetiştirmek göreviyle karşı karşıyayız. Parti ön-

derliği bu amaçla tabanda çalışan kadroların arasına gitmeli, onlarla birlikte çalışmalı ve sınıfın en yetenekli unsurlarını bulup çıkarmalıdır. Bu kadroların eğitimini ve bütün Partinin ideolojik düzeyinin yükseltilmesini acil bir görev olarak ele almalıyız.

Parti, bütün kademelerdeki önder kadrolar içinden bayatı atıp tazeyi almalı, yeni önder kadrolarla beslenmelidir. Bütün yönetici görevlere, sınıfa ve halka devrim yolunda önderlik edebilecek, kitlelerle sıkı bağları olan komünistleri getirmelidir.

Partimiz bugüne kadar istikrarlı ve birlik halinde hareket eden bir önderliğe sahip oldu. Şüphesiz bu, doğru yolda ilerlememizde olumlu bir etken olmuştur. Önümüzdeki dönem, her kademedeki önder kadrolarımız kitleler önünde sınanacaklardır. Partimizin geniş kitlelere açılması, bu açılışa direnen ve ayak uyduramayan görüşlerin, alışkanlıkların, dar-kapıcılığın ve localar siyasetinin altedilmesiyle gerçekleşecektir. Parti önderliği, hiç bir kademede kabuk bağlamamalı ve kitlelere açılışa önderlik etmelidir. Bütün yönetici kadrolar, sorumlu görevlerini daha yetenekli arkadaşlara devretmeye ve yönetici organların kabuk bağlamaması için mücadeleye hazır olmalıdır.

«Dogmatizme, Öznelciliğe, Aceleciliğe ve Dar-Kapılığa Karşı Mücadele Kampanyasını Yönlendirme Kararı»nda belirlenen düzeltme hareketini yeni bir atılım yaparak devam ettirmeli ve gene bu kararda ortaya konan örgütsel ilkeleri hayata geçirmeliyiz.

Modern revizyonistler yirmi beş yıldır işçi sınıfımızın örgütlü mücadele geleneğini yıkmak için çalışı-

yor. Maceracılık ise on yıla yakın zamandan beri örgütsel anarşi, otorite ve disiplin düşmanlığı yaymaktadır. Partimizin geniş kitlelere açılacağı önümüzdeki dönemde, proletarya saflarında Parti ruhunu güçlendirmek ve örgütlü mücadele geleneğini yerleştirmek için özel bir mücadele yürütmeli, başıbozukluğa, otorite düşmanlığına ve liberalizme Parti saflarında yaşama hakkı tanımamalıyız. Zafere ilerlemek için demirden disipline sahip olmalı, sağlam bir merkeziyetçilik uygulamalıyız. Öte yandan merkeziyetçilik ile demokrasiyi, disiplin ile canlı bir tartışma ortamını birleştirmeliyiz. Partimiz, proleter devrimciler için bir ana kucağı olmalıdır. Tepeden-inmeciliği ve hotzotçuluğu yok etmeliyiz. Türkiye'nin bütün proleter devrimcilerini Partinin saflarında birleştirmek için tekkeciliği ve ahbapçavuş zihniyetini kökünden yıkmalıyız.

Partinin örgütlenmesinde kollektif çalışan, doğru bir işbölümü ve sıkı bir denetim uygulayan, eleştiri-özeleştiri yapan bir yönetici komiteler sistemi kurmalıyız.

Parti, en geri düzeydeki kitlelerden proletaryanın ileri unsurlarına kadar bütün halkı, çeşitli düzeydeki örgütlerde toplamalı, en açık ve gevşek örgütlerden, en gizli ve sıkı örgütlere kadar bütün örgütlenme biçimlerini birleştirmelidir. Partimiz, doğru siyaseti, emekçi halkın menfaatlerini savunan kararlı tutumu ve sınıfa güvenen örgütsel çizgisi ile bütün kitle hareketlerinde ve kitle örgütlerinde önderliğini gerçekleştirmek için çalışmalıdır. Bütün mücadele biçimlerini

doğru olarak birleştirmeli, kitlelere seslenmek ve emekçi halkı örgütlemek için bütün imkanlardan yararlanmalıyız. Parti, hakim sınıfların yok edemeyeceği uzun süreli bir örgütlenmeyi esas almalı, illegal aygıtını sağlamlaştırmalıdır.

Partimiz 1970 yılında uluslararası komünist hareketin genel çizgisini savundu ve Türkiye devriminin temel meselelerini doğru olarak çözdü. 1973-1976 yıllarında bu düzgün ideolojik tutumumuza uygun doğru bir siyasal çizgi yarattık. «Dogmatizme, Öznelciliğe, Aceleciliğe ve Dar-Kapıcılığa Karşı Mücadele» kampanyamızdan beri oldukça düzgün bir örgütsel çizgi geliştirme yolundayız.

Partimizin ideolojik ve siyasal temelleri atılmıştır. Örgütsel alanda da iyi bir yola girmiş bulunuyoruz. Bugün önümüzde duran görev, geniş emekçi kitlelere yönelmek, emekçi önderlerini örgütlemek, Partimizi sınıfın öncü müfrezesi ve halkın önderi haline getirmektir.

V
TÜRKİYE PROLETARYASINA VE BÜTÜN PROLETER DEVRİMCİLERE

Yoldaşlar,

Dünya proletaryası ve ezilen halkların büyük öğretmeni Mao Zedung yoldaş bir yıl önce aramızdan ayrıldı. Onun dünya devrimci hareketinin en önünde bıraktığı büyük yeri doldurmak için, Türkiye komünist-

leri olarak büyük bir seferberlik açmalı, emekçi halkımız içinden binlerce devrim savaşçısı yetiştirmeliyiz. Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini, emekçi yığınlarının elinde, sömürücülerin eski dünyasını kökünden yıkıp, ezilenlerin aydınlık ve yeni dünyasını kuracak büyük bir devrim silahı haline getirmeliyiz!

Partimiz henüz küçük bir Partidir ve daha yolunun başındadır. Partinin önünde uzun, dolambaçlı ve çetin bir yol vardır. «Kibirdir yorulup yollarda kalan.» Yolları aşmak için kibirlilikten arınmalı, Mao Zedung'un enginleri fethetme ruhuyla mücadele eden, güçlüklerden yılmayan, kararlı ve fedakar uzun yürüyüşçüler olmalıyız.

Bütün proleter devrimcileri, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi, Tüzüğümüz, Programımız ve bu raporda belirlediğimiz siyasal çizgi temelinde Partimiz saflarında birleşmeye çağırıyoruz.

Türkiye'nin demir yürekli işçi sınıfını ve yoksul köylülerini Partimiz bayrağı altında toplanmaya ve Türkiye'nin bütün milliyetlerden kırk milyonluk halkını bağımsız ve demokratik bir Türkiye için mücadeleye çağırıyoruz.

PARTİ BAYRAĞI

Partimizin bayrağı, kırmızı zemin üzerinde yıldız ve yıldızın içinde çekiç-oraktır.

Bayrak, kızıl rengini dünya proleter devriminden ve bu uğurda şehitlerin döktüğü kandan almaktadır.

Bayrağımızda parıldayan yıldız, son amacımız olan komünist toplumdur. Biz bu yıldızın, yani Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin ışık tuttuğu yolda mücadele ediyoruz.

Bayrağımızdaki çekiç-orak, işçi-köylü ittifakına dayanan proletarya diktatörlüğünü temsil etmektedir.

TÜZÜK

PARTİ ÜYELİĞİ

1. TİİKP'ye üye olmanın şartları şunlardır:

a) Parti Tüzük ve Programını kabul etmek,

b) Parti örgütlerinden birinde faal olarak çalışmak,

c) Parti ödentisini düzenli olarak ödemek.

Halka önderlik eden işçiler, yoksul köylüler, askerler ve diğer proleter devrimciler Partiye tek tek kabul edilirler. Bütün Parti örgütleri ve temel örgütler üye alma yetkisine sahiptir. Temel örgütün aldığı üyeyi bir üst organ onaylar.

Partiye alınan üye, temel örgütün önünde aşağıdaki andı içer:

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi saflarında yüce komünizm davası uğruna, dünya proleter devriminin zaferi için demir disiplinle savaşacağıma; sınıfıma, yurduma ve Partime daima bağlı kalacağıma ant içerim.

2. Parti üyelerinin görevleri şunlardır:

a) Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşünce

sini canlı bir şekilde öğrenerek bir eylem kılavuzu olarak kavramak. Revizyonizme ve her türden oportünizme karşı mücadele etmek.

b) Partinin birliğini savunmak, demir disiplinli olmak, Partinin karar ve emirlerini uygulamak. Bölücülüğe, hizipçiliğe, komploculuğa karşı mücadele etmek.

c) Emekçi halkla aynı kaderi paylaşmak; çalışkan, fedakar, dürüst ve sade bir hayat sürmek. Burjuva ve feodal hayat tarzının her biçimine, tembelliğe, bencilliğe, ikiyüzlülüğe, kibirliliğe ve mevki düşkünlüğüne karşı mücadele etmek.

DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİK VE PARTİ DİSİPLİNİ

3. TİİKP'nin örgütlenme ilkesi, demokratik merkeziyetçiliktir. Çeşitli Parti örgütleri ve kademelerinin organları demokratik danışma yoluyla tayin edilir. Bütün Partide tek bir disiplin uygulanır. Bütün Parti üyeleri Partiye, azınlık çoğunluğa, alt kademeler üst kademelere ve bütün Parti Merkez Komitesine bağlıdır.

Bütün Parti kademeleri, çalışmaları konusunda üst kademelere rapor vermekle görevlidir.

Yönetici organlar, kendi kademesinin Kongresine karşı sorumludur, Kongreye rapor ve hesap verirler.

Bağlı oldukları Parti örgütü içinde kararların alınmasına sürekli olarak katılmak, eleştiride bulunmak,

görüş, eleştiri ve önerilerini en yüksek organlara kadar ulaştırmak, Parti üyelerinin ve çeşitli Parti kademelerinin hakkı ve görevidir.

4. Parti içinde kollektif çalışma, canlı bir düşünce hayatı ve yoldaşça eleştiri-özeleştiri ortamı yaratmak, özellikle yönetici organların ve bütün Parti üyelerinin görevidir.

Eleştiri-özeleştirinin amacı, hataları düzelterek Partinin mücadele gücünü yükseltmek ve Partinin birliğini sağlamlaştırmaktır.

Bütün Parti kademeleri ve üyeler, eleştiri-özeleştiride açık yürekli ve kavratıcı olmalı, hatalı cereyanları cesaretle göğüslemeli, kişisel hücumlara ve dişe diş mücadele yöntemine yer vermemeli, keyfiliğe ve eleştirinin bayağılaştırılmasına karşı uyanık olmalıdır. Hatanın ideolojik ve siyasi kaynağının tahlil edilmesine önem verilmeli, hastayı kurtarmak için hastalığı iyileştirme yöntemi uygulanmalıdır.

Eleştiri-özeleştiri bastırılamaz, örgüt ve organlar dışında uluorta eleştiri yapılamaz.

5. Partinin birliğini ve saflığını bozmaya çalışanlar, Parti kararlarına uymayan ve görevlerini yerine getirmeyenler, demokratik merkeziyetçiliğin işleyişini zedeleyenler, Parti üyeliğini ve görevlerini kötüye kullananlar, temel örgütleri tarafından veya daha yüksek organlarca sorumlu tutulur.

Marksizm-Leninizmin, Parti Tüzük ve Programının yolundan ayrılanlar, hizipçiler ve mevki düşkünleri

ile Parti disiplinini ihlal eden iflah olmazlar Partiden çıkarılır.

Partiden çıkarma kararını almaya yetkili organ, bir üst kademenin yönetici organıdır. Bu organlar çıkarma kararını, çıkarılan üyenin bağlı olduğu organın önerisi ile veya doğrudan doğruya alabilirler. Kararı Merkez Komitesi onaylar. Merkez Komitesi üyelerini çıkarmaya yetkili organ Merkez Komitesidir. Merkez Komitesi bu kararı üye tam sayısının salt çoğunluğu ile alabilir.

Herhangi bir üye hakkındaki çıkarma kararına karşı Parti örgütlerinden biri ya da bir delege Partinin Genel Kongresine itirazda bulunabilir.

Partiden çıkarmaya yol açan durumu yok ettiğini davranışlarıyla ispat eden, samimiyetle özeleştiri yapan ve güven verenler, ancak Merkez Komitesinin onayıyla yeniden Partiye alınabilirler.

Diğer cezalar, sınama, görevden alma ve uyarı cezalarıdır.

Sınama cezası, Partiden çıkarma cezasının görüşülmesinin bir veya iki yıl sonraya ertelenmesidir. Düzelecekleri konusunda kuvvetli güven verenler bu süre içinde sınanır. Sınama cezası alanlar sınandıkları süre içinde yöneticilik yapamazlar, seçme ve seçilme haklarını kullanamazlar. Sınama cezası vermeye yetkili organ, çıkarma cezasını vermeye yetkili organdır.

Görevden alma cezası vermeye yetkili organ, o görevi vermeye yetkili organdır.

Partinin bütün kademe ve örgütleri kendilerine bağlı üyeler hakkında uyarı cezası verebilirler.

Üyenin, çıkarma dahil bütün cezalara karşı Merkez Komitesine kadar itiraz hakkı vardır.

ÖRGÜT

6. Partinin en yüksek organı Parti Genel Kongresi ve onun seçtiği Merkez Komitesidir.

Parti Genel Kongresi, dört yılda bir Merkez Komitesinin çağrısıyla toplanır.

Merkez Komitesi, olağanüstü durumlarda Genel Kongreyi zamanından önce toplantıya çağırabilir ya da erteleyebilir.

Merkez Komitesinin asil ve yedek üyeleri Genel Kongrenin doğal üyeleridir. Doğal üyeler, Genel Kongrenin delege sayısının üçte birini geçemez. Yerel örgütler, Partinin gençlik örgütleri, yurt dışı örgütü ve Partinin diğer örgütleri Genel Kongreye delege yollarlar. Merkez Komitesi, Genel Kongreden önce yapılacak örgüt kongrelerini, delegelerin sayısını ve seçilme şeklini bir yönetmelikle düzenler.

Partinin Genel Kongresi Tüzük ve Programı kabul eder ve değiştirir. Partinin siyasal çizgisini belirler. Merkez Komitesini seçer ve denetler.

7. Merkez Komitesi, Parti Genel Kongreleri arasında Partinin en yüksek karar ve denetim organıdır. Merkez Komitesi, Parti Genel Kongresinin kararlarına bağlıdır ve Kongreye karşı sorumludur.

Merkez Komitesi ihtiyaç duyduğu zaman, üye tam sayısının salt çoğunluğunun kararıyla kendisine yeni üyeler seçebilir ve boşalan üyeliklerin yerine yenilerini tayin edebilir.

Merkez Komitesi, Partinin siyasal ve örgütsel çizgisine ilişkin meseleleri çözmek için gerektiği zaman Parti Konferansları toplayabilir ve genişletilmiş toplantılar yapabilir.

Merkez Komitesi, kendi üyeleri arasından Merkez Komitesi Başkanını, Başkan yardımcılarını ve Siyasal Büronun diğer asil ve yedek üyelerini seçer. Merkez Komitesi, kendisine bağlı diğer büro ve komiteleri kurmaya yetkilidir.

8. Siyasal Büro, Merkez Komitesi toplantıları arasında Partiyi yöneten, denetleyen ve Merkez Komitesinin yetkilerini kullanan en yüksek organdır. Siyasal Büro, Merkez Komitesine bağlı ve sorumludur.

9. Partinin yerel örgütleri, fabrikalarda, köylerde, maden ocaklarında, sendikalarda, ordu ve devlet dairelerinde, çeşitli işyeri ve örgütlerde, mahallelerde, en az üç Parti üyesinin bulunduğu her yerde temel örgütler kurar. Ayrıca özel görev yapacak temel örgütler kurulur. Parti üretim esasına göre kurulan temel örgütlere dayanır.

Temel Örgütün görevleri şunlardır:

a) Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini bir eylem kılavuzu olarak incelemek ve yığınların elinde bir silah haline getirmek. Emperyalist, reviz-

yonist ve gerici ideolojilere karşı sürekli mücadele etmek.

b) Halk yığınlarını, Partinin amaçları ve siyasetleri doğrultusunda mücadeleye seferber etmek, kitlelerin menfaatlerini kararlı olarak savunmak ve sınıf mücadelesine önderlik etmek.

c) Parti kararlarını ve verilen görevleri uygulamak.

d) Kitlelerin durumunu, ihtiyaçlarını ve taleplerini araştırmak, kitlelerin görüşlerini ve eleştirilerini öğrenmek, kitlelerle sağlam bağlar kurmak, halkın öğretmeni ve öğrencisi olmak.

e) Partinin birliğini ve proletaryanın öncü müfrezesi niteliğini korumak ve sağlamlaştırmak, Partiye yeni üyeler kazanarak emekçi yığınlardan taze kan almak.

PROGRAM

I
TEMEL İLKELER

TİİKP, bütün milliyetlerden Türkiye proletaryasının Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini eylem kılavuzu kabul eden siyasal partisidir.

TİİKP'nin son amacı, sınıfların ve devletin tamamen ortadan kalktığı; işçi ile köylü, şehir ile köy, kafa emeği ile kol emeği arasındaki ayrılıkların son bulduğu; herkesin yeteneğine göre çalışıp, ihtiyacına göre pay aldığı komünist toplumu gerçekleştirmektir.

TİİKP, bu amacına ulaşmak için toplumumuzun yarı-sömürge, yarı-feodal bir yapıya sahip olduğu bugünkü aşamada sosyal-emperyalizmin ve emperyalizmin yurdumuz üzerindeki her türlü sömürü, baskı ve denetimine son vermek, işbirlikçi burjuvazinin ve toprak ağalarının diktatörlüğünü yıkmak ve proletarya önderliğinde, işçi-köylü ittifakına dayanan halkın demokratik diktatörlüğünü gerçekleştirmek için mücadele eder. TİİKP, özü toprak devrimi olan milli demokratik devrimin zaferinden sonra durmaksızın sosyalizmin kuruluşuna geçecek, kapitalizmi bütünüyle or-

tadan kaldırmak ve komünizme ulaşmak için proletarya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirecektir.

TİİKP, yaşadığımız emperyalizm ve proletarya devrimi çağının bugünkü aşamasında, Üçüncü Dünyayı temel güç alan, İkinci Dünya ile ittifak eden ve iki süper devleti yıkma hedefine yönelen dünya proleter devriminin zaferi için, devletlerin bağımsızlık, milletlerin kurtuluş ve halkların devrim mücadelelerini destekler. TİİKP, yükselen savaş tehlikesinin kaynakları iki süper devlete ve özellikle daha tehlikeli olan Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı dünya halklarının en geniş birleşik cephesi için mücadele eder. İster devrim savaşı önlesin, ister savaş devrime yol açsın, dünya halklarının geleceği parlaktır.

TİİKP, Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü'nün önderlik ettiği Türkiye Komünist Partisinin devamı ve onun devrimci davasının mirasçısıdır. Partimiz, Türkiye proletaryasının devrimci önderlerinden devraldığı kızıl bayrağı, Türkiye emekçilerinin elinde zafere ulaştırmak azmini bütün halkımıza açıklar.

TİİKP, merkezinde Sovyet dönek kliği bulunan modern revizyonizme, Yakup Demir - İ. Bilen revizyonist kliğine, Boran revizyonizmine, Mihri Belli ve Hikmet Kıvılcımlı'nın darbeci-milliyetçiliğine, maceracılığa, tasfiyeciliğe, TSİP revizyonizmine, Üçlü Oportünist Blokun sosyal-emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşma çizgisine karşı mücadele içinde ortaya çıkan ve gelişen proleter devrimci çizgide kararlı olarak ilerlemeye devam edecek ve revizyonizme karşı «on bin yıllık mücadele azmi» ile savaşacaktır. Bütün Parti, «Revizyo-

nizmi değil, Marksizmi uygulayalım; bölücülük yapmayalım, birleşelim; hile ve tertiplerle uğraşmayalım, açık yürekli ve dürüst olalım» ilkesine sımsıkı sarılacak, Türkiye proletaryasının devrim davasını mutlaka zafere ulaştıracaktır.

II
MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİMİN PROGRAMI

TİİKP, milli demokratik devrimde aşağıdaki programı uygular:

Devletin Yapısı :
Halkın Demokratik Diktatörlüğü

1. Milli demokratik devrim, ülkemiz nüfusunun büyük çoğunluğunu oluşturan işçilere, köylülere, küçük burjuvaziye ve milli burjuvaziye demokrasi sağlayacak, bir avuç işbirlikçi burjuva ve toprak ağasına karşı diktatörlük uygulayacaktır.

Demokratik halk devleti, bir avuç işbirlikçi burjuva ve toprak ağasının siyasal haklarını kaldıracak, diğer yandan bu unsurları emeğiyle geçinen, demokratik halk iktidarına bağlı, iyi yurttaşlar haline getirmek için, çalışma yoluyla eğitecektir.

Demokratik halk devleti, eski sömürü ve baskı düzenini geri getirmek isteyen bütün girişimleri şiddetle ezecek, hainlerle karşı-devrimcileri cezalandıracaktır.

2. Demokratik halk iktidarı, bütün yönetim kade-

melerinde, çoğunluğu işçi, köylü ve asker temsilcilerinden oluşan Halk Meclisleri tarafından kullanılacaktır. Siyasal hakları kaldırılmış bir avuç işbirlikçi burjuva ve toprak ağası dışında, 18 yaşını bitirmiş her yurttaş seçme ve seçilme hakkına sahiptir. Bütün kademelerdeki Halk Meclislerinin seçmenleri, seçtikleri delegeleri sürekli olarak denetler, onların görevlerine her an son verebilir ve yerlerine başkalarını seçebilirler. Halk Meclisine seçilen delegeler, eski işlerine devam ederler ve ayrıca ücret almazlar.

3. Demokratik halk iktidarı, hakim sınıfların muhafızlığını meslek edinmiş olan orduyu kaldıracak, halkın genel silahlandırılmasına dayanan Halk Ordusunu örgütleyecek ve böylece halk iktidarının korunmasını, milli bağımsızlığımızı ve yurt savunmasını gerçek güvencesine kavuşturacaktır.

Hakim sınıfların ordularındaki ayrıcalıklar, rütbe ve ünvanlar Halk Ordusunda bulunmayacak, komutanların seçiminde askerler söz sahibi olacaktır. Toplanmak, dernek kurmak ve bütün siyasal özgürlükler askerlerin en doğal haklarıdır. Askerler üzerindeki dayak ve baskılar kesinlikle yasaklanacaktır. Ordunun üretici çalışmaya katılması ve halkın hizmetinde olması gerçekleştirilecektir.

Halka baskı uygulayan bugünkü polis örgütü dağıtılacak ve halkın özgürlüğü, can ve mal güvenliği, Halk Güvenlik Kuvvetleri ve Halk Milislerince korunacaktır.

4. Gerici devletin halkı ezen, yozlaşmış bürokra-

sisi kaldırılacak, rüşvetin, yiyiciliğin ve israfın kökü kazınacaktır. Yerel yönetimden en üst kademelerde çalışanlara kadar bütün memurlar halk tarafından seçilecek, denetlenecek ve görevden alınabilecektir. Bütün devlet kadroları, yılın bir bölümünde üretime katılacak ve kol emeğiyle çalışacaktır.

5. Demokratik halk devleti, işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarının adaletini yıkacak, halkın adaletini gerçekleştirecektir. Yargı yetkisi, halkın seçtiği Halk Mahkemelerince kullanılacaktır. Halk kitleleri, suçluların yargılanmasına aktif olarak katılacak ve Halk Mahkemelerini denetleyecektir. Halk Mahkemeleri, bütün kararlarında, özellikle karşı-devrimcilerin yargılanmasında kitlelere danışacaktır.

Temel Hak ve Özgürlükler

6. Halkın söz, basın, toplanma, gösteri ve yürüyüş, örgütlenme, sendika ve haberleşme özgürlüklerini baskı altına alan bütün ekonomik, sosyal ve yasal engeller kaldırılacak, halkın bütün bu temel özgürlükleri, can ve mal güvenliği ve konut dokunulmazlığı gerçekleştirilecek ve güvence altına alınacaktır. Hiç bir yurttaş, bir Halk Mahkemesinin veya halk güvenlik organının kararı olmaksızın tutuklanamaz. İşkence yasaktır. Demokratik halk iktidarının organlarına dilekçe vermek ve şikayette bulunmak bütün yurttaşların hakkıdır.

Demokratik halk devleti, çeşitli din, mezhep ve milliyetlerden yurttaşlar arasında gerçek bir eşitlik

ve birlik sağlayacaktır. Demokratik halk devleti, halkın dinî inanç ve ibadet özgürlüğüne saygı gösterir.

7. Milli demokratik devrimin zafer kazanmasıyla birlikte bütün suçları kapsayacak bir genel af ilan edilecek, bozuk düzenin kurbanı olan bütün mahkumlara özgürlükleri verilecek ve hapishaneler boşaltılacaktır.

Hapishaneler kaldırılacak, suçluların eğitilmesi ve topluma yararlı yurttaşlar haline getirilmesi için Eğitim Evleri kurulacaktır. Hükümlüler bu Eğitim Evlerinde ücret karşılığında çalışacaklar, devrimci eğitim görecekler, izne çıkabilecekler ve yakınlarıyla görüşeceklerdir. Topluma yararlı ve dürüst yurttaşlar haline gelen hükümlüler, cezaları tamamlanmadan serbest bırakılacaktır.

Hükümlülere baskı ve işkence yapılamaz.

8. TİİKP, Kürt milletinin kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunur. Kürt milleti ayrı bir devlet kurma hakkına sahiptir.

TİİKP, Türkiye'nin iki kardeş halkının demokratik halk cumhuriyeti içinde eşit haklara sahip olarak özgürce birleşmelerine yönelen bir siyaset izler.

Demokratik halk devleti, her türlü milli baskı ve ayrıcalığa son verecek, milliyetlerin tam eşitliğini sağlayacaktır. Bütün milliyetlerin kendi ana dilleri ile konuşma, yazma ve eğitim görme özgürlüğü gerçekleştirilecektir.

Emperyalizmin ve Feodalizmin Tasfiyesi

9. Yabancı sermayeye ve işbirlikçilerine ait bütün banka, sigorta, fabrika, maden ve diğer işletmelerle mallar bütün halkın mülkiyetine geçirilecek ve emperyalistlere ait bütün borçlar kaldırılacaktır.

Demokratik halk devleti, emperyalistlerin denetimi altındaki bütün uluslararası ekonomik örgütlerden derhal çıkacak, bağımsız ekonomik gelişmemizi engelleyen bütün ekonomik anlaşmaları derhal kaldıracaktır. Demokratik halk devleti, ithalat ve ihracatı millileştirecek, enerji bağımlılığına son verecektir.

Bütün bankalar milli bir bankada birleştirilecek ve halkın denetimine geçirilecektir.

10. Milli demokratik devrim, Türkiye'nin NATO gibi emperyalist örgütlere bağlı olmasına derhal son verecektir. Emperyalistler ve sosyal-emperyalistlerle yapılan bütün ikili anlaşmalar ve emperyalistlere tanınan ayrıcalıklar kaldırılacak, yabancı devletlere verilen askeri üslere el konacaktır. Demokratik halk devleti, hangi ülke olursa olsun, yabancı bir devletin Türkiye'de tek bir asker bulundurmasına veya üs kurmasına hiç bir şart altında izin vermeyecektir. Boğazlar üzerinde tam egemenliğimiz sağlanacak ve korunacaktır.

11. Toprak ağalarının ve çiftlik beylerinin topraklarına ve üretim araçlarına tazminatsız olarak el konacaktır. El konan topraklar ve üretim araçları, «toprak işleyenindir» ilkesine göre bedelsiz olarak ve eşit şe-

kilde topraksız ve az topraklı köylüye dağıtılacaktır. Angarya, ortakçılık, kiracılık, yarıcılık, aşiret reisliği, şeyhlik, tefecilik vb. yollarla yapılan her türlü feodal ve yarı-feodal sömürü ve bağımlılıklar tamamen kaldırılacaktır.

Hazine toprakları, topraksız ve az topraklı köylülere dağıtılacak, bir kısmı bütün halkın mülkiyetindeki Halk Çiftlikleri haline getirilecektir.

Köylülerin tefecilere ve bankalara olan bütün borçları, kira ve faiz borçları iptal edilecektir. İpotekler kaldırılacak ve senetler imha olunacaktır. Köylünün kanını emerek servet yığmış olan tefecilerin bu servetlerine el konacaktır.

Üretim, Alım-Satım Kooperatifleri, Traktör ve Makina İstasyonları kurularak, faizsiz kredi, gübre, yem, tarım ilacı ve tohumluk sağlanarak yoksul ve orta halli köylüler desteklenecektir.

Tarım işçilerinin yaşama şartları düzeltilecek, sekiz saatlik işgünü, iş güvenliği, sosyal güvenlik, sendika özgürlüğü ve bütün demokratik hakları sağlanacaktır.

Toprak devrimi, tarım işçilerinin ve yoksul köylülerin önderlik ettiği Köylü Komiteleri tarafından yönetilecektir.

Ekonomi

12. Demokratik halk devleti, sömürünün, baskının, işsizliğin, pahalılığın, güvensizliğin bulunmadığı, emekçi halkın gönül rahatlığı ve mutluluk içinde

yaşayacağı yepyeni bir yurt kurmak için devrime sarılıp üretimi geliştirecektir.

Madenler, sular, ormanlar, işlenmeyen topraklar ve devlete ait diğer kaynaklarla bugünkü iktisadi devlet kuruluşları bütün halkın ortak mülkiyetine geçirilecektir.

Ekonominin işleyişi merkezi bir planla düzenlenecektir. Bu planın hazırlanmasının ve uygulanmasının her safhasında, üretim, yatırım, tüketim, çalışma ve diğer hedeflerin tespitinde, işçiler, köylüler ve bütün emekçiler doğrudan söz sahibi olacaktır. Bunun için bütün işletmeler ve ekonomik kuruluşlar üzerinde orada çalışanların yönetim ve denetimi sağlanacaktır.

Tarım temel alınacak, sanayi yönlendirici olacaktır. Sanayi tarımın geliştirilmesine ve halkın ihtiyaçlarının karşılanmasına hizmet edecektir. Ekonomik bağımsızlığımızın güvencesi olan ağır sanayi adım adım inşa edilecektir.

Küçük atölye sahipleri ve zanaatkarlar üzerindeki baskılar kaldırılacak, küçük işletmeler desteklenecek ve adım adım kooperatiflerde birleştirilecektir.

Milli burjuvaların ellerindeki işletmelere dokunulmayacak, ancak bunlar merkezi planın emrinde ve halk devletinin ekonomik siyaseti doğrultusunda faaliyet göstereceklerdir. Buraların yönetiminde işçiler söz sahibi olacaktır.

Partimiz, emekçi halk yararına bağımsız bir ekonomi kurulmasında, halkımızın gücüne ve yaratıcı çalışmasına güveniyor.

13. Demokratik halk devleti, emekçi halkın sırtından bütün ağır vergileri ve kamu hizmetlerinden alınan harçları kaldıracak, gelir ve servete göre alınan, kademeli, tek bir vergi sistemi koyacaktır.

Demokratik halk devleti, halkın bütün ihtiyaç maddelerinin fiyatlarını ve kiraları ilkönce donduracak, daha sonra adım adım düşürecek ve hayat pahalığının kökünü kazıyacaktır.

Sosyal Düzen, Eğitim ve Kültür

14. Bütün yurttaşlar topluma yararlı bir iş görecekler, herkese yeteneğine ve gücüne göre bir iş sağlanacaktır. Çalışmak, bütün yurttaşların hakkı ve görevidir. «Çalışmayana ekmek yok» ve «eşit işe eşit ücret» ilkeleri gerçekleştirilecektir.

Sekiz saatlik işgünü bütün yurtta uygulanacak, ağır ve yıpratıcı işlerde çalışma süresi daha da kısaltılacaktır.

İş güvenliği sağlanacak, hiç bir emekçi artık işten atılma korkusu içinde yaşamayacaktır. Yurt dışında çalışan işçilerimizin tümüne Türkiye'de iş sağlanacaktır.

Demokratik halk devleti, yaşlıların, hastaların, sakatların, dul ve yetimlerin geçimlerini sağlamak ve onları korumakla yükümlüdür.

İşçi ücretleri yükseltilecek, bütün emekçilerin çalışma ve yaşama şartları düzeltilecektir. Bütün çalışanlara insanca yaşayacağı bir konut sağlanacak, hiç bir yurttaş aç ve açıkta bırakılmayacaktır.

15. Demokratik halk devleti, halkı baskı altına alan emperyalist, revizyonist ve feodal kültürü bütün temelleriyle birlikte yıkacak, bu gerici kültür üzerinde diktatörlük uygulayacaktır. Bütün kültür, eğitim, sanat ve yayın kurumları işçilerin, köylülerin ve askerlerin hizmetine konacaktır.

Demokratik halk devleti, kültür ve eğitim alanında sınıf mücadelesini ve devrimin devam ettirilmesini esas alacak, eğitimi üretici çalışmayla birleştirecek ve bilimsel araştırmayı geliştirecektir.

Demokratik halk devleti, her kademede parasız eğitim ve öğretimi gerçekleştirecektir.

Bütün halkın okuma yazma öğrenmesi ve proleter devrimci kültürün yayılması için eğitim seferberliği açılacaktır.

Milyonlarca halkın beden eğitimi ile sağlığına hizmet eden ve halk kitleleri içinde dostluğu güçlendiren bir spor siyaseti uygulanacaktır.

16. Demokratik halk devleti, kadınlar üzerindeki bütün baskı ve eşitsizlikleri kaldıracaktır. Erkek kadın herkes, toplum hayatının her alanında eşit haklara sahip olacaktır. Başlık verilmesi gibi feodal âdetlere eğitim ve ikna yoluyla son verilecektir. Bugünkü düzenin aile ve evlilik üzerindeki baskısı ve yozlaştırıcı etkileri kökünden temizlenecek, devlet, evliliği, kadınları ve çocukları koruyacaktır. 14 yaşından küçük çocukların çalışmaları yasaklanacaktır. Kadınların doğumdan önce ve sonra izin hakları güvence al-

tına alınacak, bütün emekçi halk için parasız çocuk yuvaları açılacaktır.

Demokratik halk devleti, halka hizmet ruhuyla dolu, devrimci ve sağlıklı bir gençlik yetiştirmek için bütün imkanları seferber edecektir.

17. Demokratik halk devleti, halkın doktor, ilaç, hastane gibi bütün sağlık hizmetlerinin parasız olarak görülmesini gerçekleştirmekle görevlidir.

Dış Siyaset

18. Demokratik halk devleti, emperyalizme, sömürgeciliğe, ırkçılığa, hegemonyacılığa ve gericiliğe karşı devletlerin bağımsızlık, milletlerin kurtuluş, ve halkların devrim mücadelelerini kararlı olarak destekleyecektir. Proleter enternasyonalizmi, demokratik halk iktidarının dış siyasetine yön veren temel ilkedir.

Demokratik halk devleti, bağımsızlığa, egemenliğe ve toprak bütünlüğüne, karşılıklı saygı, saldırmazlık, iç işlerine karışmama, eşitlik ve karşılıklı yarar ve barış içinde bir arada yaşama ilkeleri temelinde farklı sistemlere sahip ülkelerle barış içinde bir arada yaşamak için çaba gösterecektir.

ÇAĞRI

Tarih boyunca bağımsızlık ve özgürlük uğruna nice mücadeleler vermiş ve çağımızın ilk milli kurtuluş savaşını zafere ulaştırmış olan yiğit Türkiye halkı,

TİİKP önderliğinde örgütlenerek milli demokratik devrim programını kendi elleriyle gerçekleştirecektir.

Türkiye'nin yiğit işçileri ve köylüleri, TİİKP saflarında birleşin!

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen dünya halkları, birleşin!

TOPRAK DEVRİMİ PROGRAMI

1. Toprak ağalarının ve çiftlik beylerinin topraklarına tazminatsız olarak el konacaktır. El konan bu topraklar topraksız ve az topraklı köylüye «toprak işleyenindir» ilkesine uygun olarak bedelsiz ve eşit şekilde dağıtılacak ve tapularına geçirilecektir. Angarya, ortakçılık, kiracılık, yarıcılık, aşiret reisliği, şeyhlik, tefecilik vb. yollarla yapılan her türlü feodal ve yarı-feodal sömürü ve bağımlılıklar tamamen kaldırılacaktır.

2. Toprak ağaları ve çiftlik beylerinin hayvanlarına, makinalarına, çiftlik binaları ve ambarlarına, bütün alet ve demirbaşlarına, mahsul ve tohumluklarına el konacaktır. Bunların bir kısmı köylülere eşit olarak dağıtılacak, bir kısmından ise Köylü Komitelerinin yönetimi ve gözetimi altında bütün köylü ortaklaşa yararlanacaktır.

3. Hazine topraklarının büyük kısmı topraksız ve az topraklı köylüye bedelsiz ve eşit olarak dağıtılacaktır. Diğer kısmı ise tüm halkın malı haline getirilecek, buralarda örnek halk çiftlikleri kurulacaktır. Bu halk çiftliklerinin makinaları ve aletlerinden

yoksul ve orta köylüler parasız olarak yararlanacaktır.

4. Köylülerin bütün tefeci ve banka borçları, kira ve faiz borçları iptal edilecektir. İpotekler kaldırılacak ve senetler imha edilecektir. Köylünün kanını emerek servet yığmış olan tefecilerin bu servetlerine el konacaktır.

5. Tarım işçilerinin her türlü sosyal hakkı tanınacak, yaşama şartları düzeltilecek, sekiz saatlik işgünü, sosyal güvenlik, sendika özgürlüğü ve bütün demokratik hakları sağlanacaktır.

Yoksul ve orta halli köylülerin toprakları, hayvanları, aletleri ve malları korunacaktır. Yoksul ve orta halli köylülere topraklarının ıslahı için yardım edilecektir. Üretim kooperatifleri, traktör ve makina istasyonları kurularak, faizsiz kredi, gübre, yem, tarım ilacı ve tohumluk sağlanarak yoksul köylüler ve orta halli köylüler desteklenecektir. Köylülerin kooperatiflere ve kurulacak olan halk komünlerine, yararını görüp gönüllü olarak katılmaları teşvik edilecektir. Köylüler hiç bir şekilde buna zorlanamaz.

6. Karşı-devrimci eyleme kalkışmayan zengin köylülerin mülklerine dokunulmayacaktır. Zengin köylülerin karşısında tarım işçilerinin her türlü iktisadi, sosyal ve demokratik hakları gerçekleştirilecektir.

7. Karşı-devrimci eyleme kalkışmayan toprak ağalarına ve ailelerine, işleyebilecekleri kadar toprak ve

alet yoksul köylülerle eşit miktarda bırakılacaktır.

Toprak ağalarına yaltakçılık ederek köylüye karşı eyleme kalkışan hainlerin, ihbarcıların, toprak ağası casuslarının topraklarına ve mallarına el konacak ve bunlar az topraklı ve topraksız köylüye dağıtılacaktır.

8. Toprak devrimi programının uygulanmasını ve toprak dağıtımı işini tarım işçileriyle yoksul köylülerin önderliğindeki Köylü Komiteleri yürütecektir. Tarım işçileri ve köylülerden oluşan Köylü Birliği her köyde Köylü Komitesini seçimle kuracak ve denetleyecektir. Köylü Komitesinin çoğunluğu tarım işçileri ve yoksul köylülerden meydana gelecektir. Köylerde Köylü Birliklerinin kararlarını uygulamak, emperyalistlerin, toprak ağalarının, casus ve haydutların saldırı ve sabotaj faaliyetlerini ezmek, halk iktidarını savunmak, köylülerin canını ve malını korumak için, köylü kitlelerinin silahlanmasına dayanan Köy Savunma Birlikleri örgütlenecektir.

9. Ormanlar, göller, sular ve meralar halkın ortak malı haline getirilecek ve Köylü Komitelerinin yönetimine geçirilecektir. Bunların korunması, geliştirilmesi ve köylülerin eşit olarak yararlanması işini Köylü Komiteleri düzenleyecektir.

10. İhtiyarlık ya da hastalık ve sakatlık sebebiyle toprağını işleyemeyen köylülerin, dul ve yetimlerin geçimleri ve bakımları sağlanacaktır.

YURT SAVUNMASI ÜZERİNE KARAR

1. Dünyadaki başlıca çelişmeler keskinleşmektedir. Savaş ve devrime yol açan etkenler birlikte yükseliyor. Dünya hegemonyasını ele geçirmek için aralarındaki rekabeti gittikçe şiddetlendiren iki süper devlet, böyle giderse günün birinde birbirleriyle savaşa tutuşacaktır. Rekabetin odak noktası Avrupa'dır. Dünyanın yeniden paylaşılmasını talep eden Sovyet sosyal-emperyalizmi savaşın esas kaynağıdır.

Ya devrim savaşı önler veya savaş devrime yol açar. Emperyalizm var oldukça savaş kaçınılmazdır. Fakat dünya halkları, iki süper devlete karşı en geniş bir cephede birleşerek ve esas darbeyi daha tehlikeli ve saldırgan süper devlet olan Rus sosyal-emperyalizmine yönelterek savaşın çıkmasını geciktirebilirler.

2. Yeni bir dünya savaşı, iki süper devlet açısından bir yağma savaşıdır, emperyalist bir savaştır. Böyle bir savaşta, bütün ülkelerin proletaryası, ezilen miletler ve halklar iki süper devlete karşı devrim için savaşacaklardır. Gene böyle bir savaş, iki süper devlete karşı bağımsızlığını savunacak Üçüncü ve İkinci Dünya ülkeleri açısından haklı bir savaştır. Süper devlet-

lerden biri sosyalist bir ülkeye saldırdığı zaman, saldırgan süper devlete karşı dünya halklarının ve ülkelerinin en geniş cephesi için mücadele edilmelidir.

3. Yeni bir dünya savaşının çıkması halinde, Türkiye halkı iki yağmacıdan birinin yanında yer almayı reddedecek, her iki süper devletin yıkılması, milli bağımsızlık ve devrim için mücadele edecektir. İki süper devletin şiddetli bir hegemonya mücadelesi verdiği önemli bir stratejik noktada olan yurdumuz, esas saldırgan olan Sovyet sosyal-emperyalizminin yayılma ve saldırı tehdidi altındadır. Türkiye, böyle bir saldırıya karşı yurt savunması için savaşacaktır. Milli bağımsızlık mücadelesi ve savaşa hazırlanmak bugün Türkiye devriminin merkezi görevidir.

4. TİİKP, halkın silahlanmasına ve öz kaynaklarımıza dayanan bir yurt savunması siyaseti savunur. Partimiz, Rus sosyal-emperyalistlerinden gelen esas tehdide karşı ülkemizin iki milliyetten bütün güçlerinin topyekûn direnişi için çalışır, uzun süreli bir halk savaşına hazırlanmayı esas alır. Sovyet sosyal-emperyalizmi, Türkiye topraklarına girse bile, mutlaka halk savaşının engin denizinde boğulacak ve Türkiye topraklarından çıkamayacaktır.

Milli bağımsızlığımızın, kararlı yurt savunmasının ve emekçi halkın kurtuluşunun gerçek güvencesi, halkın genel silahlandırılmasına dayanan Halk Ordusudur. Bu nedenle Partimiz yurt savunması için halkın bağımsız güçlerinin yaratılmasına en büyük önemi verir.

5. TİİKP, milli bağımsızlık ve yurt savunması için geniş bir yurtsever cephenin ancak halkın özgürlüğü temelinde kurulup güvence altına alınabileceğini ısrarla savunur ve bunu bütün halka anlatır.

6. TİİKP, Türk Ordusunun halka ve Kürt milliyetine baskı uygulamasına karşı mücadele eder. Türk Ordusunun, Kıbrıs ve Yunanistan gibi Üçüncü Dünya ülkelerinin toprak bütünlüğü ve bağımsızlıklarını hedef alan askeri eylemlere girişmesine karşı çıkar. Kıbrıs'taki Türk birliklerinin geri çekilmesini talep eder. Partimiz, Üçüncü Dünya ülkelerine karşı düşmanca tutumların, Türkiye'nin bağımsızlık mücadelesini ve yurt savunmasını zayıflattığını ve özellikle Yeni Çarların yayılma emellerine hizmet ettiğini geniş halk kitlelerine açıklar.

7. TİİKP, ABD emperyalizminin Türkiye Ordusu üzerindeki denetimi ile her alanda mücadele eder. Ordunun sevk ve idaresinin, silahlanma, donatım, eğitim, istihbarat, strateji ve savaş planlarının tam anlamıyla milli olmasını savunur. Yurdumuzda tek bir yabancı asker istemiyoruz. ABD ile yapılan ikili anlaşmalar kaldırılmalı, ABD üslerine el konmalı ve bunlar yurt savunmasının hizmetine sokulmalıdır.

8. TİİKP, iki süper devlete karşı bağımsızlığımızı korumak ve **özellikle Rus sosyal-emperyalizminden gelen esas saldırı tehlikesine karşı** topyekun bir direniş hazırlamak için, Türkiye'nin milli savunma stratejisi ve planlarının halkın yararına yeniden düzenlenmesini talep eder.

9. TİİKP, askerlere uygulanan dayağa, hakarete ve her türlü baskıya karşı mücadele eder. Assubayların hor görülmesine, ordu içindeki yurtsever subaylara baskı yapılmasına son verilmelidir. Partimiz, askerlerin söz, düşünce, dilekçe, toplanma, örgütlenme, basın özgürlüklerinin ve siyasal haklarının tanınmasını savunur, subayların erler tarafından seçilmesini talep eder.

10. TİİKP, Rusya'nın beşinci kolu revizyonistlerin ve ABD uşağı faşistlerin ordudan temizlenmesini talep eder, bunların bütün halk ve silahlı kuvvetler içinde yaymaya çalıştığı milli teslimiyetçiliğe, yıkıcılığa ve pasifizme karşı kararlı bir mücadele yürütür, milli bağımsızlık ve kararlı direniş ruhuyla Milli Kurtuluş Savaşımızın devrimci geleneklerini canlandırmak için çalışır. Partimiz, ordu içinde ırkçı ve şoven propagandaya karşı çıkar, silahlı kuvvetlerin iki süper devlete karşı halkla birleşmesi için propaganda yapar. TİİKP, revizyonistlerin «silahsızlanma» yaygarasının içyüzünü en geniş kitlelere anlatır ve **Yeni Çarlardan gelen saldırı tehdidine karşı** milli savunmanın güçlendirilmesi talebini yığınlara mal eder.

Partimiz, hükümetin ve ordunun iki süper devlete teslimiyet yönündeki her karar ve uygulamasını açığa vurur, onları iki süper devlete ve özellikle Yeni Çarlara direnmeye zorlayan bir siyaset izler. TİİKP, hükümetin askeri konularda alacağı tedbirlerin onun sınıf amaçlarından bağımsız olamayacağı gerçeğini ve ordunun devletin temel unsuru olmasını daima göz

önünde tutar. Bu nedenle ancak **bütünüyle** yurt savunmasına hizmet eden ve halka zarar vermesine imkan olmayan uygulamaları destekler. Bununla beraber Partimiz, milli savunma bütçesinin yükünün emekçi yığınların sırtına bindirilmesine karşı çıkar.

11. Demokratik halk iktidarı, Türkiye'nin NATO gibi emperyalist askeri örgütlere bağlı olmasına derhal son verecektir. Hangi ülkeye ait olursa olsun, yabancı bir devletin Türkiye topraklarında asker bulundurmasına veya üs kurmasına hiç bir şart altında izin vermeyecektir.

TİİKP, bağımsızlığımıza aykırı ilişkiler içermesi sebebiyle hiç bir şart altında «NATO'da kalmayı» savunmaz. Bununla beraber, Sovyet sosyal-emperyalistlerine teslimiyeti ifade eden bir «NATO'dan ayrılışı» da desteklemez. Böyle bir durumda Partimiz, Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı mücadelesini güçlendirecektir.

Partimiz, ancak Yeni Çarlardan gelen saldırı tehdidine karşı, halka güvenen, daha kararlı bir milli direnişi amaçlayan ve bağımsızlık yönündeki bir «NATO'dan ayrılışı» destekler. Ne var ki, **bugünkü Türkiye şartlarında**, Partimiz dışında böyle bir ayrılmayı gerçekleştirebilecek bir siyasi akım gözükmemektedir.

KÜRT MİLLİ MESELESİ ÜZERİNE KARAR

I.
KÜRT MİLLİ MESELESİNİN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ BAYRAĞI ALTINDA MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİMLE ÇÖZÜMÜNÜ SAVUNUYORUZ

Türkiye, İran, Irak ve Suriye toprakları üzerinde yaşayan Kürt milletinin dört bin yıllık bir tarihi, zengin bir dili ve kültürü vardır.

Merkezî feodal Osmanlı devletinde Kürtler, feodal beylikler halinde yaşıyorlardı. Uzun bir süre Osmanlı ve İran devletleri arasındaki hakimiyet mücadelesine konu olan Kürdistan, 1638 Kasrı Şirin Anlaşmasıyla bu iki devlet arasında bölündü. Bu olay, Kürtlerin bugünkü parçalanmış durumunun ilk tarihî temelidir. Osmanlı devleti, Kürt beyliklerini kendine bağlamak için onlara özerklik vermiş, Kürt feodallerine dokunmamıştır. Kürt beyliklerinin bir kısmının vergi ve askerlik yükümlülükleri dahi yoktu. Osmanlı devletinin Kürt bölgesindeki sömürü ve hakimiyeti sömürgecilik biçiminde değildi.

Kapitalizmin düya çapında gelişmesi ve burjuva

devrimleri Osmanlı devleti sınırları içinde yaşayan bütün kavimleri 19. yüzyıldan itibaren etkilemeye başladı. Milletler ortaya çıktı. Feodal devlete ve orduya hakim olan Türkler hakim milleti meydana getirirken, diğer kavimler ve bu arada Kürtler ezilen milletler halinde oluştular. Kürt milli hareketi bu tarihlerden itibaren başladı. Osmanlı devleti, o dönemde çok-milliyetli bir devletti.

Amaçlarından biri yarı-sömürge Osmanlı devletini parçalamak olan Birinci Dünya Savaşı sonunda, bugün Irak ve Suriye'nin bulunduğu bölgeler İngiliz ve Fransız emperyalistlerinin sömürgeci işgali altına girdi. Böylece Kürt milletinin dört ülkeye bölünme durumu bugünkü şeklini aldı. Sevr Antlaşması, Osmanlı topraklarının ve Kürt milletinin üzerinde yaşadığı bölgelerin paylaşılmasını belgeleyen emperyalist bir antlaşmaydı. Emperyalistler, gene bu antlaşmayla Orta Doğudaki hakimiyetlerini pekiştirmek için Doğu Anadolu'da kukla bir Kürt devleti kurmayı plandılar.

Milli Kurtuluş Savaşımız, Türkiye'de yaşayan iki milliyetin emperyalizme karşı ortaklaşa verdikleri bir bağımsızlık mücadelesiydi. Kurtuluş Savaşı sırasında iki halkın anti-emperyalist birliğini parçalayan Kürt isyanları gerici hareketlerdi.

Lozan Antlaşması esas olarak bağımsızlık mücadelesinin zaferinin bir sonucudur. İngiliz emperyalistleri Lozan'da Musul bölgesi üzerindeki sömürgeci hakimiyetlerinden vazgeçmediler, bu meselenin çözümü ileriye bırakıldı.

Kemalist burjuvazi Milli Kurtuluş Savaşından

sonra emperyalizmle adım adım uzlaştı. Toprak devrimine girişmedi ve feodallerle ittifak kurdu. Buna bağlı olarak Kürtler üzerindeki milli baskı ve zorla eritme siyaseti de ağırlaştı. Bu dönemde ardı ardına patlak veren Kürt milli hareketleri ortaya çıktı. Şeyh Sait İsyanı, feodallerin önderliğinde gerici bir hareketti. İngiliz emperyalistleri bu isyanı kışkırtarak Musul petrolleri ve Irak Kürdistanı üzerindeki hakimiyetini Türkiye'ye kabul ettirmek ve o zamanki Sovyetler Birliği'ne karşı Doğu Anadolu'da bir üs yaratmak amacını güdüyordu.

Daha sonraki Ağrı, Zilan ve Dersim İsyanlarında Kürt halk kitleleri milli zulme karşı ayaklandılar. Bu hareketler Türkiye halkının devrimci mücadelesiyle birleşemediği için yenilgiye uğradı. Kemalist iktidar bu isyanları kanlı bir şekilde bastırdı ve kitle katliamlarına girişti.

Yurdumuzda Kürt milliyeti yarı-feodal yapının en kuvvetli olduğu Doğu Anadolu bölgesinde yaşamaktadır. Öte yandan bu bölgede gelişmekte olan kapitalizm, milli hareketin serpilip yayılması için elverişli bir ortam yaratmaktadır.

Kürt halkı, Türkiye halkının bir parçası olarak emperyalizmin, feodalizmin ve işbirlikçi büyük burjuvazinin baskı ve sömürüsü altındadır. Kürt milliyeti ayrıca Türk hakim sınıflarının uyguladığı milli baskı ve zorla eritme siyaseti yüzünden de ezilmekte ve sömürülmektedir.

Kürt milli meselesi, yarı-sömürge ve yarı-feodal bir Üçüncü Dünya ülkesindeki bir ezilen milliyet me-

selesidir. Bu meseleyi emperyalizme ve feodalizme karşı mücadeleden koparan ve Türkiye halkının milli demokratik devrim mücadelesinin bir parçası olarak ele almayan görüşler hatalıdır. Türkiye'yi emperyalist bir ülke ve Kürtlerin yaşadığı bölgeyi sömürge olarak kabul eden teori Marksizme aykırıdır. Türkiye'nin iki milliyetten halkını birbirine kışkırtan «sömürge» teorisi, bugün esas saldırgan Rus sosyal-emperyalizmine hizmet etmektedir.

Kürt milli meselesi Osmanlı feodalizminin bir mirası, ortaçağın kalıntısıdır. Kürt milli meselesinin dayandığı sosyal temel emperyalizmin yurdumuz üzerindeki hakimiyeti ve yarı-feodal toplum yapısıdır.

Kürt milli meselesinin köklü bir şekilde çözümü, emperyalizmin ve feodalizmin tasfiye edilmesine bağlıdır ve bu mesele bir devrim meselesidir. Kürtlerin milli ve sosyal kurtuluş mücadelesi, dünya proletarya devriminin bir parçasıdır ve ancak proletarya önderliğinde kökten ve nihai bir çözüme ulaşabilir.

Bu bakımdan TİİKP, Kürt milli meselesini, baş düşmanları iki süper devlet, özü toprak devrimi ve bugünkü merkezi görevi milli bağımsızlık mücadelesi ve savaşa karşı hazırlık olan milli demokratik devrimimizin bir parçası olarak ele alır.

TİİKP, Kürt milli meselesini kendi başına bir mesele olarak değil, dünya proletarya devriminin, bütün Türkiye proletaryasının ve emekçi Kürt halkının çıkarları açısından değerlendirir. Partimiz, Kürt milletinin ayrı bir devlet kurma hakkını her şart altında savunur ve ayrılma meselesiyle ilgili her durumda so-

mut bir tavır alır. Partimiz, Kürt milli hareketini ancak emperyalizme ve sosyal-emperyalizme, bugün iki süper devlete darbe indirdiği ve dünya proletarya devrimini güçlendirdiği şartlarda destekler. İki süper devletin mevzilerini güçlendiren ve dünya proletarya devrimini baltalayan milli hareketlere karşı çıkar, Kürt halkını devrim bayrağı altında toplar ve mücadeleye seferber eder.

TİİKP, Kürt milli hareketinin silah zoruyla ezilmesine her şart altında karşı çıkar. Hangi sınıfın önderliğinde olursa olsun ve hangi gelişmelere yol açarsa açsın, Kürt halk kitlelerini peşinden sürükleyen bir milli harekete karşı zor kullanılması, emperyalizmi güçlendirir, iki milliyetten halkımızın birliğini baltalar ve devrime büyük zarar verir.

Kürt milli meselesi, burjuvazinin milliyetçi bayrağı altında köklü ve kesin bir çözüme ulaşamaz. Çünkü:

1. Burjuvazi, ayrı bir devlet kurmayı başarsa bile, yaşadığımız çağda emperyalizme bağımlılığı bütünüyle ortadan kaldıramaz, ülkeyi eninde sonunda emperyalizmin yarı-sömürgesi durumuna düşmekten kurtaramaz.

2. Burjuvazi, işçi ve köylülere karşı toprak ağalarıyla ve gericilikle birleşir, yarı-feodal yapıyı ortadan kaldıramaz. Bunun sonucu olarak Kürt milletinin gelişmesinin önündeki gerici engeller varlığını korumaya devam eder.

3. Burjuvazi, kendi ülkesi içindeki azınlık milli-

yetler, milli ve dini topluluklar üzerinde milli baskı uygular, bu açıdan da milli meseleyi ortadan kaldıramaz.

4. Burjuvazinin ve toprak ağalarının iktidarı altındaki bir ülke komşu ülkelerle toprak ve çeşitli çıkar çatışmalarına düşer, milletler arasındaki düşmanlıklara son veremez.

Sonuç: «BURJUVA TOPLUMU, MİLLİ MESELENİN ÇÖZÜMÜNDE TAMAMIYLA İFLAS ETMİŞTİR.» (Stalin)

Dört ülkeye parçlanmış olan Kürt milletinin, bulunduğu ülkelerin halklarıyla düşmanları ortak, hedefleri aynıdır. Öte yandan Kürt milletinin bir ülkedeki milli hareketine karşı dört ülkenin gerici iktidarları birleşmektedir. Bu durumda Kürt milletinin, özgürlük mücadelesinin bulunduğu ülke halkıyla birleşmesi zorunludur. İki süper devletin bölgemizde gittikçe şiddetlenen hegemonya mücadelesi, özellikle Rus sosyal-emperyalizminin saldırı tehdidi karşısında, Kürt, Türk, Arap ve İran halklarının sımsıkı birleşmesi daha da büyük önem kazanmaktadır. Orta Doğu halkları ve ülkelerinin birliği, iki süper devletin bölgemiz halklarını birbirine kırdırtma planlarına karşı, bölgemizdeki milletlerin özgürlük ve devrim mücadelesini güçlendirecektir.

Türkiye devrimi, ülkemizin iki milliyetten proletaryasının Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesiyle silahlanmış öncü müfrezesinin önderliğinde gerçekleşecektir. Bu bakımdan, proletaryanın tek bir

Marksist-Leninist partide birleşmesine karşı çıkan ve milliyetlere göre örgütlenmeyi savunan milliyetçi görüşlerle mücadele zorunludur, iki milliyetten Türkiye proletaryası ve halkı aynı sınıfsal ve anti-emperyalist hedeflere sahiptir. TİİKP, Türk ve Kürt milliyetlerinden halkın aynı sınıfsal, mesleki, ekonomik ve kültürel örgütlerde toplanmasını savunur.

II
PROGRAM VE SİYASETLER

1. TİİKP, Kürt milletinin kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunur. Kürt milleti ayrı bir devlet kurma hakkına sahiptir.

TİİKP, Türkiye'deki Kürt milliyetinin kaderini Kürt işçi ve köylülerinin menfaatleri yönünde tayin etmesi için çalışır.

Partimiz, Türkiye'nin iki kardeş halkının demokratik halk cumhuriyeti içinde eşit haklara sahip olarak özgürce birleşmelerine yönelen bir siyaset izler.

2. Partimiz, Türk hakim sınıflarının Kürt milliyetine uyguladığı milli baskı ve zorla eritme siyasetine karşı şiddetle mücadele eder.

TİİKP, Türk ve Kürt milliyetlerinden halkların devrimci birliği ve kardeşliğine düşmanlık güden gerici ve bölücü hakim sınıf politikalarına karşı proleter enternasyonalizmini savunur. Her türden şovenizme, özellikle Türk şovenizmine karşı mücadele eder.

3. TİİKP, milli düşmanlık ve baskıların asıl kay-

nağı olan emperyalizmin ve feodalizmin tasfiyesi için Kürt ve Türk milliyetlerinden halkı omuz omuza mücadeleye seferber eder.

Partimiz, Kürtlerin yaşadığı bölgelerde milli demokratik devrimin temel güçlerini yaratmak için yoksul köylülerin toprak ve hürriyet mücadelesine kararlılıkla önderlik eder.

4. TİİKP, Kürt milliyetinin aşağıdaki demokratik hak ve taleplerini savunur:

a) Özel olarak Kürt milliyeti üzerine baskı ve zulüm uygulayan komando, seyyar jandarma ve MİT teşkilatları kaldırılmalıdır. Köylere yapılan baskınlara, işkence ve dayağa son verilmelidir. Her yıl birçok insanın ölümüne sebep olan güneydoğu sınırındaki mayın tarlaları temizlenmeli, Doğudaki yasak bölgeler kaldırılmalıdır. Bu bölgelerdeki topraklar yoksul köylülere dağıtılmalıdır.

b) Her türlü milli eşitsizliğe son verilmeli, Kürtler devlet idaresinin ve toplum hayatının her alanında eşit haklara sahip olmalıdırlar.

c) Orduda, fabrikalarda, okullarda, iş ve memuriyete alınmada Kürtlere yapılan ayrım kaldırılmalıdır.

d) Kürt milletinin örgütlenme özgürlüğü sağlanmalıdır.

e) Bölgelerarası iktisadi eşitsizliğin kalkması için Kürt milletinin yaşadığı Doğu bölgesinin iktisadi gelişmesine özel bir önem verilmelidir.

f) Kürtler ana dillerini serbestçe kullanabilmeli-

dirler. Kürtler, devlet dairelerine kendi dillerinde dilekçe verebilmeli, mahkemelerde ve bütün resmi makamlar önünde Kürtçe konuşabilmelidirler.

g) Kürtlerin yaşadığı bütün yerleşme merkezlerindeki okullar ve üniversitelerdeki Kürtler kendi ana dillerinde eğitim görebilmelidirler. Kürtçe gazete, dergi ve her türlü yayın çıkarmak serbest olmalıdır. Devlet radyoları ve televizyon, Kürt dilinde devrimci yayın yapmalı, Kürtçe yer ve köy isimlerinin değiştirilmesine son verilmelidir.

h) Kürt milletinin demokratik kültürü üzerindeki her türlü gerici baskıya son verilmelidir. İran, Irak ve Suriye'de bulunan Kürt milliyetinden halklarla her türlü demokratik kültür alışverişi serbest olmalıdır. Devlet okullarında Kürt milliyetini hedef alan şoven eğitime son verilmelidir. Kürt halkının devrimci tarihi, Kürt halk edebiyatı ve Kürt kültürünün ürünlerini öğreten demokratik bir eğitim sistemi gerçekleştirilmelidir. Kürt çocuklarını zorla Türkleştirmek amacıyla kurulan yatılı bölge okullarındaki gerici eğitim sistemi kaldırılmalıdır.

ÖZELEŞTİRİ

Bu özeleştiri, Partimizin 1970-1972 yıllarındaki önemli hatalarını ele alacak, bu hataların sistemli bir tahlilini yapacak ve köklü bir düzeltme hareketine yol gösterecek dersleri çıkaracaktır.

Partimizin özeleştirisi, dört yıldan beri sürdürdüğümüz çalışmaların ürünüdür. Bütün Parti bu çalışmalara katıldı ve ayrıca Partiye yöneltilen eleştiriler dikkatle incelendi.

İDEOLOJİK ALANDA DOGMATİZM VE ÖZNELCİLİK

Hatalarımızın ideolojik alandaki temeli dogmatizmdir. Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini, Türkiye'nin somut pratiği ile birleştiremediğimiz her noktada dogmatizm hatasına düştük. Dogmatizm, kitabî bilgilerden yola çıkmak ve başka ülkelerin deneylerini kopya etmek biçiminde ortaya çıktı. Özellikle, devrim için sabırlı bir hazırlık ve güç toplama mücadelesi gerektiğini 1970 yılında açık bir şekilde ortaya koyduğumuz halde, daha sonra bunu reddetmemizin temelinde kopyacılık yatıyordu. Bu hatanın sonu-

cu olarak uzun süreli bir çalışmaya girmek yerine, aceleci bir şekilde en ileri mücadele biçimleri için hazırlığa başladık. Parti, dogmatizme ve onun yol açtığı hatalara karşı kesin bir ideolojik mücadele yürütmesi gerekirken, bu hatalarla uzlaştı.

Dogmatizm, Partimizi Türkiye gerçeğine dayanmaktan uzaklaştıran etkilerde bulundu. Yani öznelciliğe yol açtı. Bu öznelcilik, tek yanlı iyimserlik biçiminde ortaya çıkıyordu.

SİYASAL ÇİZGİDE «SOL» HATA

Devrimin güçlerini ve özel olarak Partimizin gücünü olduğundan büyük görüyorduk. Kitlelerin durumunu olduğundan çok ileri değerlendiriyorduk. Partimiz, geniş emekçi yığınların gerçek durumunu tespit etmek yerine, kitlelerin ileri unsurlarının durumunu geniş kitleye mal ediyordu. Parti, kitlelerin olumlu yanlarını görüyor, yüzyılların yerleştirdiği olumsuz yanları görmüyordu. Parti, kendisinin ve bütün devrimci güçlerin kuvvetli yanlarını görüyor, zayıf yanlarına dikkat etmiyordu. Düşman güçlerin yalnız zayıf yanlarını ve aralarındaki çelişmeleri görüyor, fakat gerici devletin gücünü küçümsüyor ve hakim sınıflar arasındaki uzlaşmaları görmüyordu. Parti, faşizmin tecride gittiğini görüyor, fakat onun saldırganlığını ve baskı mekanizmasının rolünü hesaba katmıyordu. Parti, devrimin yükseleceğini görüyor, fakat geri çekilişin bir süre daha devam edeceğini gözardı ediyordu. Parti, kitlelerin faşizme karşı nefretini ve özgürlük isteği-

ni görüyor, fakat o andaki örgütsüz ve dağınık durumunu görmüyordu. İzlediğimiz siyasi çizgiyi ve gene bu siyasi çizginin ifadesi olan yayın organlarımızı incelediğimiz zaman bu hatalı tutumu tespit ediyoruz. Özellikle **Şafak** gazetesi, yaptığı durum tahlilleri, kitlelerin önüne koyduğu hedefler ve mücadele şiarlarıyla öznelcilik hatasını çok açık olarak yansıtmaktadır. Aynı şekilde 1971 yılı Nisan ayında faşist saldırıların kapıya dayandığı bir sırada, yasal bir parti kurmayı tasarlamak da tamamen öznelcilik hatasından ileri geliyordu.

1972 yılı ortalarından itibaren Partinin ağır darbeler yemesinde tayin edici olan, öznelciliğin yol açtığı «sol» siyasetler olmuştur. Parti, çok zayıf olmasına rağmen, şartları doğru tahlil etse, devrimin ve karşı-devrimin güçlerini, özel olarak kendi durumunu doğru değerlendirseydi, devrimin geri çekilişine uygun görevler ve taktiklerle faşizmin saldırılarını göğüsleyebilir, geniş kitleler içinde sabırlı bir şekilde örgütsel inşaya devam edebilir ve güç toplayabilirdi.

1971 ve 1972 yıllarında durum neydi?

1971-1972 yılında devrim geri çekilmişti. Parti, bunu gördü. Fakat geri çekilişin bir süre daha devam edeceğini tespit etmedi. Halk kitlelerinin faşizme karşı duyduğu nefret artıyordu. Fakat o gün için kitlelerin mücadelesine tam bir durgunluk hakimdi. Faşist diktatörlük halk yığınlarının mücadelesini bastırabilmişti. Grevler, işçi mücadeleleri köylü ve öğrenci hareketleri hemen hemen tamamen durulmuştu. Halk örgütlerinin çoğu dağıtılmış, kalanları ise baskı altına

Universitäts- und Landesbibliothek Zweigbibliothek Vorderer Orient

alınmıştı. Revizyonist akımlar teslimiyet yayarak halkın mücadelesinin ezilmesine yardımcı oluyorlardı. Faşizme karşı olan demokrat unsurlar sindirilmişti. Devrimci örgütler ise dağınıktı ve kitlelerle güçlü bağları yoktu. Partimiz, henüz faşist saldırıyı göğüsleyebilecek sağlam bir örgütlenme gerçekleştirememiş ve kitleler içinde eriyememişti. Hakim sınıflar içindeki çatışmalar ise, yerini 1971 Aralığından sonra geçici bir uzlaşmaya bırakmıştı.

Bu şartlara uygun olarak 1971 yılında Partinin izlemesi gereken temel siyasetler şunlar olmalıydı:

Uzun süreli çalışmayı esas alan, güç toplamaya yönelen bir örgütsel inşaya girişmek. İlk adım olarak, kollektif çalışan, örgütsel ve siyasal yol göstericilik görevini başarıyla yürüten **bir merkezi önderlik** yaratmak.

Oysa Parti, böyle bir merkez inşa etmek bir yana, önderliği dağıttı ve aceleci bir biçimde silahlı mücadeleyi hazırlamak için günlük çalışmalara daldı. Bu durum, ideolojik ve siyasal inşanın tayin edici olduğu bir dönemde, bu görevlerin ihmal edilmesine ve «sol» siyasetlerin düzeltilememesine yol açtı. Parti, örgütsel inşaya temelden başlamak, yani her şeyden önce sağlam bir ideolojik ve siyasal merkez inşa etmek yerine, bu merkezi dağıttı. Bu tutum, sağlam bir temel atmadan, bir an önce çatıyı yapmak için duvarların inşasına girişme tutumuydu. **Şafak** gazetesi de bu hatalı tutum dolayısıyla görevini yanlış tespit etti. O gün yayın alanındaki temel mesele, kitleleri faşizme karşı eyleme geçirmek için bir ajitasyona girişmek değil,

özellikle proletaryanın ileri unsurlarına doğru ideoloji ve siyasetleri ulaştırmaktı. Yani yayın alanında tutacağımız halka, ideolojik ve örgütsel temellerin atılmasına hizmet etmekti.

Aynı şekilde Filistin'e askeri eğitim için kadro yollanması da «sol» siyasetlerin bir sonucuydu. O günün meselesi askeri eğitim değildi. Kaldı ki, askeri eğitimin günün görevi haline geldiği durumlarda da bu amaçla yabancı ülkelere kadro gönderilmesi esas olarak hatalıdır. Halk savaşı ancak kendi yurdumuzda savaşarak öğrenilir.

Her şeye rağmen, 1972 yılına geldiğimiz zaman bile, bu hataları düzeltebilir ve önemli kayıplara uğramadan devrim için güç toplayabilirdik. Partimizin özgücü, genel olarak halk güçlerinin dağınıklığı ve kitle mücadelesinin durgunluğu göz önüne alınırsa, 1972 Şubat Genelgesinde silahlı mücadelenin başlatılması için tespit edilen görevler yanlıştı. Bu görevlerin tespiti, tek yanlı bir iyimserliğin eseri ve silahlı mücadelenin başlatılması için gerekli nesnel şartları ve sabırlı hazırlığı kavrayamadığımızın bir ifadesidir. Kaldı ki o sırada devrim ülke çapında ezilmiş, devrimin gerileyişi en aşağı noktaya inmişti.

1972 Şubat Genelgesinin yayınlandığı dönemde, acil olarak ele alınması gereken görevler şunlar olmalıydı: İşçi sınıfı mücadelesinin gerçekten genelkurmayını oluşturacak bir ideolojik ve örgütsel merkezin yaratılması, örgütün yeni bir faşist saldırı kampanyasına karşı hazırlanması, saldırıya açık olan yerlerin onarılması, bütün çalışmanın gizlilik ve güvenlik açı-

sından gözden geçirilmesi, kitlelerin o günkü durumu göz önüne alınarak ve somut durumdan hareket edilerek hayallere kapılmadan kitle mücadelesinin adım adım geliştirilmesi. Özet olarak, Partinin özgüçlerini korumak ve faşist saldırıyı en az kayıpla göğüslemek için her türlü tedbirin alınması. O günün meselesi buydu. 1972 Genelgesi, öznelcilik hastalığına tutulduğu için bu görevleri tespit edemiyor, tasfiyecilerin maceracılığını ve gözü kapalı gidişlerini eleştirmekle beraber onlara karşı kararlı bir mücadele açmıyor, gerçeklere dayanmayan aceleci tutumu yansıtıyordu.

ÖRGÜTLENME VE ÇALIŞMA TARZINDA ACELECİLİK

Dogmatizmden ve öznelcilikten kaynaklanan «sol» siyasal çizgi, yaptığımız bütün hatalarda ve yenilgiye uğramamızda tayin edici olmuş, gerek örgütsel inşada, gerekse çalışma ve mücadele tarzında aceleciliği beslemiş, örgütsel dağınıklığa, gizlilik ilkesinin ihlaline ve örgütsel liberalizme yol açmıştır.

Gizlilik İlkesinin İhlali

İllegal mücadele şartlarında gizliliğe aykırı olan hiç bir şeyin yapılmaması gerekir. **Aceleci çalışma tarzı** ve günlük işlerin her şeyin üzerine çıkarılması, gizliliği ortadan kaldırdı. Birçok Partili birbirini tanıdı, hücre sistemi bozuldu, en gizli tutulması gereken yerler ve konular birçok kişi tarafından öğrenildi. Sonuç olarak, Partinin çeşitli örgütleri ve bölüm-

lerine karşı girişlen polis saldırısının yayılmasını önleyecek örgütsel yapıda birçok gedik açıldı.

Parti, bu durum karşısında tutucu davrandı. Gizliliği ihlal eden ilişkileri kararlı olarak değiştirmedi. Açılan gedikleri onarmada ağır davrandı, açığa çıkan ilişki ve çalışmaları derhal değiştirmedi. Tanınan kadroları aynı çevrede tutmaya devam etti.

Parti, yönetici kademeleri korumaya dikkat ve özen göstermedi. Yöneticilerin günlük işlere batmaları, aceleci bir şekilde oradan oraya koşmaları, herkesle ilişki kurmaları, en alt kademelerin randevularına dahi gitmeleri, onların kısa zamanda açığa çıkmasına sebep oldu. Diğer yandan Parti içindeki küçük burjuva demokrasiciliği, Parti yöneticilerinin korunmasının önemini kavramaya engel oluyordu. Oysa Partinin varlığını devam ettirmesini sağlayan en önemli etkenlerden biri, yöneticilerini hakim sınıflara kaptırmamasıdır.

Yayın dağıtımının örgütlenmesinde de önemli hatalar yapıldı. Ayrı bir yayın dağıtma mekanizması kurulmadı ve işbölümü yapılmadı. Bütün sempatizanlar, Parti kadroları, hatta bazan yöneticiler yayın dağıtıcısı haline geldiler. Acelecilik ve mümkün olduğu kadar çok yayın dağıtma çabası bu konuda uyulması gereken gizlilik ilkelerini ortadan kaldırdı. Bu durum, diğer örgütsel görevlerin aksamasında rol oynadığı gibi, kadroların açığa çıkmasında da etkili oldu.

Siyasal ve Kollektif Çalışmanın İhmali

Acelecilik ve günlük işlerin ön plana geçmesi yö-

netici komitelerin dağılmasına yol açtı ve kollektif çalışmayı baltaladı. Komiteler, siyasetleri ve görevleri tespit etmek, çalışmayı gözden geçirmek ve eleştirmek için kollektif çalışmayı yürütmediler.

Partinin yönetici organları, çeşitli düzeylerdeki birimlere ayağı yere basan, somut siyasetler ve görevler vermediği için bu birimler berrak bir çalışma programı geliştiremiyorlar, siyasal çalışmayı bütün çalışmanın can damarı olarak kavramıyorlar ve günlük işlere boğuluyorlardı. Yöneticiler, çalışmaları doğru bir siyasetin izlenmesi açısından denetlemek yerine günlük işlerin yürütülmesiyle uğraşıyorlardı.

Önderlik, kitle çalışmasının bütününde ve çeşitli alanlarında esas görevi, tutulacak halkayı ve siyasetleri belirlememişti. Bu yüzden, kitle çalışmasında genel devrim propagandasıyla yetiniliyordu, kalıcı bir örgütlenme çalışmasına girişilmiyordu. Yapılan propaganda çalışmasının ürününü ne örgütsel alanda ne de kitle mücadelesi alanında toplayamıyorduk.

Temelden başlayarak çatının kapanmasına kadar tuğla tuğla örülmesi gereken örgütsel inşada, görevleri böyle bir inşanın gerektirdiği sırayla tespit etmedik. Örgütsel inşa için düzgün ve açık planımız, adım adım ulaşılacak hedeflerimiz ve siyasetlerimiz yoktu. Uzun süreli bir örgütsel inşa çalışması yerine, bir an önce en ileri mücadele biçimlerine geçmeye yönelen, sağlam temellere dayanmayan aceleci ve dağınık bir örgütsel çalışma yürüttük.

Hizipçilik Karşısında Liberal Tutum

Partinin önderliği hizipçilik karşısında uyanık davranmadı ve proletaryanın hizip kabul etmeyen örgütsel ilkesini kararlılıkla uygulamadı. Birinci Tasfiyeciler, bölücülük bayrağını açıp burjuvaziye katıldıktan sonra, bunların hizip kafadarları Parti içinde kalıp sahte bir özeleştiri yaptılar. Fakat bunlar, daha sonra açıkça yazdıkları gibi Parti içinde yeni bir hizip örgütlemek için kalmışlardı. Parti önderliği, ittifak halinde bu durumu tespit etmedi. Çünkü tasfiyecilerin en ağır bir şekilde taşıdığı hastalıklar Parti önderliği içinde de hayat bulabiliyordu. Bu yüzden önderlik, tasfiyeci akıma karşı liberal davrandı, bunların hizipçilik yapmasının üzerine gitmedi, hatta tasfiyecilere önemli sorumluluklar verdi. Böylece tasfiyeci elebaşıları, Parti içinde eskiden beri sağcı tutumları nedeniyle mahkum edilmiş unsurlarla ve maceracılığın etkilediği bazı unsurlarla birlikte hizip örgütleyebildiler. Önderlik, hizip faaliyetlerini açıkça ortaya koymalı, bu faaliyetleri mahkum etmeli ve hizipçilik yapan iflah olmazları tecrit ederek Partiden atmalıydı.

HATALARIMIZDAN ÇIKARDIĞIMIZ DERSLER

1. İki Çizgi Arası Mücadeleyi Sürdürmeliyiz

Partimizin geçmişini incelediğimiz zaman şunu görüyoruz: Parti, revizyonizme ve her türden oportünizme karşı kararlı bir mücadele yürüttüğü zaman, ha-

talarını yenme yolunda ilerlemiş, iki çizgi arasındaki mücadeleyi zayıflattığı zaman hatalar işlemiştir.

Toplumumuzdaki burjuva ideolojisi, bu arada revizyonizm ve maceracılık, Partimizin saflarını da sürekli olarak etkilemiştir ve etkilemektedir. Bu durum sınıflar ortadan kalkana kadar kaçınılmaz olarak devam edecektir. Bu nedenle her türden burjuva ideolojisine ve bundan kaynaklanan hatalara karşı mücadelede direnmeliyiz.

Parti, saflarında beliren bütün görüş ayrılıklarını ideolojik mücadele ile çözmelidir. İdeolojik mücadele açık olmalı, bütün öncü kadrolar ve emekçi yığınlar içinde yürütülmelidir.

Devrimci kadroların ve emekçi yığınların, Marksizmi revizyonizmden ayırdetme yeteneğini geliştirmeye önem vermeliyiz. Partinin devrimci bir yolda ilerlemesinin gerçek güvencesi, kadroların Marksizmi uygulamada direnmesi, revizyonizmin saldırılarına karşı koyacak ideolojik cesareti göstermesi, Marksizm düşmanı her türlü cereyanı göğüsleyebilmesidir.

2. Dogmatizmi ve Öznelciliği Yenmeliyiz

İdeolojik çalışmada, hatalarımızı gidermek için kavrayacağımız halka, dogmatizmi ve öznelciliği yenmektir. Bunu başarmak için Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini **Türkiye gerçeği** ile kaynaştırmalıyız. Hiç bir devrim bir diğerini taklit ederek zafere ulaştırılamaz. Parti, bütün dünya halklarının devrimci tecrübelerinden yaratıcı bir biçimde yararlanmalı, fakat herhangi bir ülkenin devrimci pratiği-

ni kopya eden eğilimlere karşı mücadele etmelidir.

Siyasal çalışmayı bütün çalışmaların can damarı olarak kavramalı, siyasal çalışma içinde ideolojik çalışmaya öncelik vermeli, ideolojik çalışmada kitabi bilgilere değil, canlı düşüncelere, yani hayatın Marksist-Leninist tahliline dayanmalıyız. Somut durumun somut tahlilini esas almalı, teoriyi cansız bir bilgi yığını olarak değil, eylem kılavuzu olarak kavramalıyız. İdeolojik eğitim, devrimimizin meselelerini, pratik mücadelede karşılaştığımız meseleleri çözmeye hizmet etmelidir.

Parti, öznelcilikten arınmaya büyük bir önem vermelidir. Bu amaçla çalışmamızın her alanında ve her biriminde **gerçeği** bütün yönleriyle derinlemesine kavramak için araştırma ve incelemeler yapmalıyız. Siyasetlerimizi tespit ederken gözümüzü gerçekten ayırmamalıyız. Durumun daima somut bir tahlilini yapmalı, sınıf güçlerini doğru olarak tespit etmeli, gelişen yönle, zayıflayan yönü birbirinden dikkatle ayırmalıyız. Gerçeği belli bir zaman kesitiyle sınırlı olarak değil, gelişme içinde incelemeliyiz. Gerçeğin yerine hayalleri koyan görüşlerle ve halka güvenmeyen karamsarlıkla mücadele etmeliyiz. Partinin önderliği, her kademede ayaklarını yere basmalı, gerçeğe uygun hedefler ve siyasi görevler tespit etmeli ve bu siyasetlerin uygulanmasına önderlik etmelidir.

Partimizin bütün birimleri, daima halkın çoğunluğu açısından düşünmeli, halkın çoğunluğunun menfaatlerine göre hareket etmelidir. Mao Zedung yoldaşın belirttiği gibi, «**Komünistler halkın çoğunluğun-**

dan hiç bir zaman kopmamalı ya da sadece bir avuç ileri unsuru kitlelerden kopuk ve aceleci bir şekilde ilerleterek halkın çoğunluğunu ihmal etmemeli, tam tersine ileri unsurlar ile geniş kitleler arasında sıkı bağlar kurmaya önem vermelidir. Çoğunluk açısından düşünmek derken işte bunu kastediyoruz».

3. Kitlelere Dayanan Uzun Süreli ve Sabırlı Bir Mücadele Yürütmeliyiz

Kitleleri ayaklandırmak, ancak onları adım adım uyandırmakla, onları mücadele içinde örgütlemekle, kitleleri kendi tecrübeleriyle daha ileri mücadele biçimlerine inandırmakla, kısacası onlara gerçekten önderlik etmekle başarılabilir.

Saflarımızda halk kitlelerini sabırla devrime hazırlamak görevini reddeden her türlü anlayışı yok etmeliyiz. Kitlelerin biraz propaganda yaparak veya iki üç kurşun patlatarak ayaklandırılabileceğini sanan, iradeciliğe ve idealizme saplanan kolay devrim anlayışını mahkum etmeliyiz.

4. Hakim Sınıfların Dağıtamayacağı Bir Parti İnşa Etmeliyiz

Parti, hakim sınıfların devletine karşı gizliliği titizlikle uygulamalıdır. Gizlilik ilkesi, açığa çıkan ilişkiler ve imkanlardan vazgeçmeyi gerektirdiği zaman Partinin örgütleri bunda duraksamamalıdırlar. Örgütlenmede aceleciliğin yol açtığı liberalizm, yıkıcı sonuçlarını hemen getirmeyip bünyeyi içinden çürütmektedir. Bu nedenle Parti, bu çürümeyi daha bünye-

yi sarmadan kesip atmasını bilmelidir. Parti örgütleri, gedik açılan duvarların üzerine yeni taşlar koymamalı, bu duvarları onarmalı veya onarılmayacak gibi olanları yıkarak yeniden inşa etmelidir.

Parti hakim sınıflara karşı çok sıkı bir gizlilik uygularken, halktan da gizli bir tekke olmamaya büyük dikkat göstermelidir. Gizliliği doğru bir şekilde uygulayabilmenin biricik yolu, kitlelerle birleşmek yanında yasal ve yasal olmayan olanakları kullanmayı birleştirmektir. «Gizlilik» kisvesi altında, kitle mücadelesini revizyonizmin localarından seyreden anlayış aslında aşırı sağcı bir tutumdur.

5. Siyasal Çalışmayı Bütün Çalışmanın Can Damarı Olarak Kavramalı, Planlı ve Kollektif Bir Çalışma Yürütmeliyiz

Bütün yönetici komiteler ve temel örgütler, bütün çalışmalarında siyasal çalışmayı bütün çalışmanın can damarı olarak kavramalıdır. Komite çalışması hiç bir zaman ihmal edilmemeli, her kademede kollektif bir önderlik kurulmalıdır. Plansız ve dağınık çalışmaya karşı özel bir mücadele yürütülmelidir. Partimizin her örgütü, uzun ve kısa süreli hedeflerini ve çeşitli konulardaki siyasetlerini açık bir şekilde tespit etmeli, bu hedeflere ulaşmak için önündeki görevler zincirinden tutulacak halkayı doğru olarak kavramalı, bütün görevleri öncelik sırasına göre birer birer ele almalıdır.

Özellikle önder kadrolar, günlük işler içinde boğulmamalı, siyasi yol göstericilk ve denetleme görevle-

rini yerine getirmeli, kadrolarla dirsek dirseğe kollektif bir çalışma yürütmeli, onlara insiyatif vermeli ve emekçi halk içinden çok sayıda yeni önder kadrolar yetişmesi için çalışmalıdırlar.

6. Hizipçiliği Mahkum Etmeliyiz

Proletarya partisi, hiziplerin varlığı ile bağdaşmayan irade birliğidir. Bütün örgütler hizipçi eğilimlere karşı uyanık olmalı ve kararlı mücadele yürütmelidirler.

*
* *

1970-1972 yıllarında işlediğimiz belli başlı hatalar ve bu hatalardan çıkardığımız en önemli dersler bunlardır. Dogmatizm ve öznelcilikten kaynaklanan bu hatalar, önemli ölçüde giderilmekle beraber özellikle örgütsel inşada 1974 yılından sonra da devam etmiştir. Bütün Parti örgütleri ve tek tek üyeler, bu özeleştiride ele alınan hataları gördükleri yerde eleştirmeye özel bir önem vermelidir. Çıkardığımız dersler ışığında çalışmalarını yeniden gözden geçirmeli, hatalarımızı köklü bir şekilde düzeltmek için gerekli ideolojik ve örgütsel tedbirleri almalıyız.

Bu özeleştiride ortaya konan hataları düzeltmenin yolu, «Dogmatizme, Öznelciliğe, Aceleciliğe ve Dar-Kapıcılığa Karşı Mücadele» kampanyamızı yeni bir atılımla sürdürmektir.

MERKEZ KOMİTESİNİN «DOGMATİZME, ÖZNELCİLİĞE, ACELECİLİĞE VE DAR-KAPICILIĞA KARŞI MÜCADELE KAMPANYASINI YÖNLENDİRME KARARI»

Temmuz 1976

GİRİŞ

Dört ay önce açtığımız kampanya canlı tartışmalara yol açtı. Arkadaşlarımız yazılı ve sözlü olarak hatalarımızın tespiti çalışmasına katıldılar. Şimdi kampanya sırasında billurlaşan fikirleri toparlıyoruz. Amacımız hataları düzeltmek olduğu için, yalnız hataların tespiti üzerinde duruyoruz. Proleter devrimci hareketimizin esas yanını oluşturan doğru ve olumlu yönü üzerinde durmuyoruz.

Bugün son iki yıllık mücadele dönemini ele aldığımız zaman hatalarımızın şu noktalarda toplandığını tespit ediyoruz:

1. Legal ve illegal mücadeleyi doğru bir şekilde birleştirememekten doğan ve gizliliği kitlelerden kopmak şeklinde uygulayan **localar siyaseti.**

2. Örgütlenme, çalışma ve mücadele tarzında **acelecilik.**

3. Bütün bunların yol açtığı **dar-kapıcılık.**

Parti legal ve illegal çalışmayı doğru bir şekilde birleştiremedi. En açık faaliyet içinde dahi illegal çekirdekler kurup mücadeleye doğrudan doğruya yol göstermedi. En yetenekli kadrolarımız, legal ve illegal mücadeleyi doğru bir şekilde birleştiremediğimiz için halkın ileri unsurlarından ve kitlelerden koptular. Bunun sonucu olarak Parti, ideolojik ve siyasi mücadeleye önderlik etme görevini yerine getiremedi.

Her alandaki acelecilik hatamız, localar siyaseti ile birleşerek daha da zararlı oldu. Partinin önderlik etmediği açık mücadele içindeki kadrolar, aceleci bir şekilde örgütler kurmaya sevkedildi. Kitleler ve geniş tabanlı kitle örgütleri içinde uzun vadeli ve sabırlı bir çalışma yerine dar örgütler kurarak kitleleri dıştan eylemlerle etkileme ve örgütleme gibi hatalı anlayış uygulandı. Bu anlayışın sonucu olarak, kitleler içindeki güçlerimiz bu dar örgütlerin içine çekildi ve kitlelerden koparıldı.

Gerek localar siyaseti, gerek acelecilik ve gerekse bunların yol açtığı dar-kapıcılık, siyasette sübjektivizmden ve ideolojik alanda dogmatizmden kaynaklanmaktadır. Marksizmi somut gerçek ile kaynaştırmamak, ayağı yere basmayan sübjektif siyasetlere, aceleci bir çalışma ve örgütlenme tarzına, localar siyasetine ve dar-kapıcılığa yol açmaktadır.

PARTİNİN İNŞASINDAKİ HATALAR

1. Partinin önderliği, örgütsel inşa ve mücadeleyi doğrudan doğruya yönetmedi. örgütlenme çalışmasının ve siyasi mücadelenin meselelerini kadrolarla dirsek dirseğe çalışarak, bizzat mücadelenin başına geçerek çözmedi ve yol göstericilik görevini yapmadı. Bunun yerine, örgütlenme çalışması ve mücadele localardan gönderilen talimatlarla yönetildi, denetleme görevi yerine getirilmedi. Önderliğin, öncü kadrolarla ve kitlelerin ileri unsurları ile sıkı bağlar kurmaması, onlarla birlikte çalışmaması, pratik çalışmayı doğrudan yönetmemesi yüzünden, merkeziyetçilik uygulanamamış, özellikle üretim birimlerindeki çalışmayla ilgili özel siyasetler geliştirilememiş, kadrolar mücadele içinde eğitilmemiş ve demokrasi olgunlaştırılamamıştır.

Pratiği doğrudan yönetmeyen bir önderlik, gerçeklerden kopar ve doğru siyasetler geliştiremez. Sonuç olarak kitlelerin durumuna ve gücümüze uymayan kararlar alınır, sübjektivizme düşülür. Bu durum, kararların hayata uymaması sebebiyle liberalizmi güçlendirir.

Bu hatanın temelinde legal ve illegal çalışmanın doğru bir biçimde birleştirilememesi ve yanlış bir gizlilik anlayışı yatmaktadır. Hareketimiz içinde «gizlilik», yanlış uygulanmış, sonuç olarak mücadeleden ve kitlelerden kopukluğu ifade eden «localar siyaseti» doğmuştur. Her kademedeki önderlik, «açığa çıkmamak» ve «tanınmamak» gibi gerekçelerle öncü kadro-

larla ve kitlelerin ileri unsurlarıyla sıkı bağlar kurmamış, mücadelenin başına geçmemiştir.

Önderler, her kademede, örgütsel inşayı ve mücadeleyi doğrudan yönetmeli, pratik çalışmanın her meselesini kadrolarla dirsek dirseğe çalışarak birlikte çözmeli ve denetleme görevini bizzat mücadelenin başına geçerek yapmalıdır.

Bu tutum, önderliğin açığa çıkmasını veya güvenliğin ihmalini gerektirmez. Alt kademelerin üst kademeleri istediği zaman bulamamaları, önderlerin gerçek ve illegal kimliklerini ve görevlerini açıklamamaları ve güvenliğin titizlikle sağlanması bu sakıncaları ortadan kaldırır.

2. Parti, bugün siyasi mücadelenin yoğun bir şekilde cereyan ettiği açık faaliyete önderlik etmede tutucu davrandı ve bu açık faaliyet içinde illegal inşa görevini yerine getirmedi. İllegal çalışma, öncü kadroların localara çekilmesi ve mücadeleden kopması şeklinde anlaşıldı. En açık faaliyet içinde dahi, tamamen illegal bir öncü müfreze inşasının gerekli ve mümkün olduğu kavranmadı. Açık faaliyet küçümsendi ve bu faaliyete önderlik edilmedi. Oysa geçtiğimiz dönem gençlik içinde, işçi mücadelelerinde, sendikalarda, geniş kitle örgütlerinde vb. yoğun bir ideolojik ve siyasi mücadele cereyan ediyordu. Öncü kadrolar «açığa çıkmamak» anlayışıyla kitlelerin ileri unsurlarının yer aldığı bu mücadele alanından koparıldılar. Bu yüzden Parti, geniş kitleler ve devrimciler önünde açık ve etkili bir ideolojik ve siyasi mücadele yürütmedi. Sonuç olarak Parti, faşizme ve revizyo-

nizme karşı mücadeleye önderlik etmede yetersiz kaldı. Bu mücadele, daha tecrübesiz ve geri durumda bulunan arkadaşların önderliğine terk edildi. Öncünün yapması gereken önderliği, birçok yerde gençlik örgütleri üstlenmiş oldu. Açık faaliyet içinde illegal bir inşaya girişilmedi.

Bu hata, aslında yeraltı çalışmasının da başarılı bir şekilde geliştirilmesini ve gizliliğin başarıyla uygulanmasını engelledi. Yanlış gizlilik anlayışı kadroların hareket serbestisini baltaladı. Kadrolar, açığa çıkmasınlar endişesiyle meşru bir dış görünüşe ve meşru bir hayata sahip olmaktan dahi alıkondu. Bu sebeple öncü kadrolar, yalnız hakim sınıfların baskı güçlerinden değil, halktan bile saklanmaya başladılar. Bu hatalı gizlilik anlayışını, en aşırı bir şekilde tasfiyeciler uygulamaktadır. Mesela onlar, halka propaganda yaparken bile yüzlerine atkı sarıyorlar, halka güvenmiyor ve halktan korkuyorlar. Bizde ise bu anlayış daha ince biçimlerde ortaya çıkmaktadır.

Yeraltı çalışması, ancak halk yığınlarına dayanarak ve ancak legal olanaklardan en geniş ölçüde yararlanarak yürütülebilir. «Açığa çıkarım» anlayışıyla kitlelerden gizlenmek ve mücadeleden kopmak, gizliliğe de zarar verir. Çünkü bu anlayış, kitleler içinde hakim sınıfların saldırılarına karşı koyabilecek sağlam barınaklar ve kaleler inşa edilmesine engel olur.

Bolşeviklerin parlamentoda dahi temsilcileri vardı. Onları parlamentodan, sendikalardan, kitle örgütlerinden vb. geri çekmek isteyenler, otzovistler («sol» tasfiyeciler) olmuştur. Devrimciler, mücadele içinde

elbette kitleler tarafından tanınacak, sınanacak, güven kazanacak ve önderliklerini bu şekilde kabul ettireceklerdir. Önemli olan, onların illegal ilişki ve çalışmalarının gizli tutulmasıdır.

Açığa çıkmaması gereken şey, ilişkiler ve örgütle bağdır. Yoksa gizlilik kitlelerden saklanmak değildir. Unutmayalım ki, bugün yüz binlerce insan siyasi mücadelenin içindedir ve kimsenin alnında belli bir örgütle ilişkisi yazılı değildir. Legal çalışmalar da Parti tarafından yönetilmelidir. Greve önderlik eden veya gençliğin kitle örgütünde çalışan bir öncü kadro, muhteva bakımından illegal bir çalışma yürütmektedir. Yani bugünkü stratejik hedefi emperyalizm, sosyal-emperyalizm, büyük burjuvazi ve toprak ağalarını devirmek olan illegal bir örgütün inşası için çalışmaktadır. Gizlenmesi gereken, bu örgütle olan bağ ve illegal ilişkilerdir. Öncü kadro, illegal kimliğini ve faaliyetini gizleyecektir. Fakat bir yurttaş olarak en açık mücadelede yer alabilecek ve kitleleri yönetecektir.

Parti, en açık faaliyetten, gizliliği en sıkı bir şekilde korunması gereken faaliyete kadar çeşitli düzeylerde bir gizlilik uygulamalı, kadroların çeşitli düzeylerde gizliliği konusunda düzgün bir işbölümü geliştirmeli, her türlü faaliyetin daima başında olmalı, en açık faaliyet içinde dahi örgütlenmelidir.

3. Parti, yurdumuzdaki proleter devrimci birikimi kucaklamada cesaretsiz davrandı. Halkın yükselen mücadelesi ve hareketimizin ideolojik ve siyasi etkinliği, yurdumuzun çeşitli bölgelerinde proleter devrimci çevreler yarattı. Parti, bu çevreleri kucaklamadı,

bu çevrelerle doğru bir şekilde birleşmedi, bu çevrelerin önderlerini bağrında toplamadı. Sonuç olarak hem bu çevrelere önderlik etmedi, hem de onları hakim sınıfların saldırısına açık bir durumda bıraktı ve bu çevrelerde ya legalizm ya da dar-kapıcılık anlayışının yerleşmesinden sorumlu oldu.

Bu hata, örgütlenmede dar-kapıcılığın bir sonucudur. Halkın mücadelesi dışardan yönetilmek istendiği için, proleter devrimci çevrelerin içine girilmedi, bunlar arasından önderler bulunup çıkarılmadı ve bu önderler örgütlenmedi. Proletarya örgütlenmesinin, zirvede Partinin yer aldığı en sıkı örgütlenmeden en gevşeğine kadar çeşitli seviyelerdeki örgütlenmelerden oluşan bir piramit olduğu pratikte kavranmadı. Bu yüzden çeşitli seviyede örgütlenmeye yönelen bir çalışma yürütülmedi.

Parti için «süper devrimciler» arandığından, halkın mücadelesi içinde ortaya çıkmış ileri unsurlar örgütlenmedi. Bu hata, proletaryanın ileri unsurlarından oluşan Leninist parti yerine, halktan kopuk «öncü savaşçıların» örgütlenmesi anlayışından kaynaklanmaktadır. Bu yüzden işinden, ailesinden, evinden, yurdundan koparılacak «süper devrimciler» arandı. Emekçi önderleri kitleden kopuk «süper devrimciler» olmadıkları için, Partinin kapısı onlara kapalı tutuldu. Aynı anlayış yüzünden bazı mahalli örgütler, oranın kadrolarına dayandırılmadı, buralara dışardan kadro yığıldı ve bir profesyonel dernekçiler zümresi yaratıldı.

Proleter devrimci çevrelerin önderleri ve kitlelerin ileri unsurlarıyla birleşilmediği için örgütlenme,

dıştan yollanan kadrolarla inşa edilmek istendi. Bu kadrolara ise, bir önderler örgütü yaratacak profesyonel örgütçülük görevi verilmedi, bu yüzden onlar sıradan işçi veya yoksul köylüler haline geliyordu. Sonuç olarak emekçi halkın ileri unsurlarından önderler yetiştireceğimiz yerde, önderleri de sıradan emekçiler durumuna indiriyorduk.

Parti, bir halk önderleri örgütüdür. Proletarya partisi halkın çeşitli kesimlerinin mücadeleleri içinde ortaya çıkmış emekçi önderlerini bağrında toplamalıdır. Halka bu önderler vasıtasıyla kumanda etmelidir.

Buraya kadarki açıklamalarımızın gösterdiği üzere, Partinin inşasındaki hata, dar-kapıcılık ve localar siyasetidir.

KADRO SİYASETİNDEKİ HATALAR

1. Önderlik, örgütlenme siyasetlerini berraklaştırmadan aceleci bir çalışma tarzı sonucu kadroların görev ve yerlerini isabetsiz bir şekilde değiştirdi. Diğer taraftan kadroları iyi bir şekilde tanımadı ve bu yüzden onları yerinde değerlendirmedi.

2. Bazı kadrolara, kaldıramayacakları ağır yükler verildi. Bu suretle bu kadroların adım adım geliştirilmesi de engellenmiş oldu.

3. Pratiğin her şey olduğu şeklindeki aceleci tutum, kadroların ideolojik eğitiminin ihmal edilmesine yol açtı. Yeni önder kadrolar yetiştirmek için sistemli bir kadro eğitimine gidilmedi.

4. Hata yapan kadrolara ve taraftarlara karşı zaman zaman **amansız** mücadele yöntemi uygulandı. Hastalığı yok etmek için hastayı tedavi etmek gerekirken, hastaya amansız darbeler indirilerek hastanın ölmesine yol açıldı. Mücadelenin ön saflarında yer almak istemeyen, kitlelerin içinde çalışmaktan vazgeçen unsurlara derhal «iflah olmaz» gözü ile bakıldı, hatta bazen bu gibilerine «hain» damgası vuruldu. Bu unsurlara durumlarına göre yapabilecekleri bir iş verilecek ve bir çıkış yolu gösterilecek yerde, her türlü ilişkiyi kesmek yoluna gidildi. Birçok sempatizana ise, kısa zamanda «işe yaramaz» damgası yapıştırıldı.

Özet olarak kadro siyasetinde acelecilik ve dar-kapıcılık hatası işlendi.

KİTLE ÖRGÜTLERİ SİYASETİNDEKİ HATALAR

1. Geniş tabanlı kitle örgütlerinde, özellikle sendikalarda uzun vadeli bir çalışmaya girişilmedi. Bunun yerine aceleci bir şekilde yeni kitle örgütleri kuruldu. Kitlelerin yalnız dışardan yapılacak eylemlerle örgütlenebileceği anlayışı, kitlelerin ve kitle örgütlerinin içinde sabırlı çalışmayı engelledi.

Kitle örgütü olarak kurulan bazı örgütler, bu niteliklerine uygun davranmadılar. Bunlar, proletarya partisi gibi hareket ettiler veya geniş çoğunluk açısından düşünmeyen, kitlelerin en geniş kesimleriyle birleşmeyen bir siyaset izlediler. Bu yüzden bu örgütler yalnız ileri unsurların toplandığı «dar örgütler» haline geldiler.

Bazı kitle örgütleri ise, kitlenin ihtiyacına cevap veren bir temelde kurulmadığı için daha başından «dar örgüt» niteliğindeydi. Bu örgütlerin kitleleri bağrında toplayacağı maddi bir temeli yoktu. Yani bunlar, belli bir topluluğun ekonomik, sosyal, kültürel, siyasi vb. ihtiyacı temeli üzerinde kurulmamıştı.

Bazı kitle örgütleri ise, gelişmek için maddi bir temele sahip olmakla beraber, kitle çizgisi izlenerek kurulmadı. Yani kitlelerin kendi ihtiyacının farkında olup olmadığı dikkate alınmadan, kitlelere veya çevreye danışılmadan örgüt kurulması yoluna gidildi.

Bazı kitle örgütleri, kendi görevlerini doğru olarak tespit etmediler. Sözgelişi gençlik derneği veya liseliler derneği olarak kurulabilecek bir dernek, bütün halkı örgütlemeye çalışan bir dernek olarak kuruldu.

Bazı kitle örgütleri, üyelerini adım adım ilerletme siyaseti izlemedi. Bu yüzden kitle desteğini zamanla kaybetti.

2. Büyük şehirlerdeki gençlik örgütlerinin, gençliğin mevcut kitle örgütünden ayrılarak kurulması, aceleci ve kolaycı bir anlayışın ürünü oldu ve hataliydi. Fakat gençlik örgütlerinin geniş kitleyi kucaklamamasının esas sebebi, gençliği dışardan yaptığımız eylemlerle örgütleme anlayışı ve bu örgütlerin uyguladığı dar-kapıcı siyasettir. Gençlik kitlesi içinde sabırlı bir çalışma yapılmadı, okullarda çalışılmadı, gençlikten kopuldu ve kurduğumuz örgütün içine kapanıldı. Bu örgüt gençlik tabanına dayandırılmadığı gibi ileri unsurları da gençlikten kopardı.

Parti, gençlik mücadelesine önem vermedi, gençliğe önderlik etmedi. Gençlik içinden çıkan önderler sürekli olarak gençlik mücadelesinden çekilerek başka görevlere yollandı.

Gençlik örgütlerinde daima ilerleme anlayışı ve düellocu bir eylem çizgisi uygulandı. Gençlik örgütlerinin meşruiyetinin korunmasına özen gösterilmedi. Bu yüzden birçok gençlik önderi, kısa zamanda polisin aradığı devrimciler haline geldiler ve gençlik mücadelesinden ayrılmak zorunda kaldılar.

Gençlik içindeki mücadelede esas mesele, yukardaki hatalara yol açan dar-kapıcılığın ve maceracılığın etkilerini temizlemektir. Bu anlayış temizlenmediği zaman, gençliğin kitle örgütlerinin yönetimine gelinse bile, bu örgütler de aynı başarısızlığa uğrayacaktır.

3. **Kitle örgütlerinde ve kitle mücadelelerinde müttefiklere karşı dar-kapıcılık hatası işlendi.** Halk içindeki çelişmelerle, düşmanla aramızdaki çelişmeler birbirinden dikkatle ayrılmadı. Bu yüzden iki süper devletle işbirliği etmeyen ve müttefikimiz olması gereken unsurlara kapı kapatıldı. Birçok siyasi akım ve kişiye yersiz olarak «sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi» veya «Rus uşağı» damgası vuruldu. Böylece birçok geri ve uyanmamış unsur revizyonistlerin kucağına itildi. Bu yüzden revizyonizmle proleter devrimci hareket arasındaki birçok ara akım revizyonistlerle ittifak yaptı. Oysa, bunlar halkın parçasıydı ve kendilerine karşı dar-kapıcı bir siyaset izlemediğimiz zaman,

onlarla ittifak yapmamız mümkündü. Bugün özellikle aydınlar ve gençlik içinde Sovyetler Birliği'nin sosyal-emperyalist bir devlet olduğunu kavramayan birçok unsur bulunmaktadır. Bunlar objektif olarak sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi değillerdir. Onlarda eksik olan şey, bu konudaki uyanıklıktır. Bunu sağlamak için onlarla çeşitli eylemlerde ve örgütlerde birleşmeye, onları adım adım ilerletmeye çalışmalı ve revizyonizmi tecrit etmeliyiz. Bugün iki süper devletin bilinçli işbirlikçileri dışında herkesle birleşebilmeliyiz. Fakat revizyonizmle hiç bir zaman ittifak olamaz.

İlkeleri koyup «gelen gelsin» demek, ideolojik mücadeleye sırt çevirme hatasını doğurdu. Bu yüzden ideolojik mücadele ile kazanabileceğimiz unsurlardan uzaklaştık ve onları revizyonizmin etkisine terk ettik. Her örgütte baş düşmana karşı en geniş çoğunluğu birleştiren bir zeminde mücadele etmeliyiz. Bugüne kadar müttefiklere karşı dar-kapıcılık, ideolojik mücadelenin ihmaliyle el ele yürümüştür.

Kitle örgütlerindeki çalışmalarımızda, revizyonizmi ve faşizmi tecrit eden bir siyaset izlemeli, ara akımlarla birleşmeye önem vermeliyiz. Fikirlerimizden hiç bir taviz vermemeli, bütün görüşlerimizi açık olarak ve cesaretle savunmalıyız. Fakat aynı zamanda bütün fikirlerimiz kabul edilmese bile görüşlerimize aykırı olmayan temeller üzerinde ittifak yapmaya çalışmalı, ittifak sağlanmasa dahi revizyonizmin iktidara gelmemesi için gerekirse seçimlerde ara akımları desteklemeliyiz. Revizyonizmin dışında kalan herkesin birliği ve revizyonizmin yenilgisi için çalışmalıyız.

4. Kitle örgütlerine ikna yoluyla ve doğru siyasetlerle önderlik ilkesi, zaman zaman dikkate alınmadı. Tabanın fikir ve iradesine saygı gösterilmedi, yukarıdan talimatlarla yönetme yoluna gidildi. Bu örgütlerin iç işleyişinde demokrasiye özen gösterilmedi.

Meseleyi tabana kavratarak çözmek yerine, emirle çözme yöntemi, tabanın insiyatifini köreltir, yönetimin tabandan kopmasına yol açar ve kitleleri ilerletmez. Bu sebeple proletarya hareketi, daima en geniş kitleyi eğitmeye çalışan, kitlelere dayanan ve kitlelere güvenen önderlik yöntemleri uygulamalıdır.

Kitle örgütleri siyasetindeki hatamız, özet olarak dar-kapıcılık ve aceleciliktir.

ÇALIŞMA VE MÜCADELE TARZINDAKİ HATALARIMIZ

Çalışma ve mücadele tarzındaki hatalarımızı şöyle özetleyebiliriz: İdeolojik çalışmaya öncelik vermedik ve ideolojik mücadeleyi ihmal ettik. Kollektif bir çalışma ve düzenli bir işbölümü uygulamadık. Günübirlik ve dağınık bir çalışma yürüttük. Sabırsız, aceleci, güç toplamayı hedef almayan, fırsat kollamayan bir mücadele tarzı örgütsel dağınıklığa yol açtı. Uzun vadeli çalışma esas alınmadı, gelip geçici kısa vadeli bir çalışma içine girildi. Kitleler aceleci bir şekilde seferber edilmek istendi. Kitleler içindeki uzun vadeli, kalıcı ve devrimci çalışma sekteye uğratıldı.

Şimdi bu hataları tek tek ele alabiliriz:

1. Parti içinde olsun, önderliğimiz altındaki çevrelerde olsun, **ideolojik çalışmaya öncelik verilmedi.** Oysa hareketimizin geliştiği ve yeni kadrolar kazandığı bir dönemde ideolojik eğitim daha da büyük bir öneme sahipti. Hareket ideolojik çalışmaya öncelik vermediği gibi, ideolojik mücadeleyi de ihmal etti. Dar-kapıcılık anlayışı, daima ideolojik mücadeleye yan çizen tutumla el ele yürüdü. Geniş tabanlı kitle örgütleri içindeki çalışmayı terk etmek gibi dar-kapıcı bir tutum, aynı zamanda bu kitle örgütlerindeki ideolojik mücadeleyi terk etmemiz demekti. Dar-kapıcılık ideolojik uzlaşmayı da beraberinde getiriyordu. Revizyonizme ve her türden oportünizme karşı ideolojik mücadele alanından çekilmek, kendi içimizde canlı bir fikir hayatının gelişmesine de zarar verdi.

2. **Çalışma ve mücadele tarzında sübjektivizm** hatası işlendi. Yani ayağı yere basmayan, gerçeklere dayanmayan veya gerçeği derinlemesine ve çok yanlı kavramayan bir çalışma tarzı uygulandı. Her şeyden önce gerçeği tespit etmeye yönelen inceleme ve araştırmalar yapılmadan, siyasetler aceleci bir şekilde tespit edildi. Veya gerçeğe dayanan uzun ve kısa vadeli hedefleri belirlemeksizin günübirlik ve dağınık bir çalışmaya girildi. Hedefe ulaşmak için önümüzdeki görevler zinciri içinden kavranacak halka tespit edilmeden ve görevler bir sıraya sokulmadan, bütün görevlere birden el atıldı.

3. **Kollektif çalışma ilkesi uygulanmadı.** Meseleler, çeşitli düzeylerdeki organlar içinde kollektif bir şekil-

de çözülmedi. Bu hata, merkeziyetçiliği zayıflattığı gibi, Partinin siyasetlerinin en alt kademelere kadar inmesi ve yayılmasına da zarar verdi. Her düzeydeki önderlik, kollektif bir çalışma içinde, yol gösterme, denetleme ve kadroların insiyatifini geliştirme görevlerini yerine getirmedi. Buna ilişkin olarak hareket içinde düzenli ve uyumlu bir işbirliği ve uzmanlaşma da gelişmedi.

4. Kitlelerden ve kadrolardan kopukluk ile kollektif çalışma tarzı uygulanmaması, mücadelenin ayağı yere basmayan talimatlarla yönetilmesi hatasına yol açtı. Kadroların fikirlerini ve eleştirilerini cesaretle ortaya koymalarını sağlayan bir ortam geliştirilmedi. Bu sebeple canlı bir fikir hayatı yaratılamadı.

5. Mücadele tarzında kitlelerin dıştan yapılan eylemlerle seferber edilebileceği anlayışı uygulandı. Kitleler içinde sabırlı bir çalışma yapmaksızın, aceleci bir şekilde yalnız aktif kadroların yer aldığı eylemlere girişildi.

İki süper devlete karşı 1975 yazında bağımsızlık bayraklarının açılması ve eylemlere girişilmesi tamamen yerinde ve gerekliydi. Fakat bu eylemlere en geniş kitleyi katmaya yönelen bir çalışma yürütmede yetersiz kaldık. Kitlelerin, kendi tecrübeleriyle değil, öncünün eylemine bakarak harekete geçebileceği anlayışı, maceracılığa karşı yürüttüğümüz mücadelelere rağmen saflarımızdan sökülüp atılmış değildir.

Zaman zaman **güç toplama** amacına hizmet etmeyen yerli yersiz eylemlere girişildi. Bu yüzden örgüt-

sel dağınıklığa ve kitlelerden kopmaya yol açıldı. Bir zamanlar yapılması âdet haline gelen «korsan eylemler» buna örnektir.

Bazan da **«fırsat kollama»** ilkesi uygulanmadı. Eylemin zamanı iyi tespit edilmedi. Sabırsız bir şekilde zaman kollanmadan çıkışlar yapıldı. Özellikle fabrika çalışmalarında bunun birçok örnekleri görülmektedir. Fabrikada çalışan birçok arkadaş, en uygun fırsatı kollamaksızın ileri atılmakta ve bu yüzden fabrikadaki çalışma yeterli olgunluğa ulaşmadan eyleme geçilmektedir. Veya düşmanın en zayıf olduğu an kollanmamaktadır. Diğer bir hata da daima ilerlemek, duracak yeri bilmemek ve hakim sınıflarla düello mantığına kapılmaktır. Bunun sonucu olarak birçok mücadelede eylemin sınırı doğru olarak tespit edilmedi ve ihtiyatsız bir şekilde mücadele edildi. Diğer yandan bazı eylemler, yenilgi ve dağınıklığa yol açacak noktalara kadar sürdürüldü, «sonuna kadar mücadele edeceğiz» anlayışı yüzünden ateşkesler yapılmadı, eylemin sınırı ve duracağı yer tayin edilmedi, dalga dalga ilerleme ilkesi bir kenara bırakıldı.

Bütün bunlar, «sol» anlayışlardan ve kitlelerin nabzını elimizde tutmamaktan kaynaklanmaktadır.

6. Legal örgütleri ve legal olanaklardan yararlanarak yapılan eylemlerin meşruluğunu korumaya özen gösterilmedi. Bu yüzden kanuni örgütler ve eylemler, göğüsleyemeyecekleri kadar ağır baskılara hedef olmakta, bu imkanlar proletarya hareketi için ortadan kalkmaktadır.

Kanuni örgüt ve eylemlerin meşruluğuna özen göstermek, hakim sınıfların izni altında mücadele etmek veya legalizm değildir. Tam tersine, proletarya hareketi legal olanakları kullanırken de muhtevası itibariyle illegal bir mücadele vermektedir, yani bu olanakları iki süper devletin ve hakim sınıfların yıkılması amacına bağlı olarak kullanmaktadır. Bu olanakları kaybettiğimiz veya doğru kullanmadığımız için güç kaybına uğradığımız zaman hakim sınıfların istediği olmaktadır.

Legal örgütler ve legal eylemler, hukuki formalitelerini yerine getirmeli, hakim sınıflara yasaklama fırsatı vermemelidir. Birçok tecrübe göstermektedir ki, legal örgüt ve olanakları, bizzat hakim sınıflar çeşitli polis tertipleri ve provokasyonlarla kanunsuz duruma sokmakta ve bundan yararlanarak bastırmaktadır. Kanuni olanaklardan sonuna kadar yararlanmalı, ayrıca mevcut özgürlüklerin gelişmesi için kanunları zorlamalı ve cesaretle mücadele etmeliyiz. Fakat burada da kitle çizgisi izlemeli, çeşitli güçlerin ittifakını sağlamalı, tutunamayacağımız kadar yükseklere çıkmamalıyız.

Buna dikkat edilmediği zaman kitle örgütlerimiz defalarca kapatılmakta, önder kadrolar kanunsuz duruma düşmekte, taban göğüsleyemeyeceği baskılarla karşılaşmakta ve sonuç örgütsel dağınıklık ve kitlelerin pasifleşmesi olmaktadır.

Elbette hakim sınıflar, devrimcilerin kanuni olanaklardan yararlanmasını önlemeye çalışacaktır. Fakat biz, kitle çizgisi izleyerek, ittifaklarımızdan kop-

maksızın, haklı bir zemin üzerinde durarak ve örgütümüzün meşruiyetini koruyarak, hakim sınıfların baskısını daha da haksız bir noktaya düşürebilir ve yenilgiye uğratabiliriz. Bu sebeple burjuva hukuku açısından da güçlü bir durumda olmalıyız.

Bazı hukuki işlemleri yerine getirmeyi devrimci kisve altında reddetmek, kanunları yerli yersiz çiğnemeyi bir marifet sanmak ve böylece polis baskısını tahrik etmek yanlıştır. Birçok örgüt yayınladıkları bildirilerde, yaptıkları propaganda ve çeşitli faaliyetlerinde kanunlara açıkça meydan okumayı, hakaretler yağdırmayı bir alışkanlık haline getirmiştir. Oysa, önemli olan, bildirinin, propagandanın ve eylemin özünün devrimci olmasıdır. Her adımı, gelecek baskıyı hesap ederek atmalıyız. Ayrıca küfür ve hakaretin siyasi özü örtbas etmesi, devrimci propaganda ve ajitasyonun amaçlarına uygun değildir. Çığırtkan bir dil, kitlelerin de hoşuna gitmemektedir.

HATALARIMIZIN İDEOLOJİK VE SİYASİ KAYNAĞI

Buraya kadarki açıklamadan anlaşılacağı üzere, Partinin inşasında dar-kapıcılık hatası işledik ve kitlelerle birleşmemizi engelleyen localar siyasetini uyguladık. Kadro siyasetimizde, kitle örgütleri siyasetimizde, çalışma ve mücadele tarzımızdaki hatalarımız ise, acelecilik ve dar-kapıcılık şeklinde görülmektedir. Bu hataların hepsi de, esas olarak «sol» hatalardır ve Türkiye devrimci hareketi içindeki çocukluk hastalıklarının tezahürleridir.

Bu «sol» çocukluk hastalıkları, ideolojik alanda dogmatizmden ve çeşitli küçük burjuva anlayışlarından kaynaklanmakta, siyasi alanda ise sübjektivizme yol açmaktadır. Küçük burjuvazinin ideolojik ve siyasi çizgisi, yurdumuzda en aşırı biçimde «öncü savaş» teorilerinde, THKO, THKP ve tasfiyecilerin maceracı eylemlerinde ifadesini bulmuştur.

Partimiz, 1970 yılından itibaren Marksizm-Leninizmin genel ideolojik çizgisini kabul etti ve Türkiye devrimi için doğru bir program koydu. Bununla beraber 12 Mart döneminde ideolojik alanda dogmatizm, siyasette sübjektivizm, çalışma ve mücadele tarzında acelecilik hataları yaptığımızı görüyoruz.

Türkiye'de halkın yükselen mücadelesi içinde 1970'e doğru maceracı bir rüzgar esmeye başladı. Guevaracılık, Marigellacılık ve küçük-burjuva devrimciliğinin çeşitli türleri devrimci safları ve özellikle gençliği büyük ölçüde etkiledi. Partimiz, bu maceracı cereyanı göğüslemekle beraber, aynı zamanda ondan etkilendi. Nitekim daha sonra saflarımızdan maceracı ve tasfiyeci bir akımın çıkması, bizim de «sol» rüzgardan belirli ölçülerde etkilendiğimizin bir kanıtıdır. Tasfiyeciler, içimizdeki «sol» fikirleri, en aşırı noktalara kadar götürdüler.

Saflarımızda eskiden beri varlığını sürdüren dogmatizm, tasfiyecilikle mücadeleye rağmen giderilememiştir. Dogmatizm, her zaman gerçeklerden kopmaya, yani sübjektivizme yol açmaktadır. Çünkü dogmatizm, somut gerçeğin yerine kitabi bilgileri koymakta veya başka ülkelerin deneylerini kopya etmektedir.

Kitabi formüller ve başka ülkelerin deneyleri, ne kadar çabalansa da kitlelere kabul ettirilemez, çünkü ülkemiz gerçeğinden çıkarılmamışlardır. Bu sebeple dogmatizm, ister istemez kitlelerden kopmayı, dar-kapıcılığı ve maceracılığı getirmektedir. Gene dogmatizm, ülke şartlarındaki değişiklikleri, kitle hareketlerinin her ülkede son derece karmaşık ve kendine özgü biçimler almasını kavrayamamaktadır. Bu yüzden dogmatizm, yere, zamana ve şartlara göre çeşitli mücadele biçimlerinin birbirini tamamlayacak şekilde kullanılmasına engel olmaktadır.

Partimiz, 1974 yılından itibaren halkın mücadelesinin yeni bir yükseliş içinde olduğunu tespit etmesine ve açık mücadelenin önemini belirtmesine rağmen, 1971 döneminin yarattığı yargıları ve dogmatizmin etkilerini köklü bir şekilde tasfiye edememiştir. «Legalizm» korkusu, aslında «illegalizm» hastalığının bir şekli olan locala siyasetini yaratmıştır. İllegal ve legal mücadelenin birleştirilmesi konusu, ülkemizin içinde bulunduğu şartlara göre cesaretle çözülememiş, meselenin çözümü kitaplarda aranmıştır. Legal imkanlardan yararlanmaktan ise daima korkulmuş, bu imkanların «oportünizm» ile kirlenmiş olduğu şeklindeki «sol» çocukluk anlayışından tamamen kurtulunamamıştır. Yayın, kitle örgütleri, dernekler vb. şeklinde legal imkanların kullanılması, tereddütlü bir şekilde kabul edilmekle beraber, legal bir parti olanağı cesaretle ele alınamamış, bu imkan tamamen revizyonistlerin tekeline bırakılmıştır. Aslında bir siyasi parti niteliğinde olan dernekler kurulmuştur. Üstelik bu

derneklere önderlik edilmemiştir. Sonuç olarak ideolojik ve siyasi merkeziyetçilik uygulamayan ve bir partinin kanuni imkanlarına da sahip olmayan birbirinden kopuk ve dağınık, dar örgütler yaratılmıştır.

«İllegalizm» hastalığı aslında daima «legalizmi» güçlendirmektedir. Açık siyasi mücadele içinde ortaya çıkan geniş devrimci çevrelere önderlik edilmemesi, onları hakim sınıfların saldırısına açık bırakmaktadır.

Partimiz saflarında bir zamanlar 1930'ların Çin' indeki kızıl iktidarın kurulması şartlarını aynen Türkiye'ye uygulamak isteyen tasfiyecilerin çıktığını hatırlarsak, dogmatizm tehlikesini daha iyi kavrayabiliriz. Bugün saflarımızda hâlâ Türkiye pratiğinin somut incelenmesi yerine, gerçekleri kitaplarda arayan, kitapta yeri gösterilmeyen hiç bir şeye inanmayan anlayışlar vardır. Oysa hayat sürekli olarak gelişmektedir ve yeni olguları kitaplarla ispat etmeye imkan yoktur.

Dogmatizm, somut tahlile karşı çıktığı için, Marksizmin gelişmesine ve bugünkü şartlara uygulanmasına direnmektedir. Dogmatik eğilimler, günümüz dünyasının somut tahlilini kavrayamamakta, bu yüzden revizyonizmden etkilenebilmektedir. Mao'nun 1930 yılları şartlarıyla ilgili tahlillerini günümüz Türkiyesine aynen uygulamaya kalkanların, aynı zamanda, Mao'nun günümüz şartlarını tahlil eden Üç Dünya Teorisini reddetmeleri dikkat çekicidir. Dogmatizm, dünya şartlarındaki büyük değişiklikleri kavrayamamakta, özellikle Sovyet sosyal-emperyalizminin

Hitler'in izinden gitmesi gerçeğini ve bu gerçeğin siyasetlerimize getirdiği değişiklikleri anlayamamaktadır.

Bütün bu gerçekler, hareketimiz saflarından dogmatizmin temizlenmesini gerektiriyor. Yalnız örgütlenme ve çalışma tarzı açısından değil, doğru bir devrim stratejisi izlemek ve genel siyasetlerimiz açısından da böyle bir görevle karşı karşıyayız.

Geçmişte gerek Boran oportünizmine, gerek Mihri Belli ve Kıvılcımlı'nın milliyetçi ve darbeci çizgilerine, gerekse maceracılığa karşı mücadelede, Marksist-Leninist teoriyi savunduk. Bu mücadeleler içinde dogmatizm örtbas olabildi. Tasfiyecilerin dogmatizmine karşı mücadele çok kısa sürdü. Onun yerini, kısa zamanda revizyonizmin tasfiyeciler üzerindeki etkilerine karşı mücadele aldı. Esasen 1972 yılından sonra maceracı akımların teslimiyete dönüşmesi ve teslimiyetçilik dalgasının her tarafı kaplaması üzerine Partimiz dogmatizm ve maceracılık ile mücadeleyi bir kenara bıraktı. Doğru bir tutumla teslimiyetçilikle mücadeleyi esas aldık. 1973 ortalarından itibaren devrim dalgasının adım adım yükselmeye başlamasından sonra da, teslimiyetçilikle mücadeleye devam ettik. Partimiz, revizyonistlerin ve eski maceracıların bir kısmının yaydığı provokasyon teorilerine, pasifizme ve yılgınlığa karşı mücadeleyi esas alırken, saflarımızdaki «sol» hatalar ve dogmatizm örtbas olmaya devam etti. 1971 döneminde işlediğimiz dogmatizm, sübjektivizm ve acelecilikten gelen hatalar köklü bir düzeltme hareketi ile saflarımızdan temizlenmedi.

Halkın mücadelesindeki gerileme, Partimiz safla-

rında sağ hatalarla mücadeleyi öne çıkarmaktadır. Halkın mücadelesinin yükselişi ise «sol» hatalara karşı özel bir uyanıklık gerektiriyor. Bugün Türkiye devriminin yolunun iki süper devlete karşı mücadeleden geçtiğini kavramayan, savaşa karşı mücadele ve milli savunmayı güçlendirme siyasetlerimizi anlamayan ve sosyal-emperyalizme teslimiyetçilikte ifadesini bulan siyasetler de, aslında aşırı sağcı olan «sol» gevezelik şeklinde ortaya çıkmaktadır. Bu sebeple devrimci saflarda sosyal-emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşma şeklinde ortaya çıkan revizyonizm mikrobu ile ideolojik planda dogmatizm, siyasette sübjektivizm, örgütlenmede dar-kapıcılık ve mücadele tarzında acelecilik, aslında bir bütünlük göstermektedir. Bütün bunları temizlemek, revizyonizme ve «sol» çocukluk hastalıklarına karşı kararlı bir mücadele ile mümkündür.

Partimiz, 1970'te Marksizmin genel ideolojik çizgisini kabul etti ve geçen yıla kadar bu ideolojinin gerektirdiği çeşitli siyasetleri oluşturdu. Son bir yıldır ise, örgütlenme ve çalışma tarzında doğru bir çizgi yaratmanın buhranını yaşıyoruz. Hatalarımızı gecikmeden kavramamız, Partimizin ideolojik ve siyasi bakımdan sağlıklı olması sayesindedir.

Örgütlenme ve çalışma tarzımızdaki hataları düzeltmek için köklü bir mücadele kampanyası açarken, bu hataların ideolojik ve siyasi kaynaklarına karşı da kararlı bir mücadele yürütmeliyiz. Aksi halde hatalarımızın kökünü kurutamayız, çünkü bütün hataların son tahlilde ideolojik ve siyasi temelleri vardır.

Bugün «1971 direniş ruhu» adı verilen maceracılık ruhunun diriltilmesine karşı mücadele ederken, kendi geçmişimizdeki «sol» hataları da etraflı olarak araştırmalı ve bunlara karşı mücadele etmeliyiz. İdeolojik alanda doğmatizmin ve siyasetlerimizde sübjektivizmin kökünü kazımalıyız. Örgütsel alanda, çalışma ve mücadele tarzında dar-kapıcılığı ve aceleciliği yenmeliyiz. Bütün bunları, iki süper devleti baş düşman alan Türkiye devrimini ve Partimizi güçlendirmek için yapmalı, birliğimizi ve mücadele gücümüzü yükseltmeliyiz. Demokratik merkeziyetçiliği sağlamlaştırmalıyız.

Kampanyamız sırasında, Partinin rolünü reddeden, kitle kuyrukçuluğunu savunan, ideolojik ve siyasi merkeziyetçiliği ve disiplini reddeden liberalizm cereyanı çıkmıştır. Bu, liberal cereyan, «tepeden-inmeciliğe karşı mücadele» bayrağı altına gizlenmiş ve kampanyamızı hataları düzeltme amacından saptırıp liberalizmi yayma kampanyasına dönüştürmek istemiştir. Liberal cereyan, proletarya hareketini dağıtmaya, hakim sınıfların saldırısı devam ederken disiplini çürütmeye ve Partimizin manevra yeteneğini zayıflatmaya hizmet etmektedir. Bu cereyanı kararlılıkla yenmeliyiz.

Hatalarımızı ve kaynaklarını tespit eden bu metin, dört aydır devam eden tartışma ve araştırmaların sonunda ortaya çıkmıştır. Artık hatalarımızın tespiti için yapılan tartışma dönemi arkada kalmaktadır. Şimdiki görevimiz kararlı bir düzeltme hareketine girişmektir.

Dogmatizmi yenelim!

Marksizmi bugünkü dünya ve Türkiye şartları ile kaynaştıralım!

Sübjektivizmi yenelim!

Gerçeklere dayanalım, ayağımızı yere basalım!

Aceleciliği yenelim!

Proletaryanın uzun vadeli, sabırlı ve kararlı çalışma ve mücadele tarzını uygulayalım!

Dar-kapıcılığı yenelim!

Kitlelerle birleşelim!

SİYASETLER VE TEDBİRLER

Partinin İnşası Konusunda

1. Emekçi kitleler içinde, uzun süreli amaçlara yönelen, halk önderlerinden oluşan, illegal bir öncü müfreze inşa etmeliyiz.

> «Sosyal-Demokrat Parti, hem 'bir bütün olarak', hem de her bir çekirdeğinde illegaldir. Ve en **önemlisi**, devrim yolunu genişletmek ve temizlemek olan çalışmanın tüm muhtevasında illegaldir. Bu yüzden Sosyal-Demokrat Partinin en açık çekirdeğinin en açık çalışması bile, 'açık bir şekilde yürütülen parti çalışması' olarak görülemez.» (Lenin, **Örgütlenme Üzerine**, s. 87)

2. Parti, legal ve illegal mücadeleyi doğru bir şekilde birleştirmeli, mücadele içinde güç toplayarak ve fırsatları değerlendirerek devrime hazırlanmalı, geniş kitlelerle birleşmelidir.

«Parti, illegal Sosyal-Demokrat çekirdeklerden meydana gelir. Bu illegal Sosyal-Demokrat çekirdekler de çeşitli legal işçi derneklerinden oluşan mümkün olduğu kadar geniş ve dalbudak salmış bir ağ şeklinde kendilerine 'kitleler içinde çalışacak sağlam mevziler' yaratmak zorundadırlar.» (Lenin, «İllegal Parti ve Legal Çalışma», **Örgütlenme Üzerine**)

«Otzovistler ('sol' tasfiyeciler), Dumada (parlamentoda), sendikalarda, kooperatif derneklerinde ve yarı-legal kitle örgütlerinde çalışmayı ısrarla reddettiler. Kendilerini illegal çalışmayla sınırlamaya çalıştılar. Otzovistler, 'devrimci' laflar örtüsü altında Partinin işçilerin geniş kesimleriyle olan ilişkilerini engellediler, Partiyi kitlelere yabancılaştırdılar ve böylece Partiyi zayıflattılar. Lenin, Otzovistleri şiddetle eleştirmiş ve onlara 'yeni tip tasfiyeciler', tam anlamıyla 'Menşevikler' demiştir.» (Lenin, **Kitle İçinde Parti Çalışması**, s. 73, dipnot)

3. Önderler mücadelenin başına geçmelidir. Kaptan gemiyi karadan yönetmemeli, dümene komuta etmelidir. Gerçek önderler, sendikalarda, kitle eylemlerinde, çeşitli mücadele alanlarında ve örgütlerde mücadeleyi yöneterek, denenerek, pişerek yetişir ve görevlerini yerine getirirler.

«İllegal şartlarda 'şefleri' gizlemek zorunlu olduğu için iyi şeflerin, güvenilir, denenmiş gerekli manevi otoriteye sahip şeflerin **yetiştirilmesi** özel-

likle zor bir iştir ve legal çalışma ile illegal çalışmayı birbirine bağlamadan ve başka denemelerle birlikte 'şefleri' parlamento arenasından geçirtmeden bu işin üstesinden gelinemez.» (Lenin)

4. Parti, her türlü siyasi faaliyetin ve sınıf mücadelesinin başında yer almalıdır. Bu mücadeleler içinde inşa edilmelidir.

«Parti, işçilerin bulunduğu, işçilerle konuşmanın, emekçi kitleleri etkilemenin mümkün olduğu her yerde bulunmalıdır. Legal ve illegal çalışma her ne pahasına olursa olsun birleştirilmeli, illegal parti kendi işçi örgütleri yoluyla, legal faaliyet üzerinde sistemli, sürekli ve sıkı kontrol uygulamalıdır.» (Lenin, «Alman, İtalyan ve Fransız Komünistlerine Selam», Ekim 1919)

5. Parti, profesyonel örgütçüler vasıtasıyla Türkiye'deki proleter devrimci birikimi ve kitlelerin ileri unsurlarını kucaklamalıdır. Parti, emekçi halkın içinden çıkmış önderlere ve mahalli önderlere dayanmalı, Partinin bir önderler örgütü olması niteliği dikkatle gözetilmelidir.

6. Bugün öncü müfrezenin inşasında yapılacak en acil iş, profesyonel örgütçüler yetiştirmek için kadro eğitimine girişmektir. Kadro eğitimi olmaksızın sırf pratik içinde yetenekli örgütçüler ve önderler yetişmesi beklenemez. Kadro eğitimi,

(1) örgütlenme meseleleri ve gizlilik,

(2) Türkiye devriminin yolu iki süper devlete karşı mücadele,

(3) Köylü ve toprak meselesi,

(4) Partinin geçmişi ve iki çizgi arası mücadele konularını kapsamalıdır.

7. Ayağı yere basan örgütsel kademeler kurulmalı, bürokrasiye ve gizli işsizliğe yol açan kademeler kaldırılmalıdır.

8. Hata işleyen arkadaşlara ve taraftarlara karşı amansız darbe indirilmesi yöntemi ile mücadele edilmelidir. Hastayı kurtarmak için hastalığı tedavi yöntemi uygulanmalıdır. Hatanın kaynağı kavratılmalı, hain olmayan herkese bir çıkış yolu gösterilmeli, onlara yapabilecekleri bir iş verilmeli, bu konuda bugüne kadar yaptığımız hatalar dürüst bir tutumla tamir edilmelidir.

9. Kadrolar iyi tanınmalı, onlara yeteneklerine göre görev verilmeli, çekemeyecekleri ağır görevler altına sokulmamalı, kadrolar adım adım ilerletilmelidir.

10. Kadrolara ihtimam gösterilmeli, onların bütün meseleleri ile ilgilenilmeli, hot zota kesinlikle engel olunmalıdır. Devrimci hareket, kadrolar için ana kucağı olmalıdır.

Kitle Örgütleri Konusunda

11. Parti, kendi çevresinde geniş bir örgütler ağı örmeli ve halka önderlik etmek için geniş tabanlı kitle

örgütlerinde **sabırlı ve uzun vadeli** bir çalışmaya girmelidir.

> «İstisnasız bütün örgüt, birlik ve derneklerde ve öncelikle proleter örgütlerinde, fakat aynı zamanda proleter olmayan geniş emekçi ve sömürülen kitlelerin (siyasi, sendikal, askeri, kooperatif, eğitsel ve sportif vb.) örgütlerinde de komünist grup veya hücreleri —tercihan açık fakat aynı zamanda yeraltı grupları— kurmalıdır. Yeraltı grupları, üyelerinin burjuvazi tarafından tevkif ya da sürgün edilmeleri veya baskı altında tutulmaları beklendiği zaman esastır; birbirleriyle ve Parti merkeziyle sıkı temas halinde bulunacak olan bu hücreler, deneylerini toplayarak, ajitasyon, propaganda ve örgütlenme çabalarını yürüterek, kendilerini toplum hayatının mutlaka her alanına ve emekçi kitlelerin her çeşit ve kesimine adapte ederek (uydurarak), bu çeşit çalışmalar vasıtasıyla kendilerini, Partiyi, sınıfı ve kitleleri sistemli bir şekilde eğitmelidirler.» (Lenin, **Kitle İçinde Parti Çalışması**, s. 129)

12. Esas olarak var olan geniş tabanlı kitle örgütlerinde çalışmalı, bunun yanında kitlelerin bir talebi haline geldiği zaman yeni kitle örgütleri kurmalıyız.

13. Kitle örgütleri içinde birinci derecede sendikalarda çalışmaya önem vermeliyiz.

14. Yeni kitle örgütleri, gelişebilecek bir maddi temel **üzerinde kurulmalıdır.** Halkın belli bir kesiminin

ortak ekonomik, sosyal, kültürel veya siyasi ihtiyaçlarına cevap vermelidir. Sırf proleter devrimcileri birleştiren «dar örgütler» kurularak bunlara kitle örgütü adı verilmemelidir.

15. Kurulmuş olan kitle örgütlerinin mahiyeti doğru bir şekilde tahlil edilmeli ve bunun sonucu olarak:

a) Halkın siyasete ilgi duyan ve siyasi bakımdan ilerlemek isteyen kesimlerini toplayan dernekler, bu ihtiyaca cevap veren ve daha geniş kesimlerle birleşmeyi hedef alan bir siyaset izlemelidir.

b) Aslında gençlik derneği veya liseliler derneği vb. olması gereken derneklere başka isim ve görevler verilmemelidir.

c) «Dar kitle örgütü» karakterinde olup da, bu durumu değiştirilemeyecek dernekler kapatılmalı ve buralardaki kadrolar çeşitli kitle örgütlerinde çalışmaya sevkedilmelidir.

16. Gençliğin iki süper devlete, revizyonizme ve faşizme karşı tek bir kitle örgütünde birleşmesi için çalışmalıyız. Bu örgüt okul okul örgütlenmeli ve demokratik bir yapıya sahip olmalıdır. Anadolu'da kurulan gençlik örgütleri bu nitelikleri kazanmaya çalışmalıdır.

17. Çalıştığımız bütün kitle örgütlerinde ideolojik ve siyasi mücadeleyi aktif olarak yürütmeli, hatalı görüşlere karşı açık bir mücadele vermeli, fikirlerimizi savunmada cesur olmalı ve kitleye güvenmeliyiz. Amacımız bu örgütleri proletarya önderliğine kavuşturmak ve bunun için kitleyi kazanmak olmalıdır.

18. Kitle örgütlerinde revizyonizmi veya faşizmi esas hedef almalıyız. Darbeyi revizyonistlere veya faşistlere indirmeli, onlar dışında kalan en geniş çoğunlukla ittifak yapmaya çalışmalıyız. İlkelerimizi savunmalı, fakat gerektiği zaman (başka ilkeleri kabul etmemek şartıyla) uzlaşmalar yapmalı ve esas düşmanın devrilmesine ya da tecrit edilmesine hizmet eden bir siyaset izlemeliyiz. Revizyonist veya faşistlerin hakim olduğu kitle örgütlerinde, tabanla birleşmeli, orta tabakaları kazanmalı, tepedeki yönetimi bölme siyaseti izlemeliyiz. Bir vuruşta her şeyi devirmek gibi küçük-burjuva hayallerini bir kenara atmalıyız. Revizyonist veya faşistlere karşı tabanın isteklerini savunarak, geniş bir muhalefet örgütlemeliyiz.

19. Yönettiğimiz kitle örgütlerinde, tabandaki kitleye geniş insiyatif ve sorumluluk vermeli, tabanı ilerleten canlı bir fikir hayatı geliştirmeli ve yanlış fikirlerle açık olarak mücadele etmeliyiz. Örgüt, kendi kitlesine dayanmalı, kitleyi ikna ederek ve onun gönüllü, aktif desteğini alarak önderlik yapmalıdır.

Parti, doğru siyasetlerle bu örgütlere önderlik etmelidir.

20. Yönettiğimiz kitle örgütlerinin kapısını, halk içinde yer alan herkese açık tutmalı, halk içindeki siyasi akımların fikirlerini açıklamalarına imkan vermeli, doğru fikirleri ikna yoluyla kavratmalıyız.

21. Kitle örgütlerimiz, üyelerini ve çevresini adım adım ilerletmeli, dayandığı kitlenin düzeyine göre ve en geri kesimleri dikkate alan bir eğitim yapmalıdır.

Mücadele ve Çalışma Tarzı Konusunda

22. İdeolojik çalışmaya öncelik vermeliyiz. İdeolojik çalışmada devrimci teorinin yurdumuz pratiğiyle kaynaştırılmasını esas almalıyız. Kitabi bilgilere değil, canlı fikirlere, yani hayatın Marksist tahliline dayanmalıyız. Revizyonizme karşı mücadele ederken, dogmatizm hatasını da saflarımızdan süpürüp atmalıyız. Somut durumun somut tahlilini esas almalı, teoriyi cansız bir bilgi yığını olarak değil, eylem kılavuzu olarak kavramalıyız. İdeolojik eğitim, devrimimizin meselelerini ve pratik mücadelede karşılaştığımız meseleleri çözmeye hizmet etmelidir.

23. Revizyonizme ve her türden oportünizme karşı kararlı bir ideolojik mücadele yürütmeliyiz. İdeolojik mücadele imkanı ve fırsatının olduğu, kitlelerin bulunduğu her yerde Partimizin görüşlerini açıklamalı ve hatalı görüşleri çürütmeliyiz. Daima ve her yerde aktif ideolojik mücadeleden yanayız. Siyasi uzlaşmalar ve ittifaklar, ideolojik mücadelenin ihmaline yol açmamalı, tam tersine ideolojik mücadeleyi güçlendirmemize neden olmalıdır.

24. Çalışmamızın her alanında ve her biriminde, gerçeği bütün yönleriyle ve derinlemesine kavramak için araştırma ve incelemeler yapmalıyız. Siyasetlerimizi ve hedeflerimizi bu araştırmalar sonucu bulduğumuz gerçeklere dayandırmalıyız. Siyasetlerimizin ve hedeflerimizin ayakları yere basmalıdır. Her birim, uzun ve kısa vadeli hedeflerini tespit etmeli, bu he-

deflere ulaşmak için önündeki görevler zincirinden merkezi halkayı bulmalı, yani görevleri öncelik sırasına göre birer birer ele almalı ve yerine getirmelidir. Planı ve programı olmayan günübirlik çalışmaya son verilmelidir.

25. Bütün organlarda kollektif çalışma ilkesi uygulamalıyız. Her kademedeki önderlik, meseleleri kollektif bir çalışma içinde çözmeli, kadrolara yol göstermeli, onlara insiyatif vermeli ve denetleme görevini düzenli olarak yapmalıdır. Parti doğru bir işbölümü gerçekleştirmeli ve uzmanlaşmaya önem vermelidir.

26. Mücadelede kitle çizgisi izlenmeli, kitleleri sabırlı bir çalışma ile seferber etmeli, onları kendi tecrübeleriyle daha ileri mücadele biçimlerine inandırmalı, daima kitlelerin haklı gördüğü ve desteklediği bir zemin üzerinde mücadele etmeliyiz.

27. Her eylemimizin amacı güç toplamak olmalıdır. Yani faydası olan, güç toplamamıza hizmet eden eylemlere girişmeliyiz. Başarı şansı olmayan, güçlerimizin dağılmasına veya zayıflamasına yol açacak hiç bir eyleme girişmemeliyiz.

28. Eylem için daima fırsat kollamalı, zamanında eylem yapmalıyız. Mücadeleye, bizim ve dayandığımız kitlenin en güçlü, düşmanın en zayıf olduğu anda girişmeliyiz.

29. Eylemin sınırını doğru olarak tespit etmeli, her eylemde duracağımız yeri bilmeli, zamanında ateş-

kesler yapmalı ve dalga dalga ilerlemeliyiz. Kitlelerin desteği azalmaya başladığı veya düşmanın karşı koyamayacağımız bir saldırısı yaklaştığı zaman, eyleme son vermeli veya mücadele biçimini değiştirmeliyiz. Hakim sınıfların istediği ve bizi zorladığı şartlarda düellolara girmekten dikkatle kaçınmalı, güçlerimizi korumalıyız.

30. Legal olanaklardan yararlanarak kurulan örgütlerde ve yapılan eylemlerde, örgütün ve eylemin meşruluğunu koruyarak, hakim sınıfları en haksız noktaya düşürmeliyiz. Bu kanuni olanakların kaybedilmesine yol açacak davranışlardan kaçınmalıyız. Bu olanakları kitle çizgisi izleyerek, adım adım genişletmeliyiz.

ŞEHİTLERİ ANMA VE PARTİYE KABUL KARARI

Kongremiz, Partimiz Merkez Komitesi üyesi Bora Gözen yoldaşı ve Partimiz üyelerinden Cafer Topçu, Kerim Öztürk, Ali Kiraz, Şükrü Öktü, Ahmet Özdemir, Yücel Özbek ve İsmet Dişbudak yoldaşları uğruna can verdikleri komünizm davasını zafere ulaştırma azmi ile anmaktadır.

Partimiz önderliğinde, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin ışık tuttuğu devrim yolunda canlarını veren **Mustafa Kuseyri, Gürol İlban, İsmet Yücel, Kazım Göktaş, Mustafa Sargın, Metin Arıkan, Ali Rıza Yerli, Mehmet Küçükdal** ve **Mithat Sivri** yoldaşları Kongremiz, Parti üyeliğine kabul etmekle onların kararlılığından, fedakarlığından ve cesaretinden güç almaktadır.

TİİKP 1. KONGRESİNİN BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETARYASINA VE KOMÜNİST PARTİLERİNE MESAJI

TİİKP 1. Kongresi olarak, bütün ülkelerin proletaryasını ve komünist partilerini proleter enternasyonalist duygularla selamlıyoruz. Partimiz, dünya proleter devriminin zaferi için Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin bayrağını yüksekte tutmaya kararlıdır.

Kongremiz, Mao Zedung yoldaşın Üç Dünya Teorisini Türkiye devriminin pratiğine uygulamada ısrar etmeye oybirliğiyle karar vermiştir. Partimizin 1. Kongresi, Üç Dünya Teorisinin, uluslararası komünist hareketin bugünkü sınıf çizgisi ve proleter enternasyonalizminin bayrağı olduğu inancındadır. Kongremiz, uluslararası proletaryaya ve ezilen halklara Üç Dünya Teorisi gibi güçlü bir silah bırakan Mao Zedung yoldaşı büyük bir saygı ile anmış ve O'nun Marks, Engels, Lenin ve Stalin'den devraldığı büyük devrim davasını Türkiye'de zafere ulaştırmaya yemin etmiştir. Türkiye proletaryası ve halkı, iki süper devletin, özellikle Sovyet sosyal-emperyalizminin mezara gömülmesi için mücadelede, dünya birleşik cephesinde

kararlı olarak yer alacak ve üzerine düşen devrimci görevi yerine getirecektir. Biz, dünya halklarının geleceğine büyük bir iyimserlikle bakıyoruz. Kongremiz, dünya devriminin zaferine duyduğumuz inancı daha da pekiştirmiştir.

Partimiz, bütün ülkelerdeki proletarya partilerini eşit olarak görmektedir. Herhangi bir parti, diğer partilere karşı ağabey rolü oynayamaz. Biz, Marksist - Leninist partiler arasındaki düşünce ayrılıklarının ikili görüşmeler yoluyla çözülmesinden ve uluslararası komünist hareketin birliğini sağlamlaştırmak için özel bir çaba gösterilmesinden yanayız. Merkezinde Sovyet revizyonist kliği bulunan modern revizyonizme karşı mücadele uluslararası komünist hareketi birleştiren çelikten harçtır. Kongremiz, zamanımızın en büyük Marksisti olan Mao Zedung yoldaşın Kruşçev-Brejnev revizyonizmine karşı mücadelede gösterdiği büyük devrimci ruhu örnek almaktadır. Partimizin 1. Kongresi, mızrağın ucunu Mao Zedung yoldaşa yönelten, uluslararası komünist hareket içinde bölücülük yapan ve Brejnev revizyonistlerine hizmet eden çabaları oybirliğiyle mahkum etmiştir.

Kahrolsun Kruşçev-Brejnev revizyonizmi!

Yaşasın Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi!

Yaşasın proleter enternasyonalizmi!

TİİKP 1. Kongresi

ÇİN KOMÜNİST PARTİSİNE MESAJ

Çin Komünist Partisi
Merkez Komitesi Başkanlığına

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi 1. Kongresi, ÇKP'yi en sıcak proleter enternasyonalist duygularla selamlıyor ve ÇKP'nin 11. Kongresinin büyük zaferlerini kutluyor.

Hua Guo-feng yoldaş önderliğinde birleşen Çin Komünist Partisinin Dörtlü Çeteyi ezmede kazandığı zafer, dünya devrimine büyük bir katkıdır. ÇKP, Dörtlü Çeteyi ezmekle büyük bir tarihi görevi yerine getirmiş ve Mao Zedung yoldaşın bayrağını yüksekte tutarak Büyük Proleter Kültür Devrimini kesin zafere ulaştırmıştır. ÇKP'nin Dörtlü Çeteyi ezmesinin Türkiye komünistlerinin yüreklerinde yarattığı sevinç ve ferahlığı burada bir kere daha dile getiriyoruz.

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi 1. Kongresi, dirayetli önder Hua Guo-feng yoldaşın yeniden Merkez Komitesi Başkanlığına seçilmesini sevinçle karşılamaktadır. ÇKP 11. Kongresinin bu kararı, proletarya dik-

tatörlüğü altında devrimi devam ettirme azminin bir ifadesidir. Bu karar, Kruşçev-Brejnev revizyonistlerine karşı mücadelede bütün dünya komünistleri için yeni bir başarıdır. Biz, Hua Guo-feng yoldaş önderliğinde birleşen Çin Komünist Partisinin ve Çin halkının bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da insanlığın ilerlemesine muazzam katkılarda bulunacağına inanıyoruz.

Çin Komünist Partisi 11. Kongresinin Mao Zedung yoldaşın Üç Dünya Teorisine sıkı sıkı sarıldığını dosta düşmana bir kere daha ilan etmesi, Partimiz saflarında ve Kongremizde büyük bir coşkunluk yaratmıştır. Mao Zedung yoldaşın Üç Dünya Teorisi, bugün proleter enternasyonalizminin kızıl bayrağıdır ve dünya proletaryasının sınıf çizgisidir. Kongremiz, Çin Komünist Partisinin 11. Kongresinin dünya devriminin parlak geleceğine duyduğu inancı ve bu inançtan kaynaklanan iyimserliği paylaşmaktadır.

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi 1. Kongresi, Çin Komünist Partisinin sınıf mücadelesini esas halka alarak ülkeyi iyi bir biçimde yönetme stratejik kararını gerçekleştireceğine derinden inanmaktadır. Mao Zedung yoldaşın büyük devrim davasını devam ettiren Çin Komünist Partisi, Dört Modernleşme Hareketini mutlaka başarıyla uygulayacak ve Çin'i, içinde bulunduğumuz yüzyılın sonuna varmadan modern, güçlü ve büyük bir sosyalist ülke haline getirecektir. Buna bütün yüreğimizle inanıyoruz.

Yaşasın Çin Komünist Partisi ile Türkiye İhtilalci

İşçi Köylü Partisi arasındaki proleter enternasyonalist dayanışma!

Yaşasın Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi!

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi
1. Kongresi

HÜSEYİN GAZİ YOLDAŞIN KAPANIŞ KONUŞMASI

Yoldaşlar,

Partimizin 1. Kongresi başarıyla sona ermiş bulunuyor. Kongremiz, Partimizin tarihindeki en büyük zaferdir. Bazı yoldaşların aklına şöyle bir soru gelebilir: «Zafer bunun neresinde, nihayet burada iki gün toplandık ve bazı kararlar aldık, büyük işler ve büyük eylemler yapmadık, buna 'büyük bir zafer' denebilir mi?»

Yoldaşlar, bu kongremiz büyük bir zaferdir; çünkü sekiz yıllık mücadelemize dayanarak programımızın baş köşesine Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini perçinlemiştir.

Biz, burada, burjuvazinin kalbinde, tam bir güvenlik içinde devrimci bir kongre yaptık. Fakat buna o kadar önem vermiyoruz. Partimiz gizli çalışma tarzını daha da geliştirecek, bu konuda daha önemli başarılar da kazanacaktır. Esas önemli olan, sekiz yıllık mücadelemizi bugün Mao Zedung Düşüncesinin bayrağını yükseğe kaldırarak taçlandırmamızdır. Yoldaşlar, bu çok önemli bir zaferdir. Çünkü Mao Zedung Düşüncesini programlarının başına koyamayanlar var-

dır. Dolayısıyla revizyonizme karşı açık ve kararlı bir tutum alamayanlar vardır. Marks'ın, Engels'in, Lenin'in ve Stalin'in yolunda, Mao Zedung yoldaşın yolunda kararlı bir şekilde ilerleyemeyenler vardır. Fakat Partimiz, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin bayrağını yükseğe kaldıran bir partidir. İşte biz bu nedenle devrimi başaracağız. Sosyal-emperyalizmi yıkacağız. ABD emperyalizmini yıkacağız. Büyük burjuvaziyi yıkacağız. Toprak ağalığını yıkacağız ve Türkiye'de devrim yapacağız.

Yoldaşlar, bu kongre büyük bir zaferdir. Çünkü bir birlik kongresidir. Partimizin ne kadar sağlam bir birliğe sahip olduğunu bu kongre bir kere daha ortaya koymuştur. Bütün kararlarımızı, Programımızı, Tüzüğümüzü, Siyasal Raporumuzu, Toprak Devrimi Programımızı, Yurt Savunması Üzerine Kararımızı, Kürt Milli Meselesi Üzerine Kararımızı, Özeleştirimizi, Kampanyayı bir atılım yaparak devam ettirme kararımızı, hepsini burada oybirliğiyle kararlaştırdık. Bu oybirliği Partimizdeki işçilerin, köylülerin, devrimci aydınların iradesini yansıtmaktadır. Bütün Parti aynı kararları oybirliğiyle almıştır. Bugün birliğimiz kaya gibi sağlamdır. Onun için bu kongre birlik kongresidir, büyük bir zaferdir.

Yoldaşlar, Türkiye'de uzun yıllardan beri ilk defa insanlar birbirlerinin kafasına sandalye vurmadan, sopa vurmadan, birbirlerine küfür etmeden bir parti kongresi yapmışlardır. Yoldaşlık bağları içinde, tam bir özgürlük içinde, halk için, proletarya için, yüreklerinden, kafalarından gelen fikirleri dile getirmişler-

dir ve gerçekten komünist toplumun insanlarının ruhunu burada temsil etmişlerdir. Kongremiz, bu bakımdan da büyük bir zaferdir.

Kongremiz, büyük bir zaferdir, çünkü, iki çizgi arasındaki mücadelede direndiğimizi ispat etmiştir. Bütün yoldaşlar, modern revizyonizme, Kruşçev-Brejnev hainlerinin revizyonizmine karşı kararlı olarak mücadele ettiler. Kongremiz, Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı meydan okuyan bir kongredir. Onların toplarına, tüfeklerine, tanklarına, nükleer silahlarına meydan okuyan bir kongredir. Bütün yoldaşlar, Türkiye işçi sınıfından, demir yürekli işçi sınıfımızdan, köylülerimizden, devrimci aydınlarımızdan, bütün yurtsever halkımızdan aldıkları güçle ve inançla onlara karşı kararlı bir şekilde mücadele edeceğimizi, buradaki tutumlarıyla bir kere daha gösterdiler. Bu nedenle kongremiz, halkımızın tarihi açısından da büyük bir zaferdir. Bunu gelecekte daha iyi anlayacağız. Zafer günü geldiği zaman, sosyal-emperyalistleri ve emperyalistleri gerçekten mezara gömdüğümüz, Türkiye'yi, işçilerin, köylülerin, halkın Türkiyesi haline getirdiğimiz zaman bu kongrenin gerçekten bir zafer kongresi olduğunu çok daha iyi anlayacağız.

Bu kongre, Mustafa Suphilerin, Şefik Hüsnülerin büyük kızıl bayrağını, Türkiye'de, yeniden yükseğe kaldırdığı için de büyük bir zaferdir. Bugün Şefik Hüsnü yoldaşa, İ. Bilen kliği ve Üçlü Blok gibi her türden revizyonist, emperyalist ve gerici saldırmaktadır. Onun kızıl bayrağını biz burada kırk milyonluk halk adına yükseğe kaldırıyor ve bir avuç çapulcuya karşı bir ke-

re daha zafer kazanıyoruz. Ve biz bu bayrağı, Partimizin programına yazdığımız gibi, işçilerin köylülerin ellerinde devrim burcuna mutlaka dikeceğiz.

Şimdi bir düze çıktık yoldaşlar. Sekiz senelik çeşitli mücadelelerden sonra bir düze çıktık. Ama bu düze çıkışımız tekrar sarp dağ yollarına vurmak için bir düze çıkıştır. Partimizin şimdi, işçilerin, köylülerin iradesini yansıtan bir programı vardır, bir tüzüğü vardır, hepimize ışık tutacak bir siyasal raporu vardır. Sizler yüksek bilincinizle bu ideolojik ve siyasi çizgiyi burada onayladınız. Onun için Partimiz düze çıkmıştır. Şimdi geniş yığınlara açılmanın, işçi sınıfının öncüsü olma görevini yerine getirmenin, halka önderlik etmenin zamanıdır. Parti, bütün görevleri teker teker yerine getirdi, şimdi bunu da başaracaktır. Bu amaçla iki çizgi arasındaki mücadeleyi kararlı bir şekilde devam ettirmeliyiz. Sınıfa dayanma siyasetini kararlı bir şekilde devam ettirmeliyiz. İşçilere, köylülere yönelmeliyiz. Onlar içinden devrimci önderler bulup çıkarmalıyız. Yeni emekçi önderler yetiştirmeliyiz. Şimdi bir ideolojik seferberlik açmalıyız. Bütün yoldaşların dile getirdiği ideolojik eksikliği mutlaka gidermeliyiz. Kampanyamızı yeni bir atılımla devam ettirmeliyiz.

Gelecek parlaktır yoldaşlar. Dünya halkları bakın nasıl mücadeleye atılmaktadırlar. Hegemonyacılığa karşı mücadele yükseliyor. Kurtuluş savaşları yükseliyor. Dünyanın her yerinde sosyal-emperyalizme karşı bir uyanış var. Marksizm-Leninizm, emperyalistlere ve gericilere korku salmaktadır. «Komünizm ha-

yaleti», «Mao hayaleti» dünyanın her tarafında dolaşmaktadır.

Burada ...delege toplandık. Ama bu toplantımız kırk milyon halkın menfaatini temsil ettiği için, devrimin zaferinden sonra milyonlarca işçi ve köylünün delegeleri olarak yapacağımız kongrelerin habercisidir. O zaman gizli toplantılar yapmak zorunda kalacak olanlar devrilmiş toprak ağalarının ve büyük burjuvazinin kalıntıları olacaktır. Ama proletarya diktatörlüğünün demir yumruğu onların başından eksik olmayacaktır. Bu, gerçekleşecektir. Devrimin zaferini mutlaka kutlayacağız. Buna, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un önünde yemin ediyoruz. Parti bayrağının önünde yemin ediyoruz, devrimimizi mutlaka zafere ulaştıracağız. Sözlerimi hepimizin yüreğinden gelen şu sloganlarla bitiriyorum:

Yaşasın Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi!

Yaşasın Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi!

Marksist-Leninist Parti ve Örgütlerin TİİKP 1. Kongresine Mesajları

Türkçe adlarının alfabetik sırasıyla

ALMANYA KOMÜNİST PARTİSİ

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Merkez Komitesine

Sevgili Yoldaşlar,

Partinizin başarıyla sonuçlanan 1. Kongresi dolayısıyla sizleri yürekten kutlar, en candan mücadele selamlarımızı göndeririz. Yeni Merkez Komitesini, özellikle de başkanlığa seçilen Hüseyin Gazi yoldaşı kutlarız.

Kongreniz, Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin önemli bir zaferidir. Kongreniz Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung Düşüncesini savunarak ve

Türkiye'nin sınıf mücadelesinin şartlarına uygulayarak, ülkenizdeki birçok parti aracılığıyla zehir saçan modern revizyonizme önemli bir darbe indirdi. Kongreniz, ülkenizde devrimin baş düşmanı olarak iki süper devleti belirleyerek ve Sovyet sosyal-emperyalizminin Türkiye devrimi için daha tehlikeli olduğunu tespit ederek iki süper devlete bir darbe indirdi. Kongreniz Türkiye'de devrimin bugünkü aşaması olan milli demokratik devrimin hedefini ve yolunu çizerek, işçi sınıfına, köylülüğe ve bütün halka, sırtında taşıdığı dağlar olan emperyalizmi —özellikle de iki süper devleti— ve emperyalizmin işbirlikçisi burjuvazi ve toprak ağalarını tasfiye etmenin ve parlak bir geleceğe ulaşmanın yolunu gösterdi.

Sevgili yoldaşlar,

Özellikle ülkelerimiz iki emperyalist süper devletin rekabet alanı içindedir ve özellikle Sovyet sosyal-emperyalizmi pençelerini ülkelerimize uzatıyor. İşte bu nedenle, Kongrenizin, baş savaş kışkırtıcılarına, özellikle de Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı mücadeleye ağırlık vermesini, Mao Zedung'un geliştirmiş olduğu Üç Dünya bilimsel tezini savunarak onu ülkenizin şartlarına uygulamasını sevinçle karşılıyoruz. Böylece, partilerimiz, uluslararası planda esas görev olan iki süper devlete karşı bütün güçlerin birleştirilmesi görevini beraberce yerine getirecek ve bu mücadelede dünyanın tüm Marksist-Leninist güçleriyle birleşeceklerdir.

Parti Kongreniz, çağımızın en büyük Marksisti

Mao Zedung'un devrimci pratiğinin ve öğretisinin muazzam önemini vurgulayarak Partilerimizin modern revizyonizme ve her türden oportünizme karşı mücadeledeki ideolojik birliğini de güçlendirmiştir. Partilerimizin bu sağlam temele dayanan ilişkilerinin gelecekte de mükemmel bir şekilde gelişeceğine ve ülkelerimizin komünistleri ve işçi sınıfları arasındaki eski ve şanlı mücadele birliğine böylece yeni ve değerli bir bölüm ekleneceğine inancımız tamdır.

Yaşasın TİİKP'nin 1. Kongresi!

Kahrolsun modern revizyonizm!

Yaşasın Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi!

Yaşasın proleter enternasyonalizmi!

Dünyanın tüm işçileri, ezilen halklar ve milletler birleşin!

Christian Semler
Almanya Komünist Partisi (KPD)
Merkez Komitesi Başkanı

ARJANTİN KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST — LENİNİST)

TİİKP Merkez Komitesine

Değerli TİİKP'li Yoldaşlar,

1. Kongrenizin başarıyla yapıldığını Arjantin Komünist Partisi (Marksist-Leninist) [PC (M-L) A], büyük bir çoşkuyla öğrendi.

Türkiye proletaryası ve halkını yeni mücadelelere ve büyük zaferlere hazırlayan değerli kardeş TİİKP'nin 1. Kongresinin başarılarını PC (M-L) A, enternasyonalist bir heyecan ve devrimci bir çoşkuyla selamlar.

Partinin Program ve Tüzüğünün kabul edilmesi, milli demokratik devrim görevlerini daha büyük bir atılımla geliştiren karar, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye, toprak ağaları ve revizyonistlere karşı sonuna kadar mücadele etme azmi, kardeş ve doğru TİİKP'nin Türkiye halkının önündeki devrimci mücadeleyi yönetecek güç olmasında çok olumlu bir gelişmedir.

Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un bayrağını yükseklere kaldırarak Üç Dünya Teorisini

temel alan enternasyonalist tutumunuz, dünyadaki durumun ve ülkenizdeki sınıf mücadelesinin gelişmesinde proletaryanın devrimci bir silahıdır.

PC (M-L) A, TİİKP'nin 1. Kongre kararlarını desteklediğini ve Marksist-Leninist partisinin önderliğindeki Arjantin proletaryası ve halkının, Türkiye proletaryası ve halkının mücadelesini desteklediğini belirtir.

Arjantin bugün tarihinin en zalim diktatörlüğü altındadır. Bu oligarşi taraftarı faşist diktatörlük, ölüler, kayıplar, binlerce siyasi tutuklu ve milli çıkarların emperyalizme peşkeş çekilmesiyle ifade edilebilir. Halkımızın binlerce evladını katleden bu diktatörlük, sosyal-emperyalistler ve onların ülke içindeki ajanları sahte Arjantin Komünist Partisi tarafından büyük ölçüde desteklenmektedir. Onlar «demokratik» Videla'yı diğer «faşist» generallere karşı desteklemekten çekinmiyorlar.

Dünya halklarının ve halkımızın düşmanları, bu diktatörlüğü destekleyerek, Amerika yerine Sovyetlerle ticaret yapmak daha kârlı olduğu için, oligarşinin bazı kesimlerini memnun etmek istiyorlar.

Ama Arjantin halkı, her geçen gün diktatörlüğe ve müttefikleri revizyonistlerin saldırılarına karşı çıkıyor.

Yiğit işçi sınıfımız ve halkımız, bir kere daha mücadele tecrübelerini özetliyor ve bugün ülkede diktatörlüğün yıkılması ve ülkenin bağımsızlığa kavuşması için mücadele ediyor.

Arjantin halkı ve Üçüncü Dünya halkları, ABD

emperyalizmini ve onların müttefiki oligarşiyi kovacak ve onun boşalttığı yerlerin sosyal-emperyalistler ve işbirlikçileri tarafından işgal edilmesini engelleyecektir.

PC (M-L) A, Türkiyeli yoldaşların mücadelelerini destekler ve Partilerimiz arasındaki kardeşçe ilişkilerin daha da büyük ölçüde gelişmesi için kararlı olacağını belirtir.

YAŞASIN TİİKP!

YAŞASIN PARTİLERİMİZ ARASINDAKİ DOSTLUK!

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!

BİN YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

Arjantin Komünist Partisi
Marksist-Leninist
Merkez Komitesi Yurt Dışı Bürosu

AVUSTURYA KOMÜNİST BİRLİĞİ

Sevgili Yoldaşlar,

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin 1. Kongresinin toplanma haberini büyük bir sevinçle karşıladık. Bu kongrenin Türkiye halkının feodalizme ve emperyalizme karşı mücadelesinde önemli bir adım olduğuna inanmaktayız.

«Yaşasın Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi!» İşte, bütün dünya halklarının doğru ideolojik çizgisi budur.

«Ne Amerika Ne Rusya!» İşte uluslararası proletaryanın kurtuluş mücadelesinin günümüzdeki doğru siyasi çizgisi budur.

«Bağımsız Demokratik Türkiye!» İşte, bu, bu siyasi çizginin ülkenize uygulanmasıdır.

Yaşasın proleter enternasyonalizmi!

Yaşasın Türkiye ve Avusturya halkları arasındaki dostluk!

Avusturya Komünist Birliği
Merkez Komitesi Sekreteri
Walter Linder

BELÇİKA MARKSİST-LENİNİST KOMÜNİST PARTİSİ

Merkez Komitesi Başkanı Hüseyin Gazi Yoldaşa,
Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi
Merkez Komitesine

Sevgili Yoldaşlar,

Belçika Marksist-Leninist Komünist Partisi Merkez Komitesi geçtiğimiz 9-10 Eylülde Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin başarıyla yapılan 1. Kongresini büyük bir sevinçle selamlıyor.

Partilerimiz arasındaki ilişkiler eskidir; bu ilişkiler, dostluğa, büyük görüş birliğine ve proleter enternasyonalizmine dayanmaktadır. Kuruluşundan bu yana, sekiz yıldan beri Partiniz modern revizyonizme, yerli gericiliğe ve iki süper devletin hegemonyacılığına karşı büyük, yiğit mücadeleler verdi.

1. Kongrenizin, Başkan Mao'nun geliştirdiği Üç Dünya Teorisini savunmasını ve bu teorinin, bugün uluslararası komünist hareketin sınıf çizgisi olduğunu belirtmesini çoşkuyla selamlıyoruz. Üç Dünya Teorisi, iki süper devlete, özellikle de dünyada savaşın esas kaynağı olan Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı birleşik cephenin kurulması yolundaki mücadeleyi

güçlendirmenin zorunlu olduğunu gösteriyor. İşte bunun için, günümüzde Üç Dünya Teorisine ve uluslararası komünist hareketin birliğine karşı büyük çapta bir revizyonist saldırı başlatıldı. Bu saldırı Brejnev'in emellerine hizmet ediyor. Biz, gerçek Marksist-Leninist partiler arasındaki birliği ve dayanışmayı savunacağız ve güçlendireceğiz. Bu birliğin temelinde Marksist-Leninist partilerin eşitliği yatar; aralarında hiyerarşi yoktur; «baba» parti yoktur; nereden gelirse gelsin ve nasıl olursa olsun hiç bir müdahale hoşgörüyle karşılanamaz.

Zamanımızın en büyük Marksist-Leninisti Başkan Mao'nun anısına saygı göstermek ve başında, O'nun kararlı takipçisi Başkan Hua Guo-feng'in bulunduğu Çin Komünist Partisini desteklemek konusundaki tutumunuza katılıyoruz. Bu, proleter enternasyonalizmine dayanan doğru bir tutumdur.

Sevgili kardeş partimiz Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisine büyük başarılar dileriz.

Belçika Marksist-Leninist
Komünist Partisi
Merkez Komitesi Birinci Sekreteri
Fernand LEFEBVRE

ENDONEZYA KOMÜNİST PARTİSİ

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Merkez Komitesine

Sevgili Yoldaşlar,

Türkiye İhtilaci İşçi Köylü Partisinin 1. Kongresinin 1977 Eylülünde toplanması nedeniyle Endonezya Komünist Partisi (EKP) Merkez Komitesi adına size ve Türkiye'nin bütün Marksist-Leninistlerine en sıcak devrimci selamlarımızı yollar, sizleri yürekten kutlarız. Kongrenizin, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin yüce bayrağını yüksekte tutarak, hiç kuşkusuz, emperyalizme, özellikle iki süper devlet ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmine, feodalizme karşı Türkiye halkının gerçek milli kurtuluşu uğruna verilen mücadelede Türkiye işçi ve köylülerine önderlik etmede önemli ve düzgün kararlar aldığına inancımız tamdır.

Şu anda, Suharto'nun askeri faşist rejimini devirmek ve Endonezya'da demokratik halk iktidarını kurmak için devrimci mücadeleyi sürdüren Endonezya komünistleri ve devrimci halk, Türkiye halkının, Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin önderliği altındaki

haklı mücadelesini bütün kalbiyle destekliyor. İki Partimiz ve halklarımız, ABD emperyalizmine, Sovyet sosyal-emperyalizmine ve onların uşaklarına ve bütün gericilere karşı halk demokrasisi ve sosyalizm uğruna verilen ortak mücadelede birbirlerini destekliyor.

Endonezya Komünist Partisi
Merkez Komitesi Delegasyonu
(Yusuf Hacıtorop)
Merkez Komitesi Sekreteri
Siyasi Büro Üyesi
Delegasyon Başkanı

FRANSA MARKSİST-LENİNİST KOMÜNİST PARTİSİ

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Merkez Komitesine

Sevgili Yoldaşlar,

Geçtiğimiz 9-10 Eylülde, Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin 1. Kongresinin gizlilik şartlarında başarıyla yapıldığını sevinçle öğrendik.

Bu, 1. Kongreniz olmakla birlikte, Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi ve Fransa Marksist-Leninist Komünist Partisi birbirine yabancı değildir. Partiniz, Türkiye'deki elli yedi yıllık komünist hareketin tecrübesinin gerçek mirasçısıdır. Partinizin kuruluşundan bu yana, sekiz yıldan beri, Partilerimiz Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung Düşüncesinin temel ilkelerine dayanarak durmadan derinleşen sağlam ve kardeşçe mücadele bağları kurdu.

TİİKP'nin sekiz yıldan beri, Türkiye proletaryası, yoksul köylülük ve ezilen halk kitleleriyle bağlarını sıkılaştırarak emperyalizme, yerli gericiliğe ve revizyonizme karşı tavizsiz bir mücadele içinde kurulduğunu ve geliştiğini bilyoruz.

1. Kongreniz, Partinizin zamanımızın en büyük Marksisti Başkan Mao'nun geliştirdiği ve bugün uluslararası komünist hareketin sınıf çizgisi olan Üç Dünya Teorisine bağlılığını kararlılıkla bir kere daha onayladı. Bu ortak tahlil, Partilerimizi hegemonyacılığa karşı geniş bir dünya birleşik cephesi kurma, ülkelerimizde devrimci görevleri yerine getirme ve iki süper devletin savaş tehlikesine ve özellikle bugün savaşın esas kaynağı olan Kremlin revizyonistlerine karşı ortak mücadelelerinde kaynaştırıyor.

Fransa'da, Fransız işçi sınıfı ve göçmen işçilerle birlikte omuz omuza, ülkemizin her yanında sınıf mücadelesine katılan bir Türkiye proletaryasının varlığı da Partilerimiz arasındaki bağların sıkılaşmasında bir etkendir.

Yaşasın Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin 1. Kongresi!

Yaşasın TİİKP ve FMLKP'nin mücadele birliği!

Yaşasın proleter enternasyonalizmi!

Bütün ülkelerin proleterleri, ezilen milletler ve halklar birleşin!

Fransa Marksist-Leninist
Komünist Partisi
Merkez Komitesi

HOLLANDA MARKSİST-LENİNİST KOMÜNİST BİRLİĞİ HAREKETİ

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi (TİİKP) Merkez Komitesine

Sevgili Yoldaşlar,

TİİKP'nin 1. Kongresinin başarılı geçmesi dolayısıyla Hollanda Marksist-Leninist Komünist Birliği Hareketi (KEN ml) adına candan mücadele selamlarımızı göndeririz.

TİİKP'nin 1. Kongresi, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin modern revizyonizme ve her türden oportünizme karşı bir zaferidir. Biz, Mao Zedung yoldaşın geliştirdiği Üç Dünya Teorisini kararlılıkla savunmanızı ve onu ülkemizin şartlarına uygulamanızı selamlıyoruz. Üç Dünya Teorisi, günümüzde, uluslararası komünist hareketin sınıf teorisidir. Üç Dünya Teorisi, uluslararası proletaryanın, cesaret ve sebatla devrim yolunda ilerlemesini mümkün kılan anahtardır.

Parti Kongreniz, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinden hareket ederek, Partinizin temel çizgisini belirledi ve bütün Partiyi, geniş halk kitlele-

riyle birleşerek proletaryanın ve halkın önderi olmakla görevlendirdi. Bizim, TİİKP'nin bu görevi başarıyla yerine getireceğine inancımız tamdır.

Parti Kongreniz, KEN ml'de örgütlenmiş Hollandalı Marksist-Leninistler olan bizler için, iki süper devlete, özellikle Sovyetler Birliği'ne karşı uluslararası birleşik cephenin kuvvetlendirilmesine bir katkıdır.

Biz, ayrıca örgütlerimiz arasındaki işbirliğinin güçleneceğine de eminiz.

Yaşasın Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi!

Yaşasın proleter enternasyonalizmi!

Yaşasın işçi sınıfının dünya devrimi!

KEN ml
Merkez Komitesi

İSPANYA EMEKÇİLER DEVRİMCİ ÖRGÜTÜ

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisine

Sevgili Yoldaşlar,

1. Kongreniz dolayısıyla sizlere en candan komünist selamlarımızı göndeririz. Biz, kongrenizin, Türkiyeli komünistlerin ve Türkiye işçi sınıfının bir başarısı olduğundan eminiz.

Biz komünistler bugün, her zamankinden daha fazla Başkan Mao Zedung'un geliştirdiği Üç Dünya Teorisini savunmada ve revizyonizme ve oportünizme karşı mücadelede birleşmeliyiz.

Kongrenizi ve kongrenizde Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin savunulmasını, biz İspanya komünistleri olarak selamlarız.

Partinize ve halkınıza devrimci mücadelede başarılar dileriz.

Kardeşçe, komünist selamlarla.

Manuel Guedan
İspanya Emekçiler Devrimci Örgütü
Merkez Komitesi
Uluslararası İlişkiler Bürosu

İSVEÇ
KOMÜNİST PARTİSİ

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisine

Yoldaşlar,

İsveç Komünist Partisi, Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin 1. Kongresine en sıcak selamlarını gönderir.

Partiniz, her zaman tutarlı bir Marksist-Leninist yol izledi. Partiniz, kitle mücadelelerinin iç ve dış sınıf düşmanlarına karşı mücadelenin, modern revizyonizme ve her türden oportünizme karşı mücadelenin içinde çelikleşti. Partiniz geniş kitlelerin, Türkiye işçi sınıfının ve milli azınlıkların arasında her geçen gün daha fazla destek kazandı. İşte bu nedenle gericilik ve modern revizyonizm partinize her zamankinden daha çok saldırıyor.

Bugün dünyada durum mükemmeldir. Dünya halkları, iki süper devlet SSCB ve ABD'ye karşı birleşiyorlar. İki süper devlete, özellikle Sovyetler Birliği'ne ve yeni bir dünya savaşı hazırlıklarına karşı mücadelede temel güç, Üçüncü Dünyadır. Süper devletlerle her yerde mücadele edilmelidir.

Türkiye önemli bir stratejik duruma sahiptir. İki süper devlet Türkiye'ye sızmaya ve hakim olmaya çalışıyorlar. Her iki süper devletin Türkiye'de uşakları vardır. Türkiye emekçi kitlelerinin, iki süper devlete ve uşaklarına, Türkiye'nin milli bağımsızlığı uğruna ve savaş tehlikesine karşı, iç sınıf düşmanlarına ve onların müttefiklerine karşı, modern revizyonizme karşı, günlük talepler ve stratejik hedef olarak milli demokratik devrim için partinizin önderliğinde verdiği mücadele İsveç işçi sınıfının ve partimizin mücadelesine destek olmaktadır. Bu mücadele süper devletlere karşı oluşan dünya çapında cephenin ayrılmaz bir parçasıdır.

Yoldaşlar,

Partinize başarılar dileriz! İster devrim savaşı önlesin, ister savaş devrime yol açsın, Partinizin zafer kazanacağına, Türkiye halkının zafer kazanacağına ve milli demokratik devrimi zafere ulaştıracağına inancımız tamdır.

Komünist selamlar.

İsveç Komünist Partisi
Siyasi Bürosu

İSVİÇRE KOMÜNİST PARTİSİ MARKSİST-LENİNİST

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi (TİİKP) Merkez Komitesine

Sevgili Yoldaşlar,

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi 1. Kongresi Bildirisini ve Bütün Ülkelerin Proletaryasına ve Komünist Partilerine Mesajını gönderdiğiniz için teşekkür ederiz. Parti Kongresinin başarıyla sonuçlanmasına candan sevindik, sizlere komünist selamlarımızı yollarız.

Partimiz, Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin 1. Kongrede kabul edilen ve güçlendirilen doğru siyasi çizgisini ve pratiğini tanımakta ve ona saygı duymaktadır. TİİKP, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesini Türkiye'nin somut şartlarına uyguluyor, Üç Dünya stratejisinin proleter enternasyonalist çizgisi doğrultusunda mücadele ediyor. TİİKP, iki süper devlete karşı birleşik cephe ve milli demokratik devrim için Türkiye'de işçi sınıfının ve geniş halk kitlelerinin en önünde mücadele ediyor. TİİKP, baş düşman olarak ik süper devleti ve Türkiye devrimi için esas tehlike olarak da Rus sosyal-emperyalizmini görüyor. Re-

vizyonizme karşı Marksizm-Leninizmin uzlaşmaz mücadelesini güçlendiriyor.

Yoldaşlar, Partilerimiz arasındaki bağlar sağlam bir temele dayanmaktadır. Karşılıklı ilişkilerimizin Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi doğrultusunda gelişmesi için her türlü katkıda bulunmaya kararlıyız.

İsviçre Komünist Partisi
Marksist-Leninist
Merkez Komitesi

İTALYA BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Merkez Komitesine

Sevgili Yoldaşlar,

1. Kongreniz, Türkiye halkının kurtuluşu ve milli bağımsızlık uğrunda verdiği mücadele açısından önemli bir olaydır.

Bu olay nedeniyle sizi kardeşçe ve militanca kutlayan Partimiz, Türkiye'nin stratejik coğrafi konumunun bilincindedir: Türkiye'nin sınırları, Avrupa'da ve Avrupa'nın Akdeniz ve Orta Doğu kanatlarında, daha saldırgan olan Sovyet sosyal-emperyalizminin askeri birlikleri ve savaş gemilerinin, karadan ve denizden tehdidi altındadır.

İtalya Birleşik Komünist Partisinin, Türkiye halkının, 1. Kongrenizde saptandığı gibi Üç Dünya Teorisini uygulayan komünist partisinin önderliği altında, iki süper devlete ve özellikle Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı başarıyla mücadele ederek bütün güçlüklerin üstesinden geleceğine ve iç ve dış düşmanları yeneceğine olan inancı tamdır.

Tuttuğunuz yol, Türkiye halkına kendi bağımsızlığını savunma uğruna mücadele etmesini ve onun devrim yolunda ilerlemesini sağlayacaktır.

Sevgili yoldaşlar, birliğimiz, merkezini revizyonist Moskova kliğinin oluşturduğu modern revizyonizme karşı verilen mücadele içinde güçleniyor; bu mücadele, uluslararası komünist hareketi güçlendiriyor, sosyal-emperyalizmin ve «süper-devrimcilerin» yaptığı bütün bölücü manevraları tecrit ediyor.

Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi ile silahlanmış Partilerimiz bu yıllarda, sınıf mücadelesinin ateşi içinde büyüdüler; Kruşçev-Brejnev'in öne sürdüğü «rehber parti» teorisine karşı verilen savaşta çelikleştiler; mücadele tecrübelerinin sonucundan, ülkelerinde devrimin strateji ve taktiğini geliştirmek için esas olarak kendi gücüne dayanmayı öğrendiler.

Bugünkü uluslararası siyasi şartlarda, Avrupa ülkeleri ve halklarının ve İkinci Dünya ile Üçüncü Dünya ülkeleri ve halklarının birliği uğruna sarfedilen çabaları ve mücadeleyi yoğunlaştırmak önem taşımaktadır.

Bunu, iki süper devlete ve özellikle Yeni Çarların saldırgan emellerine karşı verilen mücadele zorluyor; bunu, ABD-SSCB arasındaki rekabetin ve her şeyden önce Sovyet sosyal-emperyalizminin dünya çapındaki emellerinin bir gün yol açacağı bir üçüncü dünya savaşının artan tehlikesi zorluyor.

Yaşasın İtalya ve Türkiye halklarının birliği!

Yaşasın proleter enternasyonalizmi!

Yaşasın Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi!

İtalya Birleşik Komünist Partisi
Genel Sekreteri
Osvaldo Pesce

NORVEÇ İŞÇİLERİN KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST)

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisine

Sevgili Yoldaşlar,

Partimiz, Norveç-AKP (ML)'nin üyelerinin ve taraftarlarının adına, Norveç proletaryasının ve emekçi kitlelerinin adına, kardeş Partimiz olan Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin (TİİKP) başarıyla sonuçlanan 1. Kongresini hararetle selamlıyor.

AKP (ML), Türkiye'nin yiğit işçilerinin ve halkının devrimci mücadelesinin öncüsü olan TİİKP'yi desteklediğini bir kere daha belirtir. Partilerimiz, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi temelinde birleşerek süper devlet hegemonyacılığına, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadelenin itici gücü olarak, Üçüncü Dünya halklarını destekliyor ve dünya halklarının baş düşmanı olan iki süper devleti, özellikle de daha saldırgan olan Sovyet sosyal-emperyalizmini mahkum ediyorlar.

TİİKP'nin başarılı 1. Kongresi, dünya Marksist-

Leninist hareketini güçlendirmekte ve birliğini sağlamlaştırmaktadır.

Yaşasın TİİKP!

Yaşasın proleter enternasyonalizmi!

AKP (ML) Merkez Komitesinin
Yürütme Komitesi

PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST)

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi
Merkez Komitesi Başkanı
Hüseyin Gazi Yoldaşa

Sevgili Yoldaş,

Portekiz Komünist Partisi (Marksist-Leninist) Merkez Komitesi adına, sizi, Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin 1. Kongresinin yapılması dolayısıyla hararetle selamlıyorum.

1. Kongreniz, dünyada büyük kargaşalıkların hüküm sürdüğü ve komünist partiler arasındaki birliğin giderek daha zorunlu hale geldiği bir dönemde yapıldı.

1. Kongreniz, Partinizin çizgisini, milli bağımsızlık, milli ve demokratik devrim uğruna mücadele çizgisini bir kere daha onayladı.

Bütün dünyanın gerçek komünistlerinin doğru bir strateji geliştirmelerinde bir pusula olan Üç Dünya Teorisini savunan Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi 1. Kongresi, Rus sosyal-emperyalizminin uşakları «süper devrimci» Troçkistlere esaslı bir darbe indirdi.

Türkiye ve Portekiz, Rus sosyal-emperyalizminin emelleri açısından can alıcı stratejik öneme sahip iki ülkedir. Sosyal-emperyalizm savaşın esas kaynağı, halklarımızın ve tüm dünya halklarının en tehlikeli düşmanıdır. Portekiz Komünist Partisi (Marksist-Leninist), Türkiye halkının Rus sosyal-emperyalizmine, iki süper devletin hegemonyacılığına ve emperyalizme karşı milli bağımsızlık uğruna verdiği mücadeleyi destekler.

Portekiz Komünist Partisi (Marksist-Leninist), uluslararası komünist hareketi güçlendirme yolunda, proleter enternasyonalizmine ve Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un öğretisinin tavizsiz savunulmasına dayanan Partinizin 1. Kongresinde onaylanan çizgisinin, Partilerimiz arasındaki ilişkilerin güçlenmesine katkıda bulunacağından emindir.

Portekiz Komünist Partisi
(Marksist-Leninist)
Genel Sekreteri
Heduino Gomes (Vilar)

PORTEKİZ PARTİNİN YENİDEN İNŞASI İÇİN KOMÜNİST BİRLİK (MARKSİST-LENİNİST)

Hüseyin Gazi Yoldaşa,
Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi
Merkez Komitesine

Sevgili Yoldaşlar,

1. Kongrenizin yapıldığını büyük bir memnuniyetle öğrenmiş bulunuyoruz. Bu olay, İ.Bilen revizyonist kliğine ve her türlü oportünizme, özellikle de Üçlü Bloka karşı kazanılan zaferi gösteriyor.

TİİKP, yönettiği yiğit mücadeleyle ve halk kitlelerine önderlik ederken temel aldığı siyasi ve ideolojik çizgisiyle Mustafa Suphi'nin önderlik ettiği şanlı Partinin gerçek takipçisi olduğunu göstermiştir. Sovyet sosyal-emperyalizminin Amerikan emperyalizminin nüfuz alanlarını elinden alma ihtirasının dünyada ve özellikle Avrupa'da yeni bir dünya savaşının ağırlığını hissettirdiği günümüzde TİİKP, Mustafa Suphi'nin Birinci Dünya Savaşı sırasında ortaya koyduğu doğru görüşü yeniden ele alıyor.

TİİKP, Başkan Mao Zedung'un geliştirdiği bilimsel Üç Dünya Teorisi tahlilini, emperyalizme son vermek için gerçek yolu gösteren dünya çapındaki sınıf tahlilini savunuyor.

Türkiye toplumunu yarı-feodal yarı-sömürge bir toplum olarak tahlil eden TİİKP, ardından sosyalist devrime geçmek üzere, milli demokratik devrimi zorunlu aşama olarak belirledi.

Ülkemizde emekçi kitleler, proleter devrimi ve proletarya diktatörlüğü kurulması uğruna iç ve dış düşmanlara karşı amansız bir sınıf mücadelesi yürütmektedir.

İç düşmanlara ve aynı zamanda yabancı emperyalistlere, özellikle dünya devriminin baş düşmanları olan iki süper devlete karşı mücadele veren Portekiz komünistleri, proletaryası ve bütün Portekiz halkı, barış ve anti-emperyalist dünya devrimi uğruna süper devletlerin hegemonyacılığına karşı en geniş dünya birleşik cephesinin kurulması için çalışan bütün proleter devrimcilerle ve her şeyden önce sosyalist ülkelerle, bütün ezilen milletler ve halklarla; denetim, baskı, ezilme ve ilhak tehdidi altındaki bütün ülkelerle dayanışma içindedir.

Partinin Yeniden İnşası İçin Komünist Birlik (Marksist-Leninist) Merkez Komitesinin, 1. Kongrenizin belirlediği ışığın kılavuzluğu altında, Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin yeni zaferler kazanacağına inancı tamdır.

Yaşasın Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi!

Yaşasın proleter enternasyonalizmi!
Yaşasın komünizm!

Partinin Yeniden İnşası İçin
Komünist Birlik (Marksist-Leninist)
Merkez Komitesi Adına
Birinci Sekreter
Jorge Rocha

URUGUAY DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ

Sevgili Yoldaşlar,

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin 1. Kongresi dolayısıyla Uruguay Devrimci Komünist Partisi, sizlere Partimizin ve halkımızın kardeşçe selamlarını gönderir.

Ülkelerimiz Türkiye ve Uruguay, özgürlük, demokrasi ve bağımsızlık için mücadele temelinde birleşmişlerdir. Üçüncü Dünyaya ait olan ülkelerimiz, süper devletlerin baskısı, sömürüsü, denetimi ve tehdidi altındadır.

Fakat Hindiçini halklarının zaferi, sosyalizmin önüne geçilmez gelişmesini, işçi sınıfının ve dünyanın ezilen halkları ve milletlerinin emperyalizme, hegemonyacılığa ve sosyal-emperyalizme karşı mücadelesini kanıtladı.

Emperyalistler, her türden gericiler ve bunlara dahil olan askeri faşist klik, derinleşen çelişmeler yüzünden parçalanıyor. Öte yandan kurtuluşu için mücadele eden halkların parlak bir geleceği vardır.

Gerçek Marksist-Leninist partiler, Mao Zedung'un, Çin halkına ve uluslararası komünist harekete mirası olan Mao Zedung Düşüncesi ve öğretisinin

bayrağını yükseklerde tutmalı ve onu yaratıcı bir şekilde daha da geliştirerek ülkelerinde ve ülkelerinin dışındaki önemli sorunları çözmelidirler. Özellikle proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürme teorisinin mükemmelleştirilmesi ve daha da geliştirilmesi önemlidir.

Bugün revizyonistler ve her türden gericiler, Çin Komünist Partisine ve Marksist-Leninist harekete saldırıyorlar. Fakat biz, doğru ilkeleri uygulamaya dönüştürme mücadelemizde birleşerek bütün oportünistleri yerle bir edeceğiz.

Bir yandan, faşist askeri klik, yüzlerce yoldaşımızı yirmi beş yıla kadar hükümler giydirerek cezaevine attı, Buenos Aires'te Merkez Komitesi üyesi üç yoldaşımızı (Nebio Melo, Winston Mazuchi ve Carlos Cabezudo) kaçırdı, böylece bizi yok etmeyi amaçlayan saldırılara girişti; öte yandan, sonraları Partimizden atılan «küçük» bir «tasfiyeci mafya», Parti içinde bize karşı saldırılara girişti. Bütün bunlara rağmen Partimiz, her zamankinden fazla birbirine kenetlenmiş ve kadrolarımız mücadele içinde çelikleşmiş olarak birinci zafer ve birlik kongresine doğru ilerliyor.

Kongrenizin başarısı, bize büyük bir kıvanç vermiş ve işçi sınıfının önderliğinde faşizme ve emperyalizme karşı halkımızın kurtuluşu uğrunda verdiğimiz mücadelede bizi yüreklendirmiştir.

Uruguay Devrimci Komünist Partisi
Merkez Komitesi

YUNANİSTAN MARKSİST-LENİNİST KOMÜNİST PARTİSİ

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Merkez Komitesine

Sevgili Yoldaşlar,

Türkiye'de gizli şartlar altında kısa bir süre önce toplanan Partinizin 1. Kongresi dolayısıyla, sizlere kalpten devrimci selamlarımızı gönderir, Partinize görevlerini yerine getirmede başarılar dileriz.

Parti kongreniz, hem Türkiye komünist hareketinin hem de uluslararası komünist hareketin uzun yıllar boyunca edindiği kazançlar temelinde emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi, satılmış burjuvazi ve toprak ağalarını yıkacak ve onların yerine yeni mutlu hayatı getirecektir. Kongreniz, Partinizin ideolojik, siyasi ve örgütsel çizgisini berrak bir şekilde saptadı ve Türkiye'de milli demokratik devrimin yolunu aydınlattı.

Parti Kongreniz, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesinin bayrağını yükseklerde tutarak

dünya proletaryasının ve dünyanın ezilen milletler ve halklarının büyük öğretmeni ve önderi Başkan Mao Zedung'un eserini, öğretilerini ve Üç Dünya hakkındaki dahiyane teorisini savundu.

Parti kongrenizin kararları, Başkan Mao Zedung'u ve onun çizgisini, uluslararası komünist hareketin çizgisini ve birliğini hedef tahtası yapan faaliyetlere, revizyonizme ve her türden oportünizme indirilmiş ağır bir darbedir.

Bu kararlar, Türkiye komünistlerini silahlandırmakta ve onlara sürdürdükleri çok yönlü ideolojik mücadelede doğru yolu göstermektedir.

Parti kongreniz uluslararası durumun düzgün bir tahlilini yaparak savaşın ve devrimin etkenlerinin eşit şekilde yükseldiğini tespit etmekte, iki süper devlete karşı birleşik cephenin inşası için mücadeleyi güçlendirmenin zorunlu olduğunu vurgulamaktadır.

Üyelerimizin ve taraftarlarımızın adına, Partinizin 1. Kongresinin kararlarını hararetle selamlarız ve Partinize mücadelesinde yeni başarılar dileriz.

Partinizin 1. Kongresinin kararları, Partilerimiz arasındaki bağları daha da güçlendiriyor, halklarımız arasındaki dostluk ve dayanışmayı derinleştiriyor. Hele komşu halklarımızın aynı idealler uğruna yan yana aynı düşmanlara karşı mücadele verdikleri bugün, bu, bizim için özel bir anlam taşımaktadır.

Yaşasın yenilmez Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung Düşüncesi!

Yaşasın Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi!

Yaşasın partilerimiz arasındaki birlik ve dayanışma!

Yunanistan Marksist-Leninist
Komünist Partisi
Merkez Komitesi

Bu kitabımızda, İtalya'da Milano kentinde Şafak Yayınevi tarafından yayınlanan Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi 1. Kongre belgelerini yayınlıyoruz. 9-10 Eylül 1977'de Türkiye'de toplandığı belirtilen TİİKP 1. Kongresi, gerek yurt içinde, gerek yurt dışında yankılar uyandırmıştır.

Bu belgeler, Türkiye'nin siyasi tarihini araştırmak ve öğrenmek isteyenler için çok değerli bir kaynak niteliğindedir. Bütün siyasi gerçekleri halka açıklamak ve halkın her şeyi öğrenmesini sağlamak ilkesini benimseyen AYDINLIK, bu belgeleri yayınlamakla önemli bir yayın görevini yerine getirdiği inancındadır.

15 Lira